

SAPATTIKOULU- LÄKSYT

1 neljännes 2020

TAISTELU JA VOITTO

Johdanto

”Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän.” Tämä tuomio lausuttiin käärmeelle sen jälkeen, kun hän oli pettänyt vaimon, josta tuli hänen apurinsa kietoakseen pauloihinsa myös miehen. Ihminen antautui pahan valtaan, mutta Herra ei jättänyt häntä vihollisen valvontaan. Jumalallinen vastaus ihmisen lankeemukseen teki mahdolliseksi ihmiselle voittaa pahan, vihollisuudella ja taistelulla, ollen osa tapahtumaketjua. Vaimon Siemen taistelisi ja voittais. Hän vapauttais ihmisen vastustajan vallasta ja pysäyttäisi tuhoamistyön.

Synnin ilmestymisen jälkeen ihmiset eivät kokeneet ainoastaan vihollisuutta, taistelua ja kärsimystä, vaan myös siunausta, Jumalan väliintuloa, edistystä ja voittoja. Aabel menetti henkensä taistelussa syntiä vastaan, mutta hän luotti Jumalaan ja etsi yhteyttä Hänen kanssaan. Hänen viaton verensä viittasi Lunastajan vereen. Eenok taisteli pahuutta vastaan ja saavutti voiton; hän ”vaelsi Jumalan yhteydessä ... kolmesataa vuotta,” ja ”Jumala oli ottanut hänet pois.” 1. Moos. 5:22,24. Keskellä yleismaailmallista syntiä ja väkivaltaa Nooa oli ”vanhurskauden saarnaaja”, ja hän selvisi perheineen maailmanlaajuisesta vedenpaisumuksesta.

Kun vihollisuus ja taistelu, tuska ja kuolema ovat olleet aina olemassa halki tämän maailman historian, on ollut myös runsaasti kokemuksia ihmeellisestä suojeluksesta, edistymisestä ja vapautuksesta – voitoista Jumalan kanssa. Yksi suuri esimerkki on taistelu Egyptin faaraon kanssa, mikä päättyi israelilaisten lähtöön, joka on vertauskuva suurimmasta voitosta – vapautuksesta synnistä Jeesuksen Kristuksen kautta. Kaikkein vaikeimmat taistelut olivat varmasti ne, jotka Jeesus kävi läpi. Hän rohkaisee jokaista: ”Minä olen voittanut.” ”Maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä: minä olen voittanut maailman.” Ilm. 3:21; Joh. 16:33.

”Tämä ennustus vihollisuudesta Saatanan ja Kristuksen välillä,” Kirjoittaa sisar Ellen G. White, ”on hyvin laajaulotteinen. Se kuvaa väsymätöntä taistelua Kristuksen ja Hänen seuraajiensa ja Saatanan ja hänen enkeleidensä välillä. Langenneet ihmiset ovat yhdistyneet epätoivoiseen liittoon vaivataukseen, murskataukseen, haavoittaakseen ja tuhotakseen Kristuksen seuraajia ajan lopun lähetessä. Taistelua Saatanan ja Kristuksen välillä on käyty tässä maailmassa. Saatana vaivasi jatkuvasti Jumalan Poikaa ja aiheutti ennakkoluuloja ihmisten mielissä. Ei ainoastaan Kristuksen oppeja ja opetuksia vääristely, tulkittu väärin ja väännelty niiden oikeaa merkitystä, vaan vääryydet seurasivat Häntä kaikkialle. Väärät tulkinnat, joita papit, fariseukset ja saddukeukset kertoivat kansan kuultavaksi, vetosivat avionrikkojien, haureuden tekijöiden ja epärehellisten kiihkoon, mikä teki Hänelle melkein mahdottomaksi elää maan päällä edes kolmea ja puolta vuotta sen jälkeen, kun Hänen julkinen toimintansa oli alkanut.” –*Christ Triumphant*, p. 29.

Seuraavina vuosisatoina Herran kansa kohtasi kasvavaa vastustusta, mukaan luettuna

pakanallisen Rooman vainot. Mutta Rooman valtakunta sortui, ja Jumalan työ ja sen kannattajat riemuitsivat. Sitten seurasi pitkä keskiaika ja jatkuva taistelu hyvän ja pahan voimien välillä. Arviolta viisikymmentä miljoonaa marttyyriä kuoli vainoajiensa käsissä, mutta totuus voitti.

Viime vuosisadan alussa, kun ensimmäinen maailmansota aiheutti tuhoa, kurjuutta, verenvuodatusta ja kuolemaa, ja kuninkaita ja valtakuntia sortui, uskolliset uskovat pitivät yllä uskon puhtautta ja todistivat siitä, mikä johtaa iankaikkiseen elämään. Pian sen jälkeen kommunismi, natsismi ja toinen maailmansota nousivat, ja jälleen marttyyrit todistivat totuudesta ja toivosta, jota eivät pahat hallitukset eivätkä jumalattomat ihmiset voi tuhota.

Nyt, kuten on ennustettu, uskovat odottavat viimeisiä koetuksia tulevaksi suuressa uskon sodassa. ”Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiensä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus.” IIm. 12:17.

”Kaikkina aikoina Jumalan todellinen seurakunta on ryhtynyt päättäväiseen sotaan Saatanan käytyreitä vastaan. Kunnes taistelu päättyy, taistelu jatkuu pahojen enkeleiden ja jumalattomien ihmisten ollessa toisella puolella, ja pyhien enkelien ja todellisten uskovien ollessa toisella puolella.” –*Christian Experience and Teachings of Ellen G. White*, p. 229.

Olemmeko me valmistautuneet tulevaa taistelua varten? Mitä teemme nyt, kun joudumme koetuksiin? Kun katsomme tuleviin tapahtumiin, edistymmekö me lujudessa ja uskollisuudessa? Kuinka vahvasti olemme pyhittäytyneet Jumalalle, jota palvelemme?

Kun tutkistelemme näitä läksyjä, jotka osoittavat, kuinka uskolliset Raamatun aikana kohtasivat vastustusta ja vihamielisyyttä, ja kuinka Hän antoi heille voiton, olkoon jokainen ajatus rohkaisuksi ja hengelliseksi avuksi jokaiselle tutkistelijalle. Lupaus on annettu: ”sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme.” 1. Joh. 5:4.

Pääkonferenssin saarnaajaosaston tutkimuslaitoksen veljet

**Erikoissapattikolehti pääkonferenssin terveisosastolle
Jumala siunatkoon sinua ja moninkertaistakoon sinun anteliaan lahjasi!**

1

Sapattina 4. tammikuuta 2020

Toistamiseen koeteltu

”Jumalalla on koetus meidän varallemme, ja jos me kestämmme sen, meistä tulee erityinen kansa... Meidän ei tule seurata omaa tahtoamme ja arviotamme ja imarrella itseämme sillä, että Jumala on meidän puolellamme... Sillä, mikä sinusta näyttää vähäpätöiseltä, saatta olla mitä suurimmat seuraukset Jumalan erityisessä

suunnitelmassa sinun elämäsi säästämiseksi tai sielusi pelastukseksi. Jumala koettelee meidän uskoamme antamalla meille osan suoritettavaksi siitä työstä, mitä Hän tekee meidän hyväksemme. Niille, jotka mukautuvat Hänen ehtoihinsa, täyttyy lupaus..." *In Heavenly Places*, p. 150.

Tärkein luonteen laatu

1. Mitä Herra vaati uskolliselta palvelijaltaan Aabrahamilta ja hänen pojaltaan – lupauksen pojalta? Mikä teki heille mahdolliseksi ilmaista niin suurta hengellistä voimaa siinä koetuksessa?

1 Moos. 22:1, 2. 10-12 Näiden tapausten jälkeen Jumala koetteli Aabrahamia ja sanoi hänelle: "Aabraham!" Hän vastasi: "Tässä olen." Ja hän sanoi: "Ota Iisak, ainokainen poikasi, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka minä sinulle sanon."... Ja Aabraham ojensi kätensä ja tarttui veitseen teurastaakseen poikansa. Silloin Herran enkeli huusi hänelle taivaasta sanoen: "Aabraham, Aabraham!" Hän vastasi: "Tässä olen." Niin hän sanoi: "Älä satuta kättäsi poikaan äläkä tee hänelle mitään, sillä nyt minä tiedän, että sinä pelkää Jumalaa, kun et kieltänyt minulta ainokaista poikaasi."

"Aabrahamille mikään henkinen kärsimys ei voinut olla niin suuri kuin se, minkä hän kävi läpi totellessaan käskyä uhrata poikansa... Murtunein sydämin ja hervonnein käsin hän ottaa tulen, Iisakin kysyessä: 'Katso, tässä on tuli ja halot, mutta missä on lammas polttouhriksi?' 1. Moos. 22:7. Mutta Aabraham ei voi kertoa hänelle vielä! Isä ja poika pystyttävät alttarin, ja tulee se hirvittävä hetki, kun Aabrahamin täytyy antaa Iisakille tiedoksi se, mikä on kiduttanut hänen sieluaan koko pitkän matkan ajan. Että Iisak itse olisi uhri... Poika alistuu uhraukseen, koska hän uskoo isänsä oikeamielisyyteen. Mutta kun kaikki on valmista, kun isän usko ja pojan alistuminen on täysin koeteltu, Jumalan enkeli pysäyttää Aabrahamin kohotetun käden, ja sanoo, että riittää. 'nyt minä tiedän, että sinä pelkää Jumalaa, kun et kieltänyt minulta ainokaista poikaasi.' 1. Moos. 22:12." *That I May Know Him*, p. 20.

2. Vaikka Jumala ihmeellisellä tavalla johdatti Rebekan Iisakin vaimoksi, mikä oli pettymyksenä pariskunnalle?

1 Moos. 25:21. 23 21. Ja Iisak rukoili Herraa vaimonsa puolesta, sillä tämä oli hedelmätön. Ja Herra kuuli hänen rukouksensa, ja hänen vaimonsa Rebekka tuli raskaaksi. Ja Herra sanoi hänelle: "Kaksi kansaa on sinun kohdussasi, kaksi heimoa erkanee sinun ruumiistasi, toinen heimo on toista voimakkaampi, vanhempi palvelee nuorempaa."

"Tämän liiton avarat puitteet olivat tuttuja Aabrahamin lapsille ja hänen lastensa lapsille." PK. s. 256.

"Jumala tietää lopun alusta.... Hän vastasi Rebekan huolestuneeseen rukoukseen ja ilmoitti hänelle, että tämä saisi kaksi lasta ja että vanhempi oli palveleva nuorempaa. Hän esitti Rebekalle hänen kahden poikansa tulevaisuuden, että heistä oli tuleva

kaksi kansaa, joista toinen oli oleva suurempi kuin toinen, ja että vanhempi oli palveleva nuorempaa. Esikoisella oli oikeus hänelle ominaisiin etuihin ja erikoisiin etuoikeuksiin, joita ei ollut muilla perheenjäsenillä.” LH. s. 67.

Runsaita siunauksia koetuksen keskellä

3. Kun Iisak perheineen asui Kanaanissa, luvatussa maassa, missä Herra oli siunannut hänen isäänsä, mikä kohtasi sitä aluetta?

1 Moos. 26:1, 6 *Mutta maahan tuli nälänhätä, toinen kuin se nälänhätä, joka oli ollut aikaisemmin, Aabrahamin päivinä. Silloin Iisak meni Abimelekin, filistealaisten kuninkaan, luo Gerariin... Niin Iisak asettui Gerariin.*

”Mutta sinä olet kuin lapsi, joka ei vielä ole saanut perintöä haltuunsa. Jumala ei luovuta sinulle arvokasta omaisuuttasi, jottei saatana ovelilla juonillaan pettäisi sinua, niin kuin hän petti ensimmäisen ihmisparin Eedenissä. Kristus huolehtii siitä puolestasi pitäen sen poissa ryöstäjän ulottuvilta. Lapsen tavoin saat päivittäin mitä tarvitset. Joka päivä sinun on rukoiltava: »Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme.» Älä kauhistu jos sinulla ei ole riittävästi huomiseksi. Voit luottaa Jumalan lupaukseen: »Sinä olet asuva maassa ja totisesti sinut ravitaan» (Ps. 37: 3, engl. käännös). Daavid sanoo: »Olen ollut nuori ja olen vanhaksi tullut, mutta en ole nähnyt vanhurskasta hyljättyä enkä hänen lastensa kerjäävän leipää» (Jae 25). Jumala, joka lähetti kaarneet elättämään Eliaa Keritin puolella, ei kulje yhdenkään uskollisen, itsensä uhraavan lapsensa ohi. Vanhurskaasti vaeltavasta on kirjoitettu: » — hänelle annetaan hänen leipänsä, eikä vesi häneltä ehdy» (Jes. 33: 16). »Pahana aikana he eivät joudu häpeään, ja nälän päivinä heillä on kyllin syötävää» (Ps. 37: 19). »Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa» (Room. 8: 32). Hän, joka kevensi leskeksi jääneen äitinsä huolia ja murheita sekä auttoi häntä huolehtimaan perheestään Nasaretissa, tuntee myötätuntoa jokaista äitiä kohtaan, joka ponnistelee ruokkiakseen lapsensa. Hän, joka sääli kansanjoukkoja, jotka »olivat nääntyneet ja hyljätyt» (Matt. 9: 36), tuntee yhä sääliä kärsiviä köyhiä kohtaan. Hänen kätensä ojentuu siunaamaan heitä, ja opetuslapsille antamassaan rukouksessa hän opettaa meitä muistamaan köyhiä.” Vs. s. 120,121.

4. Mitä tapahtui, kun hän kylvi siemenensä tuohon maahan? Mitkä runsaat siunaukset hän sai Jumalan kädestä?

1 Moos. 26:12-14 *Ja Iisak kylvi siinä maassa ja sai sinä vuonna satakertaisesti, sillä Herra siunasi häntä. Ja hän rikastui ja hyötyi hyötymistään, kunnes hänestä tuli hyvin rikas. Ja hänellä oli laumoittain sekä pikkukarjaa että raavaskarjaa ja paljon palvelijoita, niin että filistealaiset alkoivat kadehtia häntä.*

”On hyvin olennaista kaikelle aidolle uskolle tehdä oikea ratkaisu oikeaan aikaan. Jumala on suuri Mestari, ja kaitselmuksessaan Hän valmistaa tietä työilleen, jotta se saatettaisiin päätökseen. Hän tarjoaa mahdollisuuksia, avaa vaikutusväyliä ja kanavia

työlleen. Jos Hänen kansansa katsoo osoituksia Hänen kaitsemuksestaan ja seisoo valmiina tekemään yhteistyötä Hänen kanssaan, he näkevät suuren työn päätettynä. Heidän ponnistelunsa tuottavat sata kertaa suuremmat tulokset, kuin mitä voitaisiin saavuttaa samoilla keinoilla muilla kanavilla, missä Jumala ei ole työssä mukana.” – *Christian Experience and Teachings of Ellen G. White*, p. 220.

5. Mitä filistealaiset tekivät ollessaan kateellisia hänen suuresta menestyksestään? Mitä heidän kuninkansa käski Iisakia tekemään ja miksi? Miten hän vastasi siihen?

1 Moos. 26:15-17 Ja filistealaiset tukkivat kaikki ne kaivot, jotka hänen isänsä palvelijat olivat kaivaneet hänen isänsä Aabrahamin päivinä, ja täyttivät ne mullalla. Silloin Abimelek sanoi Iisakille: "Mene pois luotamme, sillä sinä olet tullut paljon väkevämmäksi meitä." Niin Iisak lähti sieltä ja leiriytyi Gerarin laaksoon ja asui siellä.

”Meillä ei ole täällä kotia; olemme vain pyhiinvaletajia ja muukalaisia matkalla parempaan maahan, taivaaseen. Pidä ajatuksesi näissä asioissa, ja kun niin teet, Kristus on sinun vierelläsi. Auttakoon Jumala meitä voittamaan iankaikkisen elämän kallisarvoisen lahjan.” –*Life Sketches of Ellen G. White*, pp. 293, 294.

”Olemme matkalaisia, vieraita ja muukalaisia maan päällä. Älkäämme käyttäkö varojamme tyydyttämällä halujamme, jotka Jumala kääntää meidän tukahduttaa. Näyttäkäämme mieluummin oikeata esimerkkiä ympäristöllemme. Edustakaamme otollisesti uskoamme rajoittamalla tarpeitamme. Seurakunnat nouskoot yksissä tuumin ja työskennelkötööt uutterasti kuten ainakin ne, jotka vaeltavat näitä viimeisiä aikoja koskevan totuuden täydellisessä valkeudessa,” Ta. 2, s. 70.

Taistelu ja hengellinen kestävyys

6. Vaikka Iisak eli rauhanomaisesti kaikkien naapureidensa kanssa, mitä harmia filistealaiset aiheuttivat hänelle?

1 Moos. 26:18-21 Ja Iisak kaivatti uudelleen auki ne vesikaivot, jotka hänen isänsä Aabrahamin päivinä olivat kaivetut, mutta jotka filistealaiset olivat Aabrahamin kuoltua tukkineet, ja antoi niille jälleen ne nimet, jotka hänen isänsä oli niille antanut. Ja Iisakin palvelijat kaivoivat laaksossa ja löysivät sieltä kaivon, jossa oli juoksevaa vettä. Mutta Gerarin paimenet alkoivat riidellä Iisakin paimenten kanssa, sanoen: "Vesi on meidän." Niin hän kutsui kaivon Eesekiksi, koska he olivat riidelleet hänen kanssaan. Senjälkeen he kaivoivat toisen kaivon ja joutuivat riitaan siitäkin; niin hän antoi sille nimen Sitna.

”Taistelu, johon sinun täytyy ottaa aktiivisesti osaa, on sinun jokapäiväinen elämäsi. Asetatko koetuksen hetkellä toiveesi kirjoitetun sanan viereen ja etsit hartaasti rukoillen Jeesusta antamaan neuvoa?” –*Messages to Young People*, p. 140.

”Jeesuksen viimeiset sanat Johannekselle olivat: 'Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo,

ottakoon elämän vettä lahjaksi.' Ilm. 22:17. Kun vastaamme Jumalalle ja sanomme 'Herra, me tulemme', silloin ammennamme ilolla vettä pelastuksen lähteestä.” – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 371.

7. Mitä patriarkka jälleen teki säilyttääkseen rauhan? Vaikka hän asui maassa, joka oli täynnä vastustajia, kuka oli hänen puolellaan ja suojeli häntä? Mitä hän teki uudessa tilanteessa todistaen siten uskostaan?

I Moos. 26:22-25 Sitten hän muutti sieltä pois ja kaivoi vielä yhden kaivon. Siitä ei syntynyt riitaa. Sentähden hän nimitti sen Rehobotiksi ja sanoi: "Nyt Herra on antanut meille tilaa, niin että voimme lisääntyä maassa." Sieltä hän meni Beersebaan. Ja Herra ilmestyi hänelle sinä yönä ja sanoi: "Minä olen sinun isäsi Aabrahamin Jumala; älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi ja siunaan sinua ja teen sinun jälkeläistesi luvun suureksi palvelijani Aabrahamin tähden." Silloin hän rakensi sinne alttarin, huusi avuksi Herran nimeä ja pystytti sinne telttansa. Ja lisäksi palvelijat kaivoivat siihen kaivon.

Ps. 37:3-7 Turvaa Herraan ja tee sitä, mikä hyvä on, asu maassa ja noudata totuutta; silloin sinulla on ilo Herrassa, ja hän antaa sinulle, mitä sinun sydämesi halajaa. Anna tiesi Herran haltuun ja turvaa häneen, kyllä hän sen tekee. Ja hän antaa sinun vanhurskautesi nousta niinkuin valkeuden ja sinun oikeutesi niinkuin keskipäivän. Hiljenny Herran edessä ja odota häntä. Älä vihastu siihen, jonka tie menestyy, mieheen, joka juonia punoo.

”»Turvaa Herraan.» Kullakin päivällä on kuormansa, huolensa ja ongelmansa; ja miten innokkaita me olemmekaan puhumaan vaikeuksistamme ja koettelemuksistamme tavatessamme toisiamme. Niin monet tarpeettomat huolet kiusaavat, niin monet pelot vaivaavat ja niin suuri ahdistuneisuus käy ilmi puheistamme, että voisi luulla, ettei meillä lainkaan ole säälivää, rakastavaa Vapahtajaa, joka on valmis kuulemaan kaikki pyyntömme ja antamaan meille välitöntä apua aina, kun olemme sen tarpeessa.” TKL. s. 107.

Lisätutkisteluksi

”Iisak oli opetettu Jumalan pelossa kuuliaiseen elämään. Ja kun hän oli neljäkymmentä vuotta vanha, hän hyväksyi jumalapelkäävän isänsä palvelijan valinnan. Hän uskoi, että Jumala johtaisi häntä saamaan vaimon. ... Aabrahamin tapa kasvattaa Iisak, joka sai hänet rakastamaan jaloa kuuliaisuutta, on kerrottu vanhempien hyödyksi, ja sen tulisi saada heidät johtamaan talouttaan. Heidän tulisi opettaa lapsiaan alistumaan ja kunnioittamaan heidän arvovaltaansa.” –*Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 112.

”Sinä et työskentele yksin. Kun olet kiusattu lannistumaan, muista tämä: Jumalan enkelit ovat sinun ympärilläsi. He palvelevat maata, saaden sen antamaan aarteitaan. Tämä on se opetus, jonka yritän antaa kansallemme. Haluan heidän ymmärtävän, mitä voitaisiin saada aikaan, jos he toimisivat Herran tahdon mukaan. Herra on

antanut ohjeet. Seuratkaamme Hänen ohjeitaan.” –*The Upward Look*, p. 130.

2

Sapattina 11. tammikuuta 2020

Ahdistuksen yö

”Kun Jaakob ahdistuksessaan piti kiinni enkelistä ja anoi kyynelin, taivaallinen sanansaattaja muistutti häntä hänen synnistään, koetellakseen hänen uskoaan, ja pyrki lähtemään... Kun hän katsoi taaksepäin elämäänsä, hän joutui miltei epätoivoon; mutta hän piti lujasti kiinni enkelistä ja ahdistunein, vakavin huudoin esitti pyyntönsä, kunnes hän voitti. Sellainen tulee olemaan Jumalan kansan kokemus viimeisessä taistelussa pahan valtoja vastaan. ... Heillä on syvä tietoisuus epäonnistumisistaan, ja kun he katsovan elämäänsä, heidän toivonsa hiipuu. Mutta muistaessaan Jumalan armon suuruuden ja oman vilpittömän katumuksensa, he vetoavat Hänen lupauksiinsa, jotka on annettu Kristuksen kautta avuttomille, katuville syntisille. Heidän uskonsa ei petä, vaikka heidän rukouksiinsa ei heti vastatakaan. He pitävät kiinni Jumalan voimasta, kuten Jaakob piti kiinni enkelistä, ja heidän sielunsa sävel on 'en päästä sinua, ellet siunaa minua'” –*Conflict and Courage*, p. 68.

Anteeksiantoa etsimässä

1. Mitä Jaakob teki, kun hän palasi isänsä maahan Mesopotamiasta ja kohtaisi pian veljensä, jolle oli tehnyt suurta vääryyttä monia vuosia aiemmin? Mikä uhkasi häntä ja hänen perhettään aiheuttaen hänelle sanomatonta ahdistusta?

1 Moos 32:3-7 Sitten Jaakob lähetti sanansaattajat edellään veljensä Eesaun luo Seirin maahan, Edomin alueelle. Ja hän käski heitä sanoen: "Sanokaa herralleni Eesaulle näin: 'Sinun palvelijasi Jaakob sanoo: Minä olen oleskellut Laabanin luona ja viipynyt siellä tähän saakka; ja minä olen saanut raavaita, aaseja, pikkukarjaa, palvelijoita ja palvelijattaria ja lähetän nyt sanan herralleni, että saisin armon sinun silmiesi edessä.'" Sanansaattajat palasivat Jaakobin luo ja sanoivat: "Me tulimme veljesi Eesaun luo; hän on jo matkalla sinua vastaan, neljäsataa miestä mukanaan." Silloin valtasi Jaakobin suuri pelko ja ahdistus. Ja hän jakoi väen, joka oli hänen kanssansa, ja pikkukarjan ja raavaskarjan ja kamelit kahteen joukkoon.

”Meidän ei ole turvallista sulkea silmiämme ja kovettaa omaatuntoamme, ettemme näe tai ymmärrä omia syntejämme. Nöyrä sydän ei ajattele synnintunnustuksen alentavan häntä. Hän ei häpeä tunnustaa, jos on jollain tapaa, vaikka vain ajatuksissaan, loukannut veljeään tai estänyt Jumalan työtä hänen kauttaan.. Katumattomat synnit ovat anteeksiantamattomia syntejä. Ne, jotka ajattelevat saaneensa ne synnit anteeksi, joista eivät ole koskaan tunteneet sieluntuskaa eivätkä

tunteneet niiden synnillisyyttä, pettävät vain itseään. ... Meidän voimamme on meidän tietoisessa heikkoudessamme. ... Kun emme luota itseemme, huudamme Jumalaa avuksemme ja pyrimme pelastukseen pelolla ja vavistuksella. Heittäen pois kaiken luottamuksen lihan käsivarteen me turvaudumme Jeesukseen...” –*Our High Calling*, p. 82.

2. Kuinka hän ahdistuksessaan hartaasti rukoili Herraa? Mikä antoi hänelle lohdutusta?

1 Moos 32:9-13 esim. osa Ja Jaakob sanoi: "Isäni Aabrahamin Jumala ja isäni Iisakin Jumala, Herra, sinä, joka sanoit minulle: 'Palaja maahasi ja sukusi luo, niin minä teen sinulle hyvää!' Minä olen liian halpa kaikkeen siihen armoon ja kaikkeen siihen uskollisuuteen, jota sinä olet palvelijallesi osoittanut; sillä ainoastaan sauva kädessäni minä kuljin tämän Jordanin yli, ja nyt on minulle karttunut kaksi joukkoa. Pelasta minut veljeni Eesaun käsistä, sillä minä pelkään, että hän tulee ja tuhoaa minut ynnä äidit lapsineen. Olethan itse sanonut: 'Minä teen sinulle hyvää ja annan sinun jälkeläistesi luvun tulla paljoksi kuin meren hiekka, jota ei voida lukea sen paljouden tähden.'" Ja hän jäi siihen yöksi.

”Mitä lähemmäksi Jeesusta tulemme ja mitä selkeämmin tajuamme hänen luonteensa puhtauden, sitä selkeämmin näemme synnin kauhistavan synnillisyyden ja sitä vähäisemmäksi käy halumme ylistää itseämme. Sielumme ojentautuu alati Jumalan puoleen, ja alati vilpittöminä ja murtuneina tunnustamme syntimme ja nöyrytämme sydämemme hänen edessään. Jokaisella kristillisen vaelluksemme askeleella katumuksemme vain syvenee. Silloin tiedämme, että olemme kelvollisia yksin Kristuksessa, ja tunnustamme apostolin tavoin: »Minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää.» »Pois se minusta, että minä muusta kerskaisin kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle, ja minä maailmalle!» (Room. 7: 18; Gal. 6: 14).” ApT. s. 431.

Tehden kaiken mahdollisen toivotun lopputuloksen saavuttamiseksi

3. Mitä hän lähetti veljelleen ja minkäläisen viestin ja kunnioituksen kera? Mitä hän toivoi sillä saavuttavansa?

1 Moos 32:13-15. 17-20 Ja hän jäi siihen yöksi. Sitten hän erotti omaisuudestaan lahjaksi veljelleen Eesaulle kaksisataa vuohta ja kaksikymmentä vuohipukkia, kaksisataa uuhta ja kaksikymmentä oinasta, kolmekymmentä imettävää kamelia varsoinensa, neljäkymmentä lehmää ja kymmenen härkää, kaksikymmentä aasintammaa ja kymmenen aasia... Ja hän käski ensimmäistä sanoen: "Kun veljeni Eesau kohtaa sinut ja kysyy: 'Kenen sinä olet, ja mihin menet, ja kenen ovat nuo elukat tuolla edelläsi?' niin vastaa: 'Ne ovat palvelijasi Jaakobin, lähetetyt lahjaksi herralleni Eesaulle; ja katso, myös hän itse tulee jäljessämme.'" Samoin hän käski toista ja kolmatta ja kaikkia muita, jotka laumoja ajoivat, sanoen: "Juuri näin on teidän sanottava Eesaulle, kun tapaatte hänet. Ja sanokaa myös: 'Katso, sinun

palvelijasi Jaakob tulee meidän jäljessämme." Sillä hän ajatteli: "Minä koetan lepyttää häntä lahjalla, joka kulkee edelläni. Sitten astun itse hänen kasvojensa eteen; ehkä hän ottaa minut ystävällisesti vastaan."

"Koko taivas on kiinnostunut loukatun ja erehtyneen välillä olevasta tilanteesta. Kun erehtyvä ottaa vastaan Kristuksen rakkaudessa annetun nuhtelun ja tiedostaa tehneensä väärin, pyytäen anteeksiantoa Jumalalta ja veljeltään, taivaan auringonpaiste täyttää hänen sydämensä. Taistelu on päättynyt; ystävyys ja luottamus on palautettu. Rakkauden öljy poistaa vääryyden aiheuttaman arkuuden. Jumalan Henki sitoo sydämet yhteen, ja taivaassa soi musiikki tehdyn liiton johdosta." –*Gospel Workers*, pp. 499, 500.

4. Mitä tapahtui matkalla, kun hän oli yksin rukoilemassa? Mikä teki hänelle mahdolliseksi selviytyä siitä?

1 Moos 32:24, 25 Ja Jaakob jäi yksinänsä toiselle puolelle. Silloin painiskeli hänen kanssaan muuan mies päivän koittoon saakka. Ja kun mies huomasi, ettei hän häntä voittanut, iski hän häntä lonkkaluuhun, niin että Jaakobin lonkka nyrjähti hänen painiskellessaan hänen kanssaan.

"Herra tarvitsee miehiä ja naisia, jotka kantavat mukanaan hyvän esimerkin valoa päivittäisessä elämässään, miehiä ja naisia, joiden sanat ja teot osoittavat, että Kristus asuu heidän sydämessään opettaen ja johdattaen. Hän tarvitsee rukouksen miehiä ja naisia, jotka taistellen yksin Jumalan kanssa saavuttavat voiton itsestään, ja sitten menevät antamaan toisille sitä, mitä ovat saaneet voiman Lähteestä. Jumala ottaa vastaan ne, jotka ristiinnaulitsevat itsensä, ja tekee heistä astioita kunniaksi. He ovat Hänen käsissään kuin savi savenvalajan käsissä, ja Hän tekee oman tahtonsa heidän kauttaan. Sellaiset miehet ja naiset saavat hengellistä voimaa. Kristus asuu heissä, ja Hänen Henkensä voima seuraa heidän pyrkimyksiään. He ymmärtävät, että heidän tulee elää tässä maailmassa sellaista elämää, mitä Jeesus eli – elämää ilman mitään itsekkyyttä; ja Hän tekee heidät kykeneviksi todistamaan Hänestä niin, että se vetää sieluja Golgatan ristin luo." –*Daughters of God*, pp. 81, 82.

5. Mitä Muukalainen, jonka kanssa Jaakob kamppaili, lopulta sanoi hänelle? Mitä patriarkka anoi?

1 Moos 32:26 Ja mies sanoi: "Päästä minut, sillä päivä koittaa." Mutta hän vastasi: "En päästä sinua, ellet siunaa minua."

"Koko yön Jaakob paini enkelin kanssa. Lopulta taistelija lamaantui kosketuksella lonkkaan. Hän oli liikuntakyvytön ja kärsi suurta kipua, mutta hän ei päästäisi irti. Katuvana ja murtuneena hän tarrautui enkeliin... anoen siunausta. Hänen täytyi saada varmuus, että hänen syntinsä oli annettu anteeksi. Hänen päättäväisyytensä kasvoi suuremmaksi ja hänen uskonsa hartaammaksi kestävänsä loppuun saakka. Enkeli yritti vapauttaa itsensä; hän sanoi: 'Päästä minut, sillä päivä koittaa', mutta Jaakob vastasi: 'En päästä sinua, ellet siunaa minua'." *Christ Triumphant*, p. 89.

Tärkein siunaus

6. Mitä enkeli kysyi Jaakobilta? Mitä hän teki ja miksi? Selitä Jaakobin kahden nimen merkitys.

1 Moos 32:27, 28 Ja hän sanoi hänelle: "Mikä sinun nimesi on?" Hän vastasi: "Jaakob." Silloin hän sanoi: "Sinun nimesi älköön enää olko Jaakob, vaan Israel, sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut."

Hoos. 12:3, 4 Mutta Herralla on oikeudenkäynti Juudan kanssa, ja hän tahtoo rangaista Jaakobia sen teitten mukaan, hän on kostava sille sen tekojen mukaan. Äidin kohdussa tämä petti veljensä, ja miehuutensa voimassa hän taisteli Jumalan kanssa.

”Nöyryydellään, katumuksellaan ja alistuvaisuudellaan, tämä syntinen, erehtyväinen kuolevainen voitti taivaan Majesteetin. Hän oli kiinnittänyt vapisevan otteensa Jumalan lupauksiin, eikä rajattoman rakkauden sydän voinut hyljätä syntisen anomusta. Osoitukseksi anteeksiannosta hänen nimensä, joka muistutti häntä hänen synnistään, vaihdettiin muistuttamaan tästä voitosta. 'Sinun nimesi', sanoi enkeli 'älköön enää olko Jaakob, vaan Israel, sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut.' Otammeko vastaan voiman Jumalalta ja käymme voitosta voittoon, vai yritämmekö omassa voimassamme ja joudumme lopulta tappiolle, väsyneinä turhista ponnisteluista? Antautukaamme ehdoitta Jumalalle ja ottakaamme vastaan voima, joka täytyy olla jokaisella, joka voittaa taistelun pahaan vastaan.” – *Christ Triumphant*, p. 89.

7. Mitä Jaakobille annettiin? Mistä hän riemuitsi tämän kokemuksen jälkeen? Mikä merkitys Jaakobin rukouksen, kamppailun ja koettelemuksen yönä on koko Jumalan kansalle niin nyt kuin tulevaisuudessakin?

1 Moos 32:29, 30 Ja Jaakob kysyi ja sanoi: "Ilmoita nimesi." Hän vastasi: "Miksi kysyt minun nimeäni?" Ja hän siunasi hänet siinä. Ja Jaakob antoi sille paikalle nimen Penuel, "sillä", sanoi hän, "minä olen nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin, ja kuitenkin on minun henkeni pelastunut."

”Jaakobin tuskanyö, jolloin hän rukouksessa taisteli pelastuakseen Eesaun käsistä (1 Moos. 32:24—30), kuvaa Jumalan kansan kokemusta ahdistuksen aikana. Hankittuaan petoksella isänsä siunauksen, joka oli aiottu Eesaulle, Jaakob, säikähtyneenä veljensä uhkauksista surmata hänet, oli paennut säilyttääkseen henkensä. ... Saapuessaan kotimaansa rajalle hän joutui pelon valtaan, kun sai kuulla Eesaun lähestyvän aseistettu miesjoukko mukanaan, epäilemättä kostoaikeissa.... Hänen ainoana toivonaan oli Jumalan armo ja ainoana puolustuskeinonaan rukous. Kuitenkaan hän ei laiminlyönyt mitään siitä, minkä hän itse voi tehdä, sovittaakseen veljelleen tekemänsä vääryyden ja torjuakseen uhkaavan vaaran. Samoin tulisi Kristuksen seuraajien, ahdistuksen aikaa lähestyessään, tehdä kaikki, minkä voivat, asettaakseen itsensä oikeaan valoon ihmisten edessä, riisuakseen aset

ennakkoluuloilta ja torjuakseen omantunnon vapautta uhkaavan vaaran.” ST. s. 598.

Lisätutkisteluksi

”Jaakobin kokemus tuona painiskelun ja ahdistuksen yönä kuvaa sitä koetusta, joka Jumalan kansan on kestävä vähän ennen Kristuksen toista tulemistä. Profeetta Jeremia suuntaa pyhässä näyssä katseensa tähän aikaan ja sanoo: »Pelon huodon me kuulemme: on hirmu, ei rauha! Miksi ovat kaikki kasvat käyneet valjuiksi? Voi! Suuri on se päivä, ei ole sen kaltaista. Se on Jaakobille ahdistuksen aika, mutta hän on pelastuva siitä» (Jer. 30:5—7).” PP. s. 179.

”Kuitenkin ihmissilmin katsottuna näyttää siltä, kuin Jumalan kansan täytyisi pian vahvistaa todistuksensa verellään, niin kuin marttyyrit ennen heitä. He itse alkavat peljätä, että Herra on jättänyt heidät heidän vihollistensa käsiin. Se on hirvittävän tuskan aikaa. Yötä päivää he hartaasti rukoilevat Jumalalta vapautusta. ... He kaikki taistelevat Jumalan kanssa niin kuin Jaakob. Heidän ulkomuotonsa todistaa sisäisestä taistelusta. Kaikki kasvat ovat kalpeat. Mutta he eivät lakkaa vakavasti huutamasta Jumalaa avukseen. Jos ihmisillä olisi kyky nähdä taivaallisia olentoja, he näkisivät voimakkaita enkelijoukkoja niiden ympärillä, jotka ovat ottaneet Kristuksen kärsivällisyyden sanasta vaarin.” ST. s. 610.

3

Sapattina 18. tammikuuta 2020

Kiusattuja ja voitokkaita

”Kun saavuttiin Egyptiin, myytiin Joosef Potifarille, faaraan henkivartijain päällikölle, jonka palvelukseen hän jäi kymmeneksi vuodeksi. Täällä häntä ahdistivat aivan epätavalliset kiusaukset... Siitä huolimatta Joosef pysyi vilpittömänä ja kuuliaisena Jumalalle. Paheellista silmänruokaa ja houkutusääniä oli kaikkialla hänen ympärillään, mutta hän ei suostunut katsomaan eikä kuulemaan niitä. Hän ei päästänyt ajatuksiaan harhailemaan kielletyissä asioissa. Egyptiläisten suosioon pyrkiessäänkään hän ei salaillut periaatteitaan. Jos hän olisi koettanut salata niitä, hän olisi langennut kiusaukseen. Mutta hän ei hävennyt isiensä uskontoa eikä hän eikä pyrkinyt mitenkään salaamaan sitä että oli Herran palvelija.” PP. s. 194.

”Joosef oli valonkantajana Egyptissä. Puhtaudessaan, hyväntahtoisuudessaan ja veljellisessä rakkaudessaan hän edusti Kristusta epäjumalia palvelevan kansan keskuudessa.” Vs. s. 50.

Ei yksin

1. Vaikka Joosef oli vieraassa maassa vieraiden ihmisten keskuudessa, mikä teki hänelle mahdolliseksi siunata toisia ja olla Jumalan siunaama?

1 Moos. 39:1, 2 Ja Joosef vietiin Egyptiin, ja Potifar, egyptiläinen mies, joka oli faraon hoviherra ja henkivartijain päämies, osti hänet ismaelilaisilta, jotka olivat

hänet sinne tuoneet. Mutta Herra oli Joosefin kanssa, niin että hän menestyi kaikessa, ja hän oleskeli isäntänsä, egyptiläisen, talossa.

”Kaiken Joosefin käsiin uskotun huomattava menestyminen ei ollut suoranainen ihme, vaan jumalallinen siunaus kruunasi hänen uutteruutensa, huolellisuutensa ja tarmokkuutensa. Joosef piti menestystään Jumalan suosiona, ja hänen epäjumalia palvova isäntänsäkin piti tätä hänen erinomaisen menestymisensä salaisuutena. Mutta ilman kestäväää, suunnitelmallista yritystä ei menestykseen olisi koskaan päästy. Jumala sai kunnian palvelijansa uskollisuudesta. Hänen tarkoituksensa oli, että Jumalaan uskova erottuisi puhtaudessaan ja rehellisyydessään jyrkästi epäjumalien palvojista ja että taivaallisen armon valo pääsisi siten loistamaan pakanuuden pimeyden keskellä.” PP. s. 195.

2. Mitä faaraon henkivartijain päällikkö ymmärsi tarkkaillessaan Joosefia ja hänen palvelustaan? Mitä hän sentähden teki?

1 Moos. 39:3-6 Ja hänen isäntänsä näki, että Herra oli hänen kanssaan ja että Herra antoi kaiken, mitä hän teki, menestyä hänen käsissään. Niin Joosef saavutti hänen suosionsa ja sai palvella häntä. Ja hän asetti hänet talonsa hoitajaksi ja uskoi hänen haltuunsa kaikki, mitä hänellä oli. Ja siitä ajasta lähtien, kun hän oli uskonut hänen hoitoonsa talonsa ja kaiken, mitä hänellä oli, Herra siunasi egyptiläisen taloa Joosefin tähden, ja Herran siunaus oli kaikessa, mitä hänellä oli kotona ja kedolla. Niin hän jätti Joosefin haltuun kaikki, mitä hänellä oli, eikä hän itse välittänyt mistään, paitsi ruuasta, jota hän söi.

”Joosef kärsi kovasti siitä, että joutui olemaan erossa isästään, ja hänen syvin surunsa oli, että hänen isänsä kärsisi. Mutta Jumala ei jättänyt Joosefia menemään yksin Egyptiin. Enkelit valmistivat hänen vastaanottoaan. Potifar, faaraon virkamies, henkivartijain päällikkö, osti hänet ismaelilaisilta. Ja Herra oli Joosefin kanssa ja siunasi häntä ja antoi hänen päästä isäntänsä suosioon, niin että tämä uskoi kaiken omaisuutensa Joosefin hoitoon. 'Niin hän jätti Joosefin haltuun kaikki, mitä hänellä oli, eikä hän itse välittänyt mistään, paitsi ruuasta, jota hän söi.' Sitä pidettiin kauhistuksena, jos heprealainen valmistui ruokaa egyptiläiselle.” –*Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 143.

Monien koettelemusten koettelema

3. Mihin kauheaan tilanteeseen Joosefin isännän vaimo asetti hänet? Mitä Joosef sanoi tälle? Kuinka hyvin hän oli selvillä, mihin hän joutuisi ja miksi?

1 Moos. 39:7-9 Mutta Joosefilla oli kaunis vartalo ja kauniit kasvot. Ja tapahtui jonkun ajan kuluttua, että hänen isäntänsä puoliso iski silmänsä Joosefiin ja sanoi: "Makaa minun kanssani." Mutta hän kieltäytyi ja sanoi isäntänsä puolisolle: "Katso, isäntäni ei itse välitä mistään, mitä talossa on, vaan on uskonut minun haltuuni kaikki, mitä hänellä on. Hänellä ei ole tässä talossa enemmän valtaa kuin minulla, eikä hän ole kieltänyt minulta mitään, paitsi sinut, koska olet hänen puolisonsa.

Kuinka minä siis tekisin niin suuren pahanteon ja rikkoisin Jumalaa vastaan!"

"Mutta Joosefin usko ja turmeltumattomuus joutuivat vielä tulikokeeseen. Hänen isäntänsä vaimo koetti viekoitella nuorukaisen rikkomaan Jumalan lakia. Tähän asti hän oli varjeltunut tuon pakanallisen maan yleiseltä turmelukselta, mutta tämä kiusaus tuli niin yllättävänä, niin väkevänä ja viettelevänä — miten siitä voisi selviytyä? Joosef tiesi hyvin, mitä sen vastustamisesta seuraisi. Vaihtoehtoina olivat salaaminen, suosio ja palkkiot ja toisaalta epäsuosio, vankeus ja kenties kuolema. Hänen koko tulevaisuutensa riippui hetken ratkaisusta. Pääsisikö periaate voitolle? Pysyisikö Joosef yhä uskollisena Jumalalle? Tavattomasti huolissaan enkelit katselivat tuota näkyä." PP. s. 195.

4. Mikä teki naisen viettely-yrityksestä vielä hirveämmän? Keneen Joosef turvautui pelastuakseen Saatanan ansoista?

1 Moos. 39:10 Ja vaikka vaimo joka päivää puhui sellaista Joosefille, ei tämä suostunut makaamaan hänen vieressänsä eikä olemaan hänen kanssaan.

1 Moos. 4:7 Eikö niin: jos teet hyvin, voit kohottaa katseesi; mutta jos et hyvin tee, niin väijyy synti ovella, ja sen halu on sinuun, mutta hallitse sinä sitä!"

1 Kor. 10:13 Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus; ja Jumala on uskollinen, hän ei salli teitä kiusattavan yli voimienne, vaan salliessaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää.

Ne opetukset, jotka Jaakob oli antanut Joosefille nuorena ilmaisten hänen vahvan luottamuksensa Jumalaan ja kertoen yhä uudestaan hänelle Hänen rakastavasta hyvydestään ja jatkuvasta huolenpidostaan, olivat juuri niitä opetuksia, joita hän tarvi maanpaossa epäjumalia palvovan kansan keskuudessa. Koetusaikanaan hän sovelsi näitä opetuksia käytäntöön. Kovimmankin koetuksen keskellä hän katsoi taivaalliseen Isäänsä, johon oli oppinut luottamaan. Jos Joosefin isän ohjeet ja esimerkki olisivat olleet toisenlaisia, innoitettu kynä ei olisi koskaan kirjoittanut pyhän historian lehdille kertomusta eheydestä ja hyvydestä, jotka heijastuvat Joosefin luonteesta. Hänen mieleensä painetut varhaiset vaikutteet näkyivät hänen koettelemuksensa hetkellä ja saivat hänet huudahtamaan: "Kuinka minä siis tekisin niin suuren pahanteon ja rikkoisin Jumalaa vastaan?" — *Child Guidance*, p. 197.

Voiton salaisuus

5. Mitä Potifarin vaimo teki, kun ei saanut taivutettua Joosefia sanoillaan?

Mikä pyhä periaate teki voiton mahdolliseksi Joosefille ja kaikille Jumalan lapsille aina tähän päivään saakka?

1 Moos. 39:11, 12 Mutta eräänä päivänä, kun Joosef tuli taloon toimittamaan askareitaan eikä ketään talonväestä ollut sisällä saapuville, tarttui hän Joosefin vaippaan ja sanoi: "Makaa minun kanssani." Mutta tämä jätti vaippansa hänen käsiinsä, pakeni ja riensi ulos.

Ps. 34:18-20 Vanhurskaat huutavat, ja Herra kuulee ja vapahtaa heidät kaikista

heidän ahdistuksistansa. Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli. Monta on vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapaataa hänet niistä kaikista.

2 Piet. 2:9 Näin Herra tietää pelastaa jumaliset kiusauksesta, mutta tuomion päivään säilyttää rangaistuksen alaisina väärät,

”Joosef kesti luonteen koetuksen, eikä menestys himmentänyt kultaa. Hän osoitti samaa pyhää kuuliaisuutta Jumalan tahtoa kohtaan seistessään valtaistuimen vieressä kuin ollessaan vankityrmässä. Joosef vei uskontonsa mukanaan kaikkialle, ja se oli hänen horjumattoman uskollisuutensa salaisuus. Edustajina teillä täytyy olla jumalisuuden kaiken voittava voima. Minä sanon teille Jumalan pelossa, teidän polkunne on täynnä vaaroja, joita ette näe ettekä ymmärrä. Teidän täytyy olla kätkeytyinä Jeesuksessa. Te olette turvattomia, ellette pidä kiinni Kristuksen kädestä.... Mikään voitto, jonka voitte saavuttaa, ei ole niin tärkeä kuin voitto omasta minästä.” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 544.

”Joosefin vastaus kuvastaa uskonnollisen periaatteen voimaa. Hän ei pettäisi maallisen isäntänsä luottamusta, ja seurauksista välittämättä hän olisi uskollinen taivaalliselle Mestarilleen. Jumalan ja pyhien enkeleiden tarkkailevien katseiden edessä monet uskaltautuvat tekemään sellaista, mihin eivät tohtisi syyllistyä toisten ihmisten nähden, mutta Joosef ajatteli lähinnä Jumalaa. »Kuinka minä siis tekisin niin suuren pahanteon ja rikkoisin Jumalaa vastaan!» hän sanoi.” PP. s. 196.

6. Kun ei voinut saada, mitä halusi, mitä nainen teki? Millainen ihminen yrittäisi turmella syyttömän ihmisen tällä tavalla?

1 Moos. 39:13-18 Kun hän nyt huomasi, että Joosef oli jättänyt vaippansa hänen käsiinsä ja paennut ulos, huusi hän talonväkeään ja sanoi heille näin: "Katsokaa, hän on tuonut meille hebrealaisen miehen pitämään meitä pilkkanaan; tämä tuli luokseni maatakseni minun kanssani, mutta minä huusin kovalla äänellä. Ja kun hän kuuli minun kirkaisevan ja huutavan, jätti hän vaippansa viereeni, pakeni ja riensi ulos." Ja hän pani vaipan viereensä siksi, kunnes Joosefin isäntä tuli kotiin. Ja hän puhui hänelle samalla tavalla, sanoen: "Tuo hebrealainen orja, jonka olet tuonut meille, tuli luokseni pitämään minua pilkkanaan; mutta kun minä kirkaisin ja huusin, jätti hän vaippansa viereeni ja pakeni ulos."

”Joosef joutui kärsimään turmeltomuutensa takia, sillä hänen viettelijänsä kosti syyttämällä häntä inhottavasta rikoksesta ja sai hänet viedyksi vankilaan. Jos Potifar olisi uskonut, mitä hänen vaimonsa väitti Joosefista, nuori heprealainen olisi menettänyt henkensä. Mutta hänen kaikelle käytökselleen tunnusomainen säädyllisyys ja rehtiys todistivat hänet syyttömäksi, ja vain talon maineen pelastamiseksi hänet syöstiin häpeään ja vankeuteen.” PP. s. 196.

7. Kuinka päällikkö suhtautui vaimonsa valheisiin Joosefista? Kuka lohdutti ja siunasi nuorta Jumalan miestä vankilassa? Mitä Jumala lupaa niille, jotka

rakastavat Häntä ja ovat uskollisia Hänelle?

1 Moos. 39:19-23 Kun hänen isäntänsä kuuli puolisonsa kertovan ja sanovan: "Näin sinun orjasi on tehnyt minulle", syytti hänen vihansa. Ja Joosefin isäntä otti hänet ja pani hänet vankilaan, paikkaan, jossa kuninkaan vangit säilytettiin; ja hän jäi siihen vankilaan. Mutta Herra oli Joosefin kanssa ja soi hänen saavuttaa suosiota ja päästä vankilan päällikön armoihin. Ja vankilan päällikkö uskoi kaikki vangit, jotka vankilassa olivat, Joosefin haltuun. Ja kaikki, mitä siellä toimitettiin, tehtiin hänen toimestaan. Eikä vankilan päällikkö ollenkaan valvonut sitä, mikä oli Joosefille uskottu, sillä Herra oli Joosefin kanssa. Ja Herra antoi menestyä sen, mitä hän teki.

2 Tim. 3:11 vainoissa ja kärsimyksissä, samanlaisissa kuin minun osakseni tuli Antiokiassa, Ikonionissa ja Lystrassa. Mimmoisia vainoja olenkaan kärsinyt, ja kaikista Herra on minut pelastanut!

”Vanginvartijat kohtelivat Joosefia aluksi hyvin kovakouraisesti. Psalmista lausuu: »Hänen jalkojansa vaivattiin kahleilla, hän joutui rautoihin, siksi kunnes hänen sanansa kävi toteen ja Herran puhe osoitti hänet puhtaaksi» (Ps. 105: 18,19). Mutta Joosefin todellinen luonne näyttäytyi kirkaana vankityrmän pimeydessäkin. Hän säilytti uskonsa ja pysyi kärsivällisenä. Hän oli saanut julman korvauksen vuosikausien uskollisesta palveluksestaan, mutta sekään ei saanut häntä pahantuuliseksi ja epäluuloiseksi. Hänellä oli tietoiseen syyttömyyteen perustuva rauha, ja hän uskoi asiansa Jumalan huomaan. Hän ei hautonut kärsimiään vääryksiä, vaan omat surunsa unohtaen koetti keventää toisten murheita. Vankilassakin hän löysi jotakin tehtävää. Jumala valmisti häntä ahdistusten koulussa laajempaan käyttöön, eikä Joosef kieltäytynyt tarpeellisesta kurista. Vankilassa hän sai nähdä sorron ja hirmuvallan samoin kuin rikosten seurauksia ja oppi oikeuden, myötätunnon ja armon läksyjä, joiden perusteella hän pystyi myöhemmin käyttämään valtaa viisaasti ja sääliväisesti.” PP. s. 196,197.

Lisätutkisteluksi

”Jumala kutsuu täydelliseen ja kokonaisvaltaiseen pyhitykseen, eikä Hän hyväksy vähempää. Mitä vaikeampi sinun tilanteesi on, sitä enemmän tarvitset Jeesusta. Jumalan pelko ja rakkaus pitivät Joosefin puhtaana ja tahrattomana kuninkaan hovissa. Hänet korotettiin suureen rikkauteen, korkeaan kunniaan saada olla kuninkaasta seuraava; ja korotus oli yhtä nopea kuin suurikin. On mahdotonta seisoa korkealla paikalla ilman vaaroja. Rajuilma jättää vahingoittamatta vaatimattoman kukkasen laaksossa, mutta hyökkää ylväänä seisovaa puuta vastaan vuoren huipulla. On monia miehiä, joita Jumala olisi voinut käyttää menestyksekkäästi köyhyiden vaivaamina – Hän olisi voinut tehdä heidät hyödyllisiksi täällä, ja sen jälkeen kruunata kunnialla – mutta menestys kukisti heidät; he lankesivat kuoppaan, koska he unohtivat olla nöyriä, he unohtivat, että Jumala oli heidän voimansa, ja tulivat Jumalasta riippumattomiksi ja itseriittoisiksi.” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 544.

”Henkivartijain päällikkö mieltä Joosefin ystävällisyyteen ja uskollisuuteen. Ennen pitkää hän piti Joosefia pikemmin poikanaan kuin orjana. Nuorukainen pääsi kosketuksiin arvohenkilöiden ja oppineiden kanssa ja tutustui luonnontieteisiin, kieliin ja liiketaitoon ja sai näin tulevalle Egyptin pääministerille tarpeellista kasvatusta.” PP. s. 195.

4

Sapattina 25. tammikuuta 2020

Erimielisyyttä johtajien keskuudessa

”Faarao halusi jotenkin puolustaa sitä, että hän niin itsepäisesti vastusti jumalallista käskyä. Siksi hän koetti keksiä jonkin verukkeen, jolla voisi selittää perättömiksi ne ihmeet, jotka Jumala oli tehnyt Mooseksen välityksellä.... Saatana toivoi myös horjuttavansa Moseksen ja Aaronin uskoa tehtävänsä jumalalliseen alkuperään, jotta hänen omat apurinsa pääsisivät voitolle. Hän ei sietänyt sitä että israelilaiset päästettäisiin orjuudesta palvelemaan elävää Jumalaa.... Mooses murtaessaan Israelin lasten orjuuden ikeen kuvasi Kristusta, joka tulisi vapauttamaan ihmisperheen synnin vallasta.” PP. s. 264.

Kutsuttu johtamaan

1. Minkä tehtävän Mooses sai Hoorebilla, Jumalan vuorella?

2 Moos. 3:4, 10 Kun Herra näki hänen tulevan katsomaan, huusi hän, Jumala, hänelle pensaasta ja sanoi: "Mooses, Mooses!" Hän vastasi: "Tässä olen." ... Niin mene nyt, minä lähetän sinut faraon tykö, ja vie minun kansani, israelilaiset, pois Egyptistä."

”Israelin vapauttamisen aika oli tullut. Mutta Jumalan tarkoituksena oli suorittaa se sillä tavoin että inhimillinen ylpeys joutuisi häpeään. Vapauttaja joutuisi esiintymään vaatimattomana paimenena, vain sauva kädessään, mutta Jumala tekisi tuosta sauvasta voimansa tunnuskuvaan. ... Odottaessaan siinä arkana ja kunnioittavana Jumalan edessä Mooses kuuli Herran puhuvan edelleen '... Niin mene nyt, minä lähetän sinut faraon tykö, ja vie minun kansani, israelilaiset, pois Egyptistä.” PP. s. 232.

2. Millainen vastaus hänellä oli esitettävänä Egyptin hallitsijalle? Mitä Jumala kertoi tulevan tapahtumaan, kun tämä kysymys oli esitetty?

2 Moos. 3:18-20 Ja he kuulevat sinua. Niin mene sitten, sinä ja Israelin vanhimmat, Egyptin kuninkaan tykö, ja sanokaa hänelle: 'Herra, hebrealaisten Jumala, on kohdannut meitä. Anna siis meidän mennä kolmen päivän matka erämaahan uhraamaan Herralle, Jumalallemme.' Mutta minä tiedän, että Egyptin kuningas ei päästä teitä menemään, ei edes väkevän käden pakolla. Mutta minä ojennan käteni ja lyön Egyptiä kaikenkaltaisilla ihmeilläni, joita minä olen siellä tekvä, ja sitten hän

päästää teidät.

”Mooseksen piti ensin koota Israelin vanhimmat, jaloimmat ja hurskaimmat heidän joukostaan, jotka olivat kauan murehtineet heidän orjuuttaan, ja julistaa heille Jumalan sanoma ja lupaus vapautuksesta. Sitten hänen tuli näiden vanhimpien kanssa mennä kuninkaan luo ja sanoa: »Herra, hebrealaisten Jumala, on kohdannut meitä. Anna siis meidän mennä kolmen päivän matka erämaahan uhraamaan Herralle, Jumalallemme.» Moosesta oli edeltä varoitettu siitä, ettei faarao suostuisi Israelin pyyntöön eikä päästäisi sitä menemään. Mutta Jumalan palvelija ei saisi masentua, sillä Herra käyttäisi tätä tilaisuutta ilmaistakseen voimansa egyptiläisille ja kansalleen. »Minä ojennan käteni ja lyön Egyptiä kaikenlaisilla ihmeilläni, jotka minä olen siellä tekevä, ja sitten hän päästää teidät.»” PP. s. 232,233.

3. Vaikka Mooses ja Aaron puhuivat Jumalan nimessä, mitä faarao vastasi?

2 Moos. 5:1-5 Senjälkeen Mooses ja Aaron menivät ja sanoivat faraolle: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Päästä minun kansani viettämään minulle juhlaa erämaassa." Mutta farao vastasi: "Kuka on Herra, jota minun pitäisi kuulla ja päästää Israel? Minä en tunne Herraa enkä päästä Israelia." Niin he sanoivat: "Hebrealaisten Jumala on kohdannut meitä. Anna siis meidän mennä kolmen päivän matka erämaahan uhraamaan Herralle, Jumalallemme, ettei hän rankaisisi meitä rutolla tai miekalla." Mutta Egyptin kuningas vastasi heille: "Miksi te, Mooses ja Aaron, pidätätte kansaa työnteosta? Menkää töihinne." Ja farao sanoi vielä: "Katsokaa, liian paljon on muutenkin joutoväkeä maassa, ja te tahdotte saattaa heidät kulkemaan työttöminä."

”Mooses oli saanut myös kuninkaalle esitettävän sanoman. Veljekset astuivat sisälle faaraan palatsiin kuningasten Kuninkaan lähettiläinä ja puhuivat hänen nimessään: »Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Päästä minun kansani viettämään minulle juhlaa erämaassa.» »Kuka on Herra, jota minun pitäisi kuulla ja päästää Israel?» kysyi yksinvaltiat. »Minä en tunne Herraa enkä päästä Israelia.» ... Kuningas oli jo saanut kuulla heidän tulostaan ja sen herättämästä huomiosta kansan keskuudessa, ja se sai hänet vihastumaan. »Miksi te, Mooses ja Aaron, pidätätte kansaa työnteosta?» hän sanoi. »Menkää töihinne.» Valtio oli jo kärsinyt tappiota näiden muukalaisten aiheuttamista häiriöistä. Sitä ajatellen hän vielä lisäsi: »Katsokaa, liian paljon on joutoväkeä muutenkin maassa, ja te tahdotte saattaa heidät kulkemaan työttöminä.»” PP: s. 237.

Ihminen vastustaa Jumalaa

4. Haluttomana myöntymään anojien pyyntöön, mitä piti tapahtua, jotta faarao muuttaisi mielensä? Riippumatta siitä, mitä hän teki, ja israelilaisten epätoivosta, miten Herra rohkaisi Moosesta ja Aaronia kestämään lujina?

2 Moos. 6:1, 12,12 Mutta Herra vastasi Moosekselle: "Nyt saat nähdä, mitä minä faraolle teen; sillä väkevän käden pakottamana hän on päästävä heidät, ja väkevän

käden pakottamana hän on ajava heidät maastansa." ... Mutta Mooses puhui Herran edessä ja sanoi: "Katso, israelilaiset eivät kuulleet minua; kuinka sitten farao kuulisi minua, joka olen huuliltani ympärileikkaamaton?" Mutta Herra puhui Moosekselle ja Aaronille ja käski heitä menemään israelilaisten ja faraon, Egyptin kuninkaan, tykö ja viemään israelilaiset pois Egyptin maasta.

"Kansan kärsimykset olivat suuresti lisääntyneet. Kaikkialla maassa vanhat ja nuoret huusivat epätoivoisina, ja yhteen ääneen kaikki syytivät häntä oloissaan tapahtuneesta onnettomasta käänteestä. Katkeralla mielellä hän lähestyi Jumalaa huudahtaen: »Herra, miksi olet tehnyt niin pahoin tälle kansalle? Miksi olet lähettänyt minut? Sillä siitä asti, kun minä menin faraon tykö puhumaan sinun nimessäsi, hän on tehnyt pahaa tälle kansalle, etkä sinä suinkaan ole kansaasi vapahtanut.» ... Herra kehotti Moosesta jälleen menemään kansan luo ja toistamaan vapautuksen lupauksen sekä uudelleen vakuuttamaan heille Jumalan suosiollisuutta. Hän noudatti kehotusta, mutta he eivät kuunnelleet. Raamattu sanoo siitä: »He eivät kuulleet Moosesta tuskaantumisensa ja raskaan orjuutensa tähden.» Mooses sai taas Herralta sanoman: »Mene ja sano faraolle, Egyptin kuninkaalle, että hän päästää israelilaiset maastansa.» Masennuksissaan Mooses vastasi: »Katso, israelilaiset eivät kuulleet minua; kuinka sitten farao kuulisi minua?» Nyt hänen käskettiin ottaa Aaron mukaansa ja mennä faaraon luo uudelleen vaatimaan häneltä lupaa siihen että israelilaiset vietäisiin »pois Egyptin maasta.»" PP. s. 237,241.

5. Vaikka hallitsijalla oli enemmän kuin tarpeeksi todisteita jumalallisesta voimasta totellakseen Jumalan ääntä, mitä Herran täytyi tehdä muuttaakseen kuninkaan röyhkeyden ja sydämen kovuuden? Mikä oli Mooseksen päättäväinen vastaus faaraon viimeiseen uhkaukseen?

2 Moos. 10:28, 29 Ja farao sanoi hänelle: "Mene pois luotani ja varo, ettet enää tule minun kasvojeni eteen; sillä sinä päivänä, jona tulet minun kasvojeni eteen, sinä olet kuoleva." Mooses vastasi: "Oikein sinä puhuit; minä en tule tämän jälkeen sinun kasvojesi eteen."

"Kun Egyptin kuningasta ensi kerran vaadittiin päästämään Israel, esitettiin jo silloin varoitus kaikkein kauheimmasta vitsauksesta. Mooseksen tuli sanoa faaraolle: »Näin sanoo Herra: Israel on minun esikoispoikani; sentähden minä sanon sinulle: Päästä minun poikani palvelemaan minua. Mutta jos kieltäydyt päästämästä häntä, niin katso, minä tapan sinun esikoispoikasi» (2 Moos. 4: 22, 23). Jumala oli kunnioittanut egyptiläisten halveksimia israelilaisia valitsemalla heidät lakinsa hoitajiksi. Erikoisia siunauksia ja etuoikeuksia saaneina he olivat paremmassa asemassa kuin muut kansat samoin kuin esikoispojalla oli etunsa muiden veljesten joukossa." PP. s. 253.

6. Minkä hirvittävän vitsauksen kuningas ja muut egyptiläiset kärsivät, ennen kuin he tottelisivat jumalallista käskyä?

2 Moos. 11: Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Vielä yhden vitsauksen minä annan

tulla faraolle ja Egyptiin; sen jälkeen hän päästää teidät täältä. Ja kun hän todella päästää teidät, niin hän ajamalla ajaa teidät täältä.

2 Moos. 12:29, 30 Ja puoliyön aikana tapahtui, että Herra surmasi kaikki Egyptin maan esikoiset, valtaistuimellaan istuvan faraon esikoisesta vankikuopassa olevan vangin esikoiseen asti, ynnä kaikki karjan esikoiset. Niin farao nousi sinä yönä ja kaikki hänen palvelijansa ynnä kaikki egyptiläiset, ja kova valitus oli Egyptissä; sillä ei ollut yhtään taloa, jossa ei ollut kuollutta.

”Rangaistustuomio, josta Egyptiä varoitettiin ensiksi, langetettaisiin viimeisenä. Jumala on pitkämielinen ja suuri armossaan. Hän huolehtii hellästi luoduistaan, jotka hän on tehnyt kuvikseen. Jos laihojen, lampaiden ja karjan menetys olisi johtanut Egyptin parannukseen, ei lapsia olisi tarvinnut surmata; mutta kansakunta oli itsepäisesti vastustanut jumalallista käskyä, ja nyt annettaisiin lopullinen isku.” PP. s. 253.

Vastahakoinen suostumus antaa voiton

7. Mistä faarao tuli vakuuttuneeksi poikansa ja kaikkien egyptin esikoisten kuoleman jälkeen? Minkä käskyn hän antoi? Mikä läksy näissä tapahtumissa on Jumalan lopun ajan kansalle?

2 Moos. 12:31-33 Ja hän kutsutti yöllä Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: "Nouskaa ja menkää pois minun kansani joukosta, sekä te että israelilaiset; menkää ja palvelkaa Herraa, niinkuin olette puhuneet. Ottakaa myös lampaanne ja karjanne mukaanne, niinkuin olette puhuneet, ja menkää ja rukoilkaa minullekin siunausta." Ja egyptiläiset ahdistivat kansaa jouduttaaksensa heidän lähtöänsä maasta pois, sillä he ajattelivat: "Me kuolemme kaikki."

Ps. 18:3, 4 Herra, minun kallioni, linnani ja pelastajani, minun Jumalani, vuoreni, jonka turviin minä pakenen, minun kilpeni, autuuteni sarvi ja varustukseni. Ylistetty olkoon Herra! - niin minä huudan, ja vihollisistani minä pelastun.

Ps. 62:9 Turvatkaa häneen joka aika, te kansa; vuodattakaa hänen eteensä sydämenne. Jumala on meidän turvamme.

Jes. 26:4 Turvatkaa Herraan ainiaan, sillä Herra, Herra on iankaikkinen kallio.

”Kaitselmuksensa kädellä Jumala vapautti Israelin Egyptin orjuudesta ja johdatti heidät ottamaan haltuunsa luvattun maan niin ihmeellisesti, että monet pakanat tunnustivat Israelin Jumalan ylimmäksi Hallitsijaksi. »Egyptiläiset tulevat tietämään», oli Jumala luvannut, »että minä olen Herra, kun minä ojennan käteni Egyptin yli ja vien pois israelilaiset heidän keskeltänsä» (2 Moos. 7: 5). Ylpeän faaraonkin oli pakko tunnustaa Herran voima. »Menkää ja palvelkaa Herraa», hän kehotti Moosesta ja Aaronia, »ja rukoilkaa minullekin siunausta» (2 Moos. 12: 31,32).” PK. s. 256.

Lisätutkisteluksi

”Ihminen saa kykyä ja tehokkuutta ottaessaan suorittaakseen Jumalan antamia

tehtäviä ja pyrkiessään koko sydämeästään tekemään ne oikein. Joka Jumalan voimaan luottaen koettaa suorittaa työnsä uskollisesti, kasvaa tosi suuruuteen, vaikka hänen asemansa olisi miten vaatimaton ja kykynsä miten rajoittunut tahansa. Jos Mooses olisi turvautunut omaan voimaansa ja viisauteensa ja innokkaasti ottanut suorittaakseen tuon suuren tehtävän, hän olisi piankin osoittautunut täysin sopimattomaksi sellaiseen työhön. Kun ihminen tuntee heikkoutensa, hän ainakin jossain määrin osoittaa siten tajuavansa saamansa tehtävän suuruuden ja ottavansa Jumalan neuvonantajakseen ja voimakseen.” PP. s. 235.

5

Sapattina 1. helmikuuta 2020

Epäjumalanpalveluksen poistaminen

”Gideon sai Jumalalta tehtäväkseen vapauttaa kansansa. Hän oli sillä hetkellä puimassa viljaa. Sitä oli saatu jonkin verran vihollisilta piiloon, ja kun hän ei uskaltanut puida sitä tavallisella puimatanterella, hän suoritti työn viinikuurnassa. Viinitarhoja ei vihollinen paljонkaan pitänyt silmällä, koska viinin korjuuseen oli vielä pitkälti aikaa. Siinä työskennellessään vaivihkaa ja ääneti Gideon mietiskeli Israelin tilaa ja pohdiskeli, miten hänen kansansa voisi vapautua sortajan ikeestä.” PP. s. 531.

Tottelemattomuus ja sen seuraukset

1. Mitä israelilaiset tekivät, kun he erkanivat Jumalasta ja Hänen teistään? Mitä midianilaiset ja amalekilaiset tekivät heille joka vuosi?

Tuom. 6:1-4 Mutta israelilaiset tekivät sitä, mikä oli paha Herran silmissä, ja Herra antoi heidät Midianin käsiin seitsemäksi vuodeksi. Ja Israel sai tuntea Midianin käden voimaa, ja israelilaiset tekivät suojakseen midianilaisia vastaan ne onkalot, joita on vuorissa, ja luolat ja vuorilinnat. Ja joka kerta kun israelilaiset olivat kylväneet, tulivat midianilaiset, amalekilaiset ja Idän miehet ja hyökkäsivät heidän kimppuunsa. He leiriytyivät heitä vastaan ja hävittivät maan sadon aina Gassaa myöten eivätkä jättäneet mitään elintarpeita Israeliin, eivät myöskään lampaita, nautakarjaa eivätkä aaseja.

”Kanaanin eteläpuolella asui amalekilaisia, ja sen itärajan takaisissa erämaissa midianilaisia, jotka molemmat olivat yhä israelilaisten leppymättömiä vihollisia. Mooseksen aikana israelilaiset olivat miltei hävittäneet viimeainitut, mutta sittemmin nämä olivat lisääntyneet jälleen lukuisaksi ja voimakkaaksi kansaksi. He janosivat kosta, ja nyt he saivat siihen tilaisuuden, kun Jumala oli ottanut varjeluksensa pois israelilaisilta. He eivät käyneet vain Jordanin itäpuolen heimojen kimppuun, vaan hävittivät koko maata. ... Näin oli avoimella maalla asuvien israelilaisten hyljättävä kotinsa ja keräännyttävä varustettuihin kaupunkeihin,

hakeuduttava linnoituksiin tai suojauduttava jopa luoliin ja vuorten onkaloihin. Seitsemän vuotta tätä vainoa kesti, ja kun kansa lopulta ahdingossaan otti vaarin Herran nuhteesta ja tunnusti syntinsä, Jumala jälleen herätti heille auttajan.” PP. s. 531.

2. Kuinka Herra aloitti suunnitelmansa tuoda helpotusta kärsivälle kansalleen? Kenelle Hän ilmestyi?

Tuom. 6:11-13 Ja Herran enkeli tuli ja istui Ofran tammen alle, joka oli abieserilaisen Jooaan oma, juuri kun tämän poika Gideon oli puimassa nisuja viinikuurnassa, korjatakseen ne talteen midianilaisilta. Ja Herran enkeli ilmestyi hänelle ja sanoi hänelle: "Herra olkoon sinun kanssasi, sinä sotaurho!" Niin Gideon vastasi hänelle: "Oi, Herrani, jos Herra on meidän kanssamme, miksi sitten kaikki tämä on meitä kohdannut? Ja missä ovat kaikki hänen ihmeelliset tekonsa, joista isämme ovat meille kertoneet sanoen: 'Herra on johdattanut meidät tänne Egyptistä'? Mutta nyt Herra on hyljännyt meidät ja antanut meidät Midianin kouriin."

”Gideon oli Jooaan poika ja Manassen heimoa. Tämä perhe kuului osastoon, joka ei ollut missään johtoasemassa, mutta Jooaan väki oli tunnettua rohkeudestaan ja kunnollisuudestaan. Hänen urheista pojistaan »jokainen oli varreltaan kuin kuninkaan poika». Yhtä lukuunottamatta kaikki olivat kaatuneet midianilaisia vastaan käydyissä taisteluissa, mutta tämän yhden nimeä maahan tunkeutujat pelkäsivät.” PP. s. 531.

Jumala valitsi yhden tekemään tahtonsa

3. Miltä Gideonista tuntui hänen ottaessaan vastaan valtavan tehtävän, joka hänelle esitettiin? Minkä rohkaisun Herra antoi hänelle?

Tuom. 6:14-16 Silloin Herra kääntyi häneen ja sanoi: "Mene tässä voimassasi ja vapauta Israel Midianin kourista; minä lähetän sinut." Hän vastasi hänelle: "Oi, Herra, millä minä vapautan Israelin? Minun sukunihan on heikoin Manassessa, ja minä itse olen kaikkein vähäisin isäni perheessä." Herra sanoi hänelle: "Minä olen sinun kanssasi, ja sinä voitat midianilaiset niinkuin yhden ainoan miehen."

”Gideon tunsu syvästi oman riittämättömyytensä edessään olevaan suureen tehtävään. ... Herra ei aina valitse työhönsä lahjakkaimpia miehiä, vaan Hän valitsee ne, joita Hän voi parhaiten käyttää. Mestari saattaa jättää ihmisiä, jotka voisivat palvella hyvin Jumalaa, syrjään, näennäisesti huomaamattomina ja työhön kutsumattomina. Mutta jos he uskollisesti täyttävät vähäisen asemansa velvollisuudet, vaalien intoa työskennellä ja uhrautua Hänen tähtensä, Hän ajallaan antaa heille enemmän vastuuta.” *Conflict and Courage*, p. 126.

4. Kun Gideon ymmärsi, että hän oli Jumalan läheisyydessä, kuinka hän ilmaisi uskonsa ja kiittolisuutensa Hänelle?

Tuom. 6:22-24 Kun Gideon näki, että se oli Herran enkeli, sanoi Gideon: "Voi minua, Herra, Herra, kun olen nähnyt Herran enkelin kasvoista kasvoihin!" Mutta

Herra sanoi hänelle: "Rauha sinulle! Älä pelkää, sinä et kuole." Silloin Gideon rakensi siihen Herralle alttarin ja pani sen nimeksi: "Herra on rauha." Se on vielä tänäkin päivänä abieserilaisten Ofrassa.

"Minulle näytettiin, että kun Jumala lähetti enkelinsä muinoin toimittamaan tehtävää tai puhumaan ihmisten kanssa, ja kun nämä henkilöt huomasivat, että ovat nähneet enkelin ja puhuneet hänen kanssaan, heidät valtasi kunnioitus ja he pelkäsivät kuolevansa. Heillä oli niin ylevä näkemys Jumalan valtavasta majesteettiudesta ja voimasta, että he ajattelivat sen tuhoavan heidät, jos he joutuvat läheiseen yhteyteen jonkun kanssa, joka on tullut suoraan Hänen läsnäolostaan." –*Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 410

Puolustaen Jumalaa ja totuutta

5. Mikä oli ensimmäinen tehtävä, jonka Herra antoi hänelle? Kuinka pian hän sen suoritti?

Tuom. 6:25-27 Ja sinä yönä Herra sanoi hänelle: "Ota härkä, joka isälläsi on, ja toinen seitsenvuotias härkä ja hajota Baalin alttari, joka isälläsi on, ja hakkaa maahan asera-karsikko, joka on sen vieressä. Ja rakenna ladotuista kivistä alttari Herralle, Jumalallesi, tämän vuorenkukkulan laelle; ota sitten se toinen härkä ja uhraa se polttouhriksi halkojen päällä, jotka saat hakkaamastasi asera-karsikosta." Niin Gideon otti palvelijoitaan kymmenen miestä ja teki, niinkuin Herra oli hänelle puhunut. Mutta kun hän isänsä perhettä ja kaupungin miehiä peljäten ei uskaltanut tehdä sitä päivällä, teki hän sen yöllä.

"Jumala kielsi Moosesta tekemästä liittoa maan asukkaiden kanssa, tai nämä kietoisivat heidät pauloihinsa. Vaan heidän tuli tuhota heidän epäjumaliensa alttarit, rikkoa epäjumalan kuvat ja hakata karsikot, jotka oli pyhitetty heidän epäjumalilleen, ja joihin kansa kokoontui viettämään epäjumalanpalvelustaan, kunnioittamaan epäjumalia. Sitten Hän sanoi heille: 'Älä kumarra muuta jumalaa; sillä Herra on nimeltänsä Kiivas, hän on kiivas Jumala.' Jumala vaatii ylintä palvontaa, mikä Hänelle kuuluu. ... Herra tietää, että Saatana työskentelee jatkuvasti johtaakseen Hänen kansaansa rikkomaan Jumalan lakia, ja Hän on hyvin yksityiskohtainen ohjeissaan erehtyvää kansaansa kohtaan, jotta he eivät kulkisi harhaan ja rikkoisi Hänen käskyjään tietämättömyydestä." –*Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 292.

6. Miten kaupungin asukkaat suhtautuivat siihen, kun he näkivät, mitä Gideon oli tehnyt? Miksi hänen oli välttämätöntä tehdä se, ja mikä läksy tässä on Jumalan kansalle tänä päivänä?

Tuom. 6:28-30 Kun kaupungin miehet varhain seuraavana aamuna nousivat, niin katso, Baalin alttari oli kukistettu ja asera-karsikko sen vieressä hakattu maahan, ja se toinen härkä oli uhrattu polttouhriksi vastarakennetulla alttarilla. Niin he sanoivat toinen toiselleen: "Kuka on tämän tehnyt?" Ja kun he tutkivat ja tiedustelivat, niin sanottiin: "Gideon, Jooaan poika, on sen tehnyt." Silloin

kaupungin miehet sanoivat Jooalle: "Tuo tänne poikasi, hänen täytyy kuolla, sillä hän on kukistanut Baalin alttarin ja hakannut maahan asera-karsikon sen vierestä."
"Jumalan asian hoitamista ei pidä jättää miehille, jotka eivät ole yhteydessä taivaan kanssa. Ne, jotka ovat uskottomia Jumalalle, eivät voi olla turvallisia neuvonantajia. Heillä ei ole ylhäältä tulevaa viisautta. Heille ei tule uskoa tuomiovaltaa asioissa, jotka liittyvät Jumalan työhön asioissa, joista suuret tulokset ovat riippuvaisia. Jos me seuraamme heidän arvioitaan, joudumme varmasti hyvin vaikeisiin paikkoihin ja hidastamme Jumalan työtä." –*Selected Messages*, book 3, p. 300.

7. Kuka puolusti rohkeasti sitä, mitä Gideon oli tehnyt? Millä yksinkertaisella johdonmukaisuudella hän vastasi kansalle? Mitä niille on luvattu, jotka seisovat uskollisesti ja järkähtämättä Herran puolella?

Tuom. 6:31, 32 Mutta Jooas vastasi kaikille, jotka seisoivat hänen ympärillään: "Tekö ajatte Baalin asiaa, tekö autatte häntä? Se, joka ajaa hänen asiaansa, rangaistakoon kuolemalla ennen huomisaamua. Jos hän on jumala, ajakoon itse asiansa, koska kukistettu alttari oli hänen." Sinä päivänä Gideon sai nimekseen Jerubbaal, sillä sanottiin: "Baal ajakoon itse asiansa häntä vastaan, koska hän on kukistanut hänen alttarinsa."

Ps. 34:8 Herran enkeli asettuu niiden ympärille, jotka häntä pelkäävät, ja pelastaa heidät.

Ne, jotka eivät ole yhteydessä Jumalaan, ovat yhteydessä Jumalan viholliseen, ja vaikka he olisivat vilpittömiä antamissaan neuvoissa, he ovat itse sokaistuja ja petettyjä. Saatana panee sellaisia ehdotuksia mieleen ja sanoja suuhun, jotka ovat täysin vastakkaisia Jumalan mielen ja tahdon kanssa. Niin hän työskentelee heidän kauttaan houkutelukseen meidät vääriin poluille. Hän johtaa harhaan, eksyttää ja vie perikatoon meidät, jos vain voi. Siihen aikaan oli suuri synty Jumalan kansalle antautua vihollisen valtaan ja näyttää sille hämmennyksensä tai menestyksensä. Vanhan liiton aikaan oli synty uhrata vääriin alttarilla, ja oli synty sytyttää uhri vääriin tulella." –*Selected Messages*, book 3, p. 300.

Lisätutkisteluksi

"Me olemme vaarassa, ettemme osaa tehdä eroa pyhän ja tavallisen välillä. Meidän tulee käyttää Jumalalta tulevaa pyhää tulta ponnisteluissamme. Kristus on todellinen alttari; Pyhä Henki on todellinen tuli. Se on meidän innoituksemme. Vain silloin, kun Pyhä Henki johtaa ihmistä, hän on turvallinen neuvonantaja. Jos käännyimme pois Jumalasta ja Hänen valituistaan vaatimaan vieraita alttareita, me joudumme vastaamaan teoistamme." –*Selected Messages*, book 3, pp. 300, 301.

"He [Joosef ja Daniel] olivat Jumalan edustajia meidän maailmassamme. He eivät tehneet kompromisseja epäjumalia palvovien kansojen kanssa, joiden kanssa joutuivat olemaan kosketuksissa, vaan seisoivat uskollisina uskollen, kantaen erikoisena kunnianaan Jumalan palvelijan nimeä, Jumalan, joka on luonut taivaat ja

maan.” –*Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 153.

”Meidän ei tule hävetä eikä pyytää anteeksi maailmalta sitä, että kerromme totuuden; meidän tulee halveksia salaamista. Tunnustakaa värinne, että voitte kohdata ihmisten ja enkelien tapauksia. Olkoon se ymmärretty, että seitsemännen päivän adventistit eivät voi tehdä kompromisseja. Älköön teidän mielipiteissänne ja uskossanne olko pienintäkään merkkiä epäroinnista: maailmalla on oikeus tietää, mitä meiltä on odotettavissa.” –*Evangelism*, p. 179.

6

Sapattina 8. helmikuuta 2020

Jumala pelastaa harvojen kautta

”Johtaja, jonka Jumala valitsi kukistamaan midianilaiset, ei päässyt mihinkään huomattavaan asemaan Israelissa. Hän ei ollut hallitsija, ei pappi eikä leeviläinen. Hän piti itseään vähäisimpänä isänsä perheestä. Mutta Jumalan mielestä hän oli rohkea ja kunnollinen. Hän ei luottanut itseensä, vaan oli valmis seuraamaan Herran johdatusta. Jumala ei aina valitse työhönsä kaikkein kyvykkäimpiä miehiä, vaan sellaisia, joita hän voi parhaiten käyttää. »Kunnian edellä käy nöyryys» (Sanani. 15: 33). Herra voi toimia tehokkaimmin niiden välityksellä, jotka tuntevat syvimmin oman riittämättömyytensä ja jotka nojaavat häneen johtajanaan ja voiman lähteenään. Hän tekee heidät väkeviksi yhdistämällä heidän heikkoutensa omaan voimaansa ja viisaiksi liittämällä heidän tietämättömyytensä omaan viisauteensa.” PP. s. 537.

Kutsu yhdistyä ja taistella vihollista vastaan

1. Tallattuaan monet kerrat menneisyydessä Israelin jalkoihinsa, mitä hyökkääjät olivat valmistautuneet tekemään? Kuinka Herra valmisti Gideonia ja kansaa heille antamaansa tehtävää varten?

Tuom. 6:33-35 Kaikki midianilaiset, amalekilaiset ja Idän miehet olivat kokoontuneet yhteen, tulleet virran yli ja leiriytyneet Jisreelin tasangolle. Silloin Herran henki täytti Gideonin; hän puhalsi pasunaan, ja niin abieserilaiset kutsuttiin koolle seuraamaan häntä. Ja hän lähetti sanansaattajia koko Manasseen, niin että heidätkin kutsuttiin koolle seuraamaan häntä; samoin hän lähetti sanansaattajat Asseriin, Sebuloniin ja Naftaliin, ja nämä lähtivät vihollisia vastaan.

”Nyt ei enää aiottu Gideonille mitään paha, ja kun hän puhalsi sotapasunaan, kerääntyivät Ofran miehet ensimmäisten joukossa hänen lippunsa luo. Sanansaattajia lähetettiin hänen omalle heimoalueelleen Manasseen, samoin Asseriin, Sebuloniin ja Naftaliin, ja kaikki suostuivat tulemaan.” PP. s. 533.

2. Mitä Herra kertoi Gideonille miehistä, jotka vastasivat hänen kutsuunsa? Mitä Hän sen tähden käski häntä tekemään? Kuinka monet hyväksyivät tarjouksen?

Tuom. 7:1-3 Varhain seuraavana aamuna Jerubbaal, se on Gideon, ynnä kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, leiriytyi Harodin lähteelle. Midianilaisten leiri taas oli siitä, Mooren kukkulasta, pohjoiseen päin, tasangolla. Mutta Herra sanoi Gideonille: "Sinulla on kanssasi liian paljon väkeä, antaakseni Midianin heidän käsiinsä; muuten Israel voisi kerskua minua vastaan ja sanoa: 'Oma käteni vapautti minut.' Julista siis kansan kuullen näin: 'Se, joka pelkää ja on arka, palatkoon takaisin ja väistyköön Gileadin vuorilta.'" Niin kansasta palasi takaisin kaksikymmentäkaksi tuhatta, ja kymmenentuhatta jäi.

”Näin rohkaistuneena Gideon johti joukkonsa taisteluun maahan tunkeutuneita vastaan. »Kaikki midianilaiset, amalekilaiset ja Idän miehet olivat kokoontuneet yhteen, tulleet virran yli ja leiriytyneet Jisreelin tasangolle.» Gideonilla oli komennettavanaan kaikkiaan 32 000 miestä, mutta vaikka hänellä oli vastassaan valtavat vihollislaumat, tuli hänelle Herran sana: »Sinulla on kanssasi liian paljon väkeä, antaakseni Midianin heidän käsiinsä; muuten Israel voisi kerskua minua vastaan ja sanoa: 'Oma käteni vapautti minut'. Julista siis kansan kuullen näin: 'Se joka pelkää ja on arka, palatkoon takaisin ja väistyköön Gileadin vuorilta.'» Niistä jotka eivät halunneet uhmata vaaroja ja vaikeuksia tai joiden maailmalliset harrastukset estivät heitä keskittymästä Jumalan työhön, ei ollut mitään apua Israelin joukoille. Heidän mukanaolonsa olisi vain heikentänyt niitä.... Gideon totteli Herran ohjetta ja katseli raskain mielin, miten kaksikymmentäkaksituhatta, enemmän kuin kaksi kolmasosaa koko hänen sotaväestään, lähti kotiinsa.” PP. s. 533,534.

3. Mitä Herra sitten sanoi jäljellejääneistä kymmenestä tuhannesta miehestä? Minkä määräkseen Hän antoi? Mikä oli merkityksellistä siinä kokeessa, ja mikä oli tulos?

Tuom. 7:4-6 Ja Herra sanoi Gideonille: "Vielä on väkeä liian paljon; vie heidät alas veden ääreen, niin minä siellä heidät sinulle tutkin. Se, josta minä sinulle sanon: 'Tämä lähteköön sinun kanssasi', se lähteköön kanssasi; mutta jokainen, josta minä sinulle sanon: 'Tämä älköön lähtekö sinun kanssasi', se älköön lähtekö." Niin hän vei väen alas veden ääreen. Ja Herra sanoi Gideonille: "Aseta erikseen jokainen, joka latkii vettä kielellään, niinkuin koira latkii, ja samoin jokainen, joka laskeutuu polvilleen juodaksensa." Niiden luku, jotka latkivat kädestä suuhunsa, oli kolmesataa miestä; kaikki muu väki oli laskeutunut polvilleen juomaan vettä.

”Joukot marssitettiin veden ääreen, josta ne odottivat heti lähdeävän hyökkäämään päin vihollista. Muutamat kouraisivat kiireesti vettä käteensä ja imaisivat siitä suuhunsa marssiessaan. Mutta melkein kaikki kumartuivat polvilleen juomaan vettä virrasta kaikessa rauhassa. Niitä jotka sieppasivat vettä kouraansa, oli vain kolmesataa kymmenestä tuhannesta. Silti tuo vähäinen joukko valittiin, ja kaikki muut laskettiin palaamaan kotiinsa.” PP. s. 534.

Voitto riippuu uskosta

4. Mitä Herra sanoi Gideonille hänen vähäisestä armeijastaan, ja minkä tehtävän Hän antoi hänelle suoritettavaksi? Mikä oli oleellista valituissa miehissä? Millä tavalla Jumala toimii samoin nykyäänkin?

Tuom. 7:7-9 Silloin Herra sanoi Gideonille: "Niillä kolmellasadalla miehellä, jotka latkivat, minä vapautan teidät ja annan Midianin sinun käsiisi; kaikki muu väki menköön kukin kotiinsa." Sitten väki otti mukaansa eväät ja pasunansa, ja hän päästi kaikki Israelin miehet menemään kunkin majalleen, pidättäen ainoastaan ne kolmesataa miestä. Ja midianilaisten leiri oli hänen alapuolellaan tasangolla. Sinä yönä Herra sanoi hänelle: "Nouse ja käy leirin kimppuun, sillä minä annan sen sinun käsiisi.

”Luonne saadaan selville usein aivan yksinkertaisin keinoin. Niihin jotka vaaran uhatessa halusivat huolehtia vain omien tarpeidensa täyttämisestä, ei voitu luottaa hädän hetkenä. Herralla ei ole työssään paikkaa veltoille ja itseään hemmotteleville. Hän valitsi mieluummin ne harvat, jotka eivät antaneet omien tarpeidensa estää heitä suorittamasta tehtävänsä” PP. s. 535.

5. Kuinka Raamattu kuvailee vihollisen armeijaa? Mitä Herra käytti antaakseen palvelijoilleen lisää rohkeutta ja luottamusta?

Tuom. 7:12-14 Midianilaisia, amalekilaisia ja kaikkia Idän miehiä oli asettunut tasangolle niin paljon kuin heinäsiirkoja; ja heidän kameleillaan ei ollut määrää, niitä oli niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla. Kun Gideon tuli, niin muuan mies kertoi untansa toiselle. Hän sanoi: "Minä näin unta ja katso, ohraleipäkakku tuli pyörien midianilaisten leiriin. Se tuli teltalle saakka, iski siihen niin, että se kaatui, ja käänsi sen ylösalaisin, ja telttä jäi kumoon." Niin toinen vastasi ja sanoi: "Se ei ole mikään muu kuin israelilaisen Gideonin, Jooaan pojan, miekka; Jumala antaa hänen käsiinsä Midianin ja koko leirin."

”Gideon vapisi ajatellessaan seuraavan päivän taistelua. Mutta yöllä Herra puhutteli häntä ja kehotti häntä laskeutumaan palvelijansa Puuran kanssa midianilaisten leiriin saadakseen kuulla jotakin rohkaisevaa. Hän meni, ja odotettuaan kotvan ääneti pimeyden suojassa hän kuuli vihollisotilaan kertovan untaan toverilleen: ... Gideon tajusi Jumalan puhuttelevan häntä noiden midianilaisten muokalaisten välityksellä. Hän palasi vähälukuisen joukkonsa luo ja sanoi: »Nouskaa, sillä Herra antaa midianilaisten leirin teidän käsiinne.»” PP. s. 535, 536.

Herra käyttää muutamaa uskollista

6. Mitä Herra teki aiheuttaakseen hämmennystä ja pakokauhua vihollisen leirissä? Mikä sai midianilaiset pakenemaan, ilman että Jumalan kansan täytyi käyttää väkivaltaa?

Tuom. 7:19-22 Niin Gideon ja ne sata miestä, jotka olivat hänen kanssansa, tulivat leirin laitaan keskimmäisen yövartion alussa; vartijat olivat juuri asetetut

paikoilleen. Silloin he puhalsivat pasunoihin ja särkivät saviruukut, jotka heillä oli käsissään. Niin ne kolme joukkoa puhalsivat pasunoihin, murskasivat saviruukut, tempasivat vasempaan käteensä tulisoihdut ja oikeaan pasunat, puhalsivat niihin ja huusivat: "Herran ja Gideonin miekka!" Ja he seisoivat kukin paikallaan leirin ympärillä. Mutta leirissä kaikki juoksivat sekaisin, kirkuivat ja pakenivat. Ja kun he puhalsivat noihin kolmeensataan pasunaan, niin Herra käänsi toisen miekan toista vastaan koko leirissä, ja leiri pakeni Beet-Sittaaan asti Sereraan päin, Tabbatin luona olevan Abel-Meholan rantaan saakka.

”Jumala neuvoi Gideonille hyökkäyssuunnitelman, jota tämä kävi heti toteuttamaan. Kolmesataa miestä jaettiin kolmeen joukkueeseen. Jokainen mies sai pasuunan sekä saviruukkuun pistetyn soihdun. Sitten joukkueet sijoitettiin niin, että ne saattoivat lähestyä midianilaisten leiriä eri tahoilta. Katkaisten yön hiljaisuuden Gideon puhalsi merkin sotatorvellaan, ja nuo kolme joukkuetta puhalsivat pasunoihinsa. Sen jälkeen he rikkoivat saviruukkunsa, vetivät esiin leimuavan soihtunsa ja syöksyivät vihollisen kimppuun samalla karjaisten karmean sotahuutonsa: »Herran ja Gideonin miekka!» Nukkuvat joukot heräsivät äkkiä. Joka puolelta näkyi tulisoihtujen leimuavia liekkejä. Ja joka suunnalta pauhasivat pasunat ja kaikuiivat hyökkääjien sotahuudot. Midianilaiset luulivat kauhukseen joutuneensa ylivoimaisen vihollisjoukon armoille ja säntäsivät pakoon. Sekasorron keskeltä kuului vain hätähuutoja, kun he luulivat tovereitaan vihollisiksi ja alkoivat tappa toisiaan.” PP. s. 536.

7. Mikä on mahdollista, kun Jumalan kansa luottaa täysin Hänen viisauteensa ja johdatukseensa kaikissa asioissaan?

1 Sam. 14:6 Ja Joonatan sanoi palvelijalle, joka kantoi hänen aseitansa: "Tule, menkäämme lähelle noiden ympärileikkaamattomain vartiostoa; ehkä Herra on tekevä jotakin meidän puolestamme, sillä ei mikään estä Herraa antamasta voittoa harvojen kautta yhtä hyvin kuin monien."

Sak. 4:6 Ja hän lausui ja sanoi minulle näin: "Tämä on Herran sana Serubbaabelille, näin kuuluva: Ei sotaväellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot."

”Nuo kolmesataa valittua eivät olleet vain rohkeita ja itsensä hillitseviä, vaan myös uskon miehiä. He eivät olleet langenneet palvomaan epäjumalia. Jumala saattoi johtaa heitä, ja heidän avullaan hän voi vapauttaa Israelin. Menestys ei riipu lukumäärästä. Jumala voi vapauttaa muutamien avulla yhtä hyvin kuin monien. Suuret lukumäärät eivät tuota hänelle niinkään paljon kunniaa kuin niiden luonne, jotka palvelevat häntä.” PP. s. 535.

Lisätutkisteluksi

”Jos Herran kansa olisi todella nöyrää, hän voisi tehdä paljon enemmän sen hyväksi. Mutta vain muutamille hän voi suoda tavallista enemmän vastuuta ja menestystä heidän tulematta itsevarmoiksi ja unohtamatta riippuvuuttaan Jumalasta. Siksi Herra

valitessaan työntekijöitään sivuuttaa ne, joita maailma kunnioittaa suurina, kyvykkäinä ja loistavina. He ovat useinkin ylpeitä ja itsevarmoja. He pitävät itseään pätevinä toimimaan ilman Jumalan neuvojakin. Kun Joosuan joukot Jerikoa piirittäessään vain puhalsivat pasuunaan ja kun Gideonin vähäinen ryhmä teki samoin hyökätessään Midianin laumojen kimppuun, antoi Jumala voimallaan tehoa tähän yksinkertaiseen tekoon kukistaakseen vihollistensa vallan. Täydellisimmätkin ihmisten laatimat menetelmät osoittautuvat tehottomiksi vailla Jumalan voimaa ja viisautta, kun taas arveluttavimmatkin keinot onnistuvat, kun ne saadaan Jumalalta ja toteutetaan nöyrästi ja uskoen. Hengellisessä taistelussaan kristitty tarvitsee luottamusta Jumalaan ja kuuliaisuutta hänen tahdolleen...” PP. s. 529.

7

Sapattina 15. helmikuuta 2020

Odottamaton vaara

”Eräänä Saulin luonteen suurena puutteena oli se, että hän halusi kovin mielellään saada osakseen tunnustusta. Tämä halu vaikutti ratkaisevasti hänen tekoihinsa ja ajatuksiinsa; hän toivoi aina, että häntä kiitettäisiin ja keuhuttaisiin. Kansansuosio riitti määräämään hänen käsityksensä oikeasta ja väärästä. Kukaan ei ole turvattu elässään vain toisten mieliksi tavoittelematta ensin Jumalan hyväksymistä. Kunnianhimoisena Saul halusi ihmisten asettavan hänet etusijalle, ja kuunnellessaan tätä ylistyslaulua kuningas vakuuttui mielessään siitä, että Daavid voittaisi kansan puolelleen ja pääsisi hallitsemaan hänen sijastaan.” PP: s. 637.

Daavid kuninkaan palatsissa auttamassa Saulia

1. Mitä Saul päätti sen jälkeen, kun Herra oli antanut Daavidille voiton Goljatista? Kuinka tämä nuorukainen suoritti tehtävät, jotka kuningas hänelle antoi?

1 Sam. 18:1, 2. 5 Kun hän oli lakannut puhumasta Saulin kanssa, kiintyi Joonatan kaikesta sielustaan Daavidiin, ja Joonatan rakasti häntä niinkuin omaa sieluansa. Ja Saul otti hänet sinä päivänä luoksensa eikä sallinut hänen enää palata isänsä kotiin... Daavid lähti, minne vain Saul hänet lähetti, ja hän menestyi. Niin Saul asetti hänet sotamiesten päälliköksi, ja se oli mieleen kaikelle kansalle ja myös Saulin palvelijoille.

”Goljatin surmaamisen jälkeen Saul piti Daavidin luonaan eikä päästänyt häntä palaamaan isänsä kotiin. ... »Daavid lähti, minne vain Saul hänet lähetti, ja hän menestyi. Niin Saul asetti hänet sotamiesten päälliköksi.» Daavid oli harkitseva ja uskollinen, ja Jumala näytti ilmeisesti siunaavan häntä. Saul totesi toisinaan olevansa kykenemätön hallitsemaan Israelia, ja hänestä tuntui että valtakunta olisi turvatumpi, jos hänellä olisi seurassaan joku sellainen, joka saisi ohjeita Herralta. Saul toivoi

yhteydellään Daavidiin varmistavansa myös oman turvallisuutensa. Koska Herra suosi ja suojeli Daavidia, Saulkin varjeltuisi hänen seurassaan, kun lähtisi hänen kanssaan sotaan.” PP. s. 636.

2. Mitä israelilaiset naiset lauloivat riemusaatossa? Mikä vaikutus näillä lauluilla oli kuninkaaseen? Kuinka hänen asenteensa Daavidia kohtaan muuttui?

1 Sam. 18:6-9 Ja kun he olivat tulossa, silloin kun Daavid palasi takaisin surmattuansa filistealaisen, menivät naiset kaikista Israelin kaupungeista laulaen ja karkeloiden kuningas Saulia vastaan, riemuiten, vaskirumpuja ja kymbaaleja lyöden. Ja karkeloivat naiset virittivät laulun ja sanoivat: "Saul voitti tuhat, mutta Daavid kymmentuhatta." Silloin Saul vihastui kovin, sillä hän pani sen puheen pahakseen, ja hän sanoi: "Daavidille he antavat kymmenen tuhatta, ja minulle he antavat tuhat; nyt puuttuu häneltä enää vain kuninkuus." Ja Saul katsoi karsain silmin Daavidia siitä päivästä alkaen.

”Saul ei kuitenkaan pysynyt kauan ystävällisenä Daavidille. Kun he palasivat yhdessä filistealaisia vastaan käymästä taistelusta, »menivät naiset kaikista Israelin kaupungeista laulaen ja karkeloiden kuningas Saulia vastaan, riemuiten, vaskirumpuja ja kymbaaleja lyöden». Toinen ryhmä viritti laulun: »Saul voitti tuhat», johon toinen vuorollaan vastasi: »Mutta Daavid kymmenen tuhatta.» Tällöin tunkeutui kateuden pahahenki kuninkaan sydämeen. Hän suuttui siitä, että Israelin naiset ylistivät laulullaan Daavidia enemmän kuin häntä. Sen sijaan että olisi hälventänyt mielestään nämä kateelliset ajatukset, hän ilmaisi luonteensa heikkouden ja huudahti: »Daavidille he antavat kymmenen tuhatta, ja minulle he antavat tuhat; nyt puuttuu häneltä enää vain kuninkuus.»” PP. s. 637.

Kateuden seuraukset

3. Mihin pisteeseen Saul tuli perusteettomassa kateudessaan ja vihassaan Daavidia kohtaan? Miten Jumala esti hänen murhanhimoiset aikeensa? Minkä hengen nähtiin hallitsevan kuningasta?

1 Sam. 18:10-13 Seuraavana päivänä Jumalan lähettämä paha henki valtasi Saulin, niin että hän raivosi kotonansa; mutta Daavid soitteli, niinkuin muulloinkin joka päivä, ja Saulilla oli kädesssänsä keihäs. Niin Saul heitti keihään ja ajatteli: "Minä keihästän Daavidin seinään." Mutta Daavid väisti häntä kaksi kertaa. Ja Saul pelkäsi Daavidia, koska Herra oli hänen kanssansa, mutta oli poistunut Saulista. Sentähden Saul toimitti hänet pois luotansa ja teki hänet tuhannenpäämieheksi; ja hän lähti ja tuli väen edellä.

”Samuel oli opettanut hänelle, ettei kukaan voisi estää Jumalaa toteuttamasta mitä tahansa suunnitelmaansa, kuningas osoitti olevansa täysin tietämätön Jumalan suunnitelmista ja voimasta. Israelin hallitsija kohdisti oman tahtonsa Kaikkivaltiaan tahtoa vastaan. Hallitessaan Israelin valtakuntaa Saul ei ollut oppinut, että hänen olisi

pitänyt hallita myös omaa mieltään... Raivokohtausten jälkeen hän vaipui taas synkkämieliseen itsensä halveksimiseen, ja tunnonvaivat raastoivat hänen sieluaan. ... Mutta eräänä päivänä, kun nuorukainen jälleen palveli häntä ja näppäili sulosointuja kanteleestaan Jumalaa ylistävän laulunsa säestykseksi, Saul sinkosi äkkiä keihäänsä kohti soittajaa aikoen ottaa hänet hengiltä. Jumala varjeli kuitenkin Daavidia. Hän pääsi vahingoittumattomana pakenemaan hurjistuneen kuninkaan raivoa.” PP. s. 637,638.

4. Mitä yrityksiä Daavidin henkeä kohtaan kuningas uudelleen teki? Kuinka Herra esti nämä saatanalliset hyökkäykset?

1 Sam. 19:9-12 Mutta Herran lähettämä paha henki tuli Sauliin, kun hän istui kotonaan keihäs kädessä ja Daavid soitteli. Niin Saul koetti keihästää Daavidin seinään; mutta hän väisti Saulia, ja tämä iski keihään seinään. Daavid pakeni ja pelastui sinä yönä. Niin Saul lähetti miehiä Daavidin kotiin vartioimaan häntä ja surmaamaan hänet aamulla. Mutta Daavidin vaimo Miikal ilmaisi sen hänelle ja sanoi: "Jollet tänä yönä pelasta henkeäsi, niin sinä huomenna olet surman oma." Ja Miikal laski Daavidin alas ikkunasta; ja hän lähti pakoon ja pelastui.

”Sitä mukaa kuin Saulin viha Daavidia kohtaan yltyi, hän alkoi yhä kiihkeämmin vaania tilaisuutta hänen tappamiseensa, mutta kaikki hänen Herran voideltua vastaan laatimansa suunnitelmat raukesivat tyhjiin. Saul jättäytyi häntä hallitsevan pahan hengen valtaan, mutta Daavid luotti Häneen, joka on suuri neuvossa ja voimallinen auttamaan. »Herran pelko on viisauden alku» (Sanani. 9: 10), ja Daavid rukoili alati Jumalaa, että voisi kaikessa noudattaa hänen tahtoaan.” PP. s. 638.

Jumalan suojelus ja henki Daavidin yllä

5. Miten Herra vielä suojeli palvelijaansa?

1 Sam. 19:19-23 Ja Saulille ilmoitettiin: "Katso, Daavid on Raaman Naajotissa." Niin Saul lähetti miehiä ottamaan Daavidia. Mutta kun he näkivät profeettain joukon hurmoksissa ja Samuelin seisovan johtamassa heitä, tuli Jumalan henki Saulin miehiin, niin että hekin joutuivat hurmoksiin. Kun se ilmoitettiin Saulille, lähetti hän toiset miehet; mutta hekin joutuivat hurmoksiin. Ja Saul lähetti vielä kolmannet miehet, mutta hekin joutuivat hurmoksiin. Silloin hän itse lähti Raamaan. Ja kun hän tuli sen suuren vesisäiliön luo, joka on Seekussa, kysyi hän: "Missä ovat Samuel ja Daavid?" Hänelle vastattiin: "He ovat Raaman Naajotissa." Mutta kun hän oli menossa sinne, Raaman Naajotiin, tuli Jumalan henki häneenkin, niin että hän kulki hurmoksissa, kunnes tuli Raaman Naajotiin.

”Silloin Saul päätti lähteä itse, sillä hänen kiihas vihansa oli yltynyt hillittömäksi. Hän päätti ettei enää jäisi odottamaan mitään uutta tilaisuutta Daavidin surmaamiseen. Niin pian kuin hän vain saisi hänet näkyviinsä, hän tappaisi hänet omin käsin seurauksista välittämättä. Mutta Jumalan enkeli kohtasi hänet matkalla ja otti hänet valvontaansa. Jumalan Henki piti häntä vallassaan, ja hän jatkoi matkaansa

rukoillen ääneen Jumalaa, väliin ennustaen ja laulaen pyhiä sävelmiä. Hän ennusti Messiaasta, joka tulisi maailman Lunastajana. Saavuttuaan profeetan kotiin Raamaan hän riisui ne vaatteensa, jotka ilmaisivat hänen asemansa, ja makasi koko sen päivän ja yön Samuelin ja hänen oppilaidensa edessä jumalallisen Hengen vaikutuksen alaisena. Paikalle kokoontui väkeä ihmettelemään outoa näkyä, ja tästä kuninkaan tapauksesta kerrottiin laajalti. Näin tuli jälleen, hänen hallituskautensa lähestyessä loppuaan, sananparreksi Israelissa se että Saulkin oli profeettain joukossa.” PP. s. 641.

6. Minkä kokemuksen Herra antoi Saulin tehdä varoittaakseen häntä väärästä suunnasta? Mikä välikohtaus osoitti Daavidin vanhurskaan hengen? Kuinka Herra siunasi häntä?

1 Sam. 24:3-7 Niin Saul otti kolmetuhatta valiomiestä koko Israelista ja meni etsimään Daavidia ja hänen miehiään Kauriskallioiden itäpuolelta. Ja kun hän tuli tien varrella oleville karjatarhoille, oli siellä luola; ja Saul meni luolaan tarpeelleen. Mutta Daavid ja hänen miehensä istuivat luolan perällä. Niin Daavidin miehet sanoivat hänelle: "Katso, tämä on se päivä, josta Herra on sanonut sinulle: 'Minä annan vihamieheni sinun käsiisi, tehdäksesi hänelle, mitä hyväksi näet.'" Ja Daavid nousi ja leikkasi salaa kappaleen Saulin viitan liepeestä. Mutta sen jälkeen Daavidin omatunto soimasi häntä siitä, että hän oli leikannut Saulin viitan lievettä. Ja hän sanoi miehille: "Pois se! Herra varjelkoon minua tekemästä sitä herralleni, Herran voidellulle, että satuttaisin käteni häneen; sillä hän on Herran voideltu."

”Daavidilla oli mukanaan vain kuusisataa miestä, kun Saul tuli häntä vastaan kolmen tuhannen miehen voimalla. Eräässä syrjäisessä luolassa Iisain poika oli miehineen odottamassa, mitä Jumala neuvoisi heitä tekemään. Saulin noustessa joukkoineen vuorille hän sattui poikkeamaan aivan yksin juuri siihen luolaan, jonka perällä Daavid miehineen istui. Tällöin Daavidin miehet yllyttivät johtajaansa surmaamaan Saulin. He katsoivat Jumalan itsensä antaneen kuninkaan, heidän vihamiehensä, heidän käsiinsä, jotta he voisivat tuhota hänet. Daavid oli kiusattu yhtymään tähän käsitykseen, mutta tunsikin omantuntonsa varoittavan: »Älä satuta kättäsi Herran voideltuun.»” PP. s. 649,650.

7. Missä muussa tapauksessa Saul vielä yritti tappaa hänet? Mitä Daavid osoitti useita kertoja, kun kuningas oli hänen vallassaan?

1 Sam. 26:2, 5. 8-11 Niin Saul nousi ja meni Siifin erämaahan, ja hänen kanssansa kolmetuhatta Israelin valiomiestä, etsimään Daavidia Siifin erämaasta... Niin Daavid nousi ja meni siihen paikkaan, johon Saul oli leiriytynyt; ja Daavid näki, missä paikassa Saul ja hänen sotapäällikkönsä Abner, Neerin poika, makasivat. Saul näet makasi leirissä, ja väki oli asettunut hänen ympärilleen... Ja Abisai sanoi Daavidille: "Jumala on tänä päivänä antanut vihamieheni sinun käsiisi. Salli nyt minun keihästää hänet maahan; yksi isku vain, toista ei tarvita." Mutta Daavid

vastasi Abisaille: "Älä surmaa häntä; sillä kuka on rankaisematta satuttanut kätensä Herran voideltuun?" Ja Daavid sanoi vielä: "Niin totta kuin Herra elää: Herra itse lyö hänet, tahi hänen kuolinpäivänsä tulee, tahi hän menee sotaan ja tuhoutuu siellä. Mutta minä en satuta kättäni Herran voideltuun. Pois se, Herra varjeltkoon! Vaan ota nyt keihäs hänen päänpohjistaan ja vesiastia, ja sitten menkäämme."

"Daavid ei ilmaise kääntymättömän miehen henkeä. Hän osoittaa, että hänellä on kokemus Jumalan asioista. Hän osoittaa halua ottaa vastaan ojennusta Jumalalta, ja luottamuksella kääntyy Hänen puoleensa ainoana turvanaan. .. Kun Saul uudelleen oli annettu hänen valtaansa, ja Daavidin seuraajat olisivat tappaneet hänet, Daavid ei antanut heidän tehdä niin, vaikka hän joutui jatkuvasti pelkäämään henkensä edestä ja Saul vainosi häntä kuin villieläintä." –*Spiritual Gifts*, vol. 4a, pp. 90, 91

"Daavidin kokemukset on kerrottu opetuksiksi Jumalan kansalle näinä viimeisinä päivinä." –(Signs of the Times, November 9, 1888) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 2, p. 1022

Vanhurskas säästetty monilta koettelemuksilta

8. Mitä Raamattu sanoo vanhurskaasta, joka panee toivonsa Herraan? Vaikka he voivat joutua kärsimään monista koettelemuksista, mikä heidän loppunsa tulee olemaan?

Ps. 34:18-23 Vanhurskaat huutavat, ja Herra kuulee ja vapahtaa heidät kaikista heidän ahdistuksistansa. Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli. Monta on vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa hänet niistä kaikista. Hän varjelee kaikki hänen luunsa: ei yksikään niistä murru. Pahuus tappaa jumalattoman, ja jotka vanhurskasta vihaavat, ne tulevat synnalaisiksi. Herra lunastaa palvelijainsa sielut, eikä yksikään, joka häneen turvaa, tule synnalaiseksi.

"Omassa voimassaan ihminen ei voi puolustautua vihollisen syytteitä vastaan. Synnin tahtaamisissa vaatteissa, tunnustaen syyllisyytensä, hän seisoo Jumalan edessä. Mutta Jeesus, meidän Puolustajamme, esittää voimallisen anomuksen kaikkien niiden puolesta, jotka ovat katumuksen ja uskon kautta jättäneet sielunsa Hänelle. Hän puolustaa heidän asiaansa, ja Golgatan voimallisen ansion perusteella vaientaa syyttäjän. Hänen täydellinen kuuliaisuutensa Jumalan lakia kohtaan on antanut Hänelle kaiken vallan taivaassa ja maan päällä, ja Hän anoo Isältään armoa ja sovitusta syylliselle ihmiselle. Kansansa syyttäjälle Hän sanoo: 'Nuhdelkoon sinua Herra... Eikö tämä ole kekäle, joka on tulesta temmattu.' Ja niille, jotka luottavat Häneen uskossa, Hän antaa vakuutuksen: 'Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetaan sinut juhlavaatteisiin.' Sak. 3:4." –*God's Amazing Grace*, p. 316.

Lisätutkisteluksi

"Kysymättä Jumalalta neuvoa Daavid oli tullut siihen johtopäätökseen, että Saul

varmasti toteuttaisi murha-aikeensa. Mutta vaikka Saul koetti juonitellen saada hänet tuhotuksi, Jumala valmisteli toisaalta valtakunnan siirtämistä Daavidille. Jumala toteuttaa suunnitelmansa ihmisten katseilta salassa. Ihmiset eivät pysty käsittämään Jumalan menettelyä, vaan pitävät hänen sallimiaan koetuksia ja koettelemuksia heitä vastaan suunnattuina ja heidän tuhomiseen tarkoitettuina. Näin Daavidkin arvosteli asioita vain sen perusteella miltä ne näyttivät eikä turvautunut Jumalan lupauksiin. Hän ei uskonut koskaan pääsevänsä valtaistuimelle. Pitkäaikaiset koettelemukset olivat uuvuttaneet hänen uskonsa ja kuluttaneet loppuun hänen kärsivällisyytensä.” PP. s. 658,659.

8

Sapattina 22. helmikuuta 2020

Kuninkaan haastaminen

”Nyt niin kuin ennenkin sellaisen totuuden julistaminen, joka nuhtelee ajan synneistä ja erheistä, herättää vastustusta. »Sillä jokainen, joka pahaa tekee, vihaa valkeutta eikä tule valkeuteen, ettei hänen tekojansa nuhdeltaisi.» Joh. 3:20. Nähdessään, etteivät voi puolustaa kantaansa Raamatulla, monet päättävät pitää siitä kiinni kaiken uhalla ja hyökkäävät ilkeämielisesti niiden henkilöiden luonteen ja vaikuttimien kimppuun, jotka puolustavat kansan epäsuosiossa olevaa totuutta. Tätä menettelytapaa on käytetty kaikkina aikoina. Eliaa sanottiin Israelin häiritsijäksi, Jeremiaa kavaltajaksi ja Paavalia tempppelin saastuttajaksi. Sen jälkeen aina tähän päivään saakka on niitä, jotka ovat halunneet olla totuudelle kuuliaisia, sanottu kapinallisiksi, harhaoppisiksi ja lahkolaisiksi. Monet, jotka ovat liian epäuskoisia ottaakseen vastaan varman profeetallisen sanan, hyväksyvät sokeasti niitä vastaan tehdyt syytökset, jotka uskaltavat nuhdella vallitsevista synneistä. Tämä henki kasvaa yhä enemmän.” ST. s. 454.

Kuningas Ahab ja kansa nuhdeltuina

1. Mitä Raamattu kertoo kuningas Ahabin ja Israelin kansan teoista? Kuinka pitkälle kuninkaan hengellinen sokeus meni?

1 Kun. 16:30-33 Mutta Ahab, Omrin poika, teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, enemmän kuin kaikki hänen edeltäjänsä. Ei ollut siinä kylliksi, että hän vaelsi Jerobeamin, Nebatin pojan, synneissä, vaan hän otti myös vaimokseen Iisebelin, siidonilaisten kuninkaan Etbaalin tyttären, ja rupesi palvelemaan Baalia ja kumartamaan sitä. Ja hän pystytti alttarin Baalille Baalin temppeleihin, jonka hän oli rakentanut Samariaan. Ahab teki myös aseran. Ja Ahab teki vielä paljon muuta ja vihoitti Herraa, Israelin Jumalaa, enemmän kuin kukaan niistä Israelin kuninkaista, jotka olivat olleet ennen häntä.

”Kaksi vuotta ennen Aasan kuolemaa tuli Ahab Israelin kuninkaaksi. Alusta alkaen

sai Jumalasta luopuminen hänen aikanaan kerrassaan outoja ja hirvittäviä piirteitä. Hänen isänsä Omri, Samarian perustaja, »teki sitä, mikä on paha Herran silmissä, teki enemmän paha kuin kaikki hänen edeltäjänsä» (1 Kun. 16:25), ... Hän ei tyytynyt vain noudattamaan Beetelissä ja Daanissa harjoitettuja palvontamenoja, vaan johti kansan mitä syvimpään pakanuuteen ottamalla julkeasti Baalin palvonnan Herran palvelemisen tilalle. Ahab »otti myös vaimokseen Iisebelin, siidonilaisten kuninkaan» ja Baalin ylipapin »Etbaalin tyttären, ja rupesi palvelemaan Baalia ja kumartamaan sitä. Ja hän pystytti alttarin Baalille Baalin temppeliin, jonka hän oli rakentanut Samariaan» (jakeet 31,32).

Ahab ... rakensi Iisebelin johdolla pakana-alttareita niin, että niitä oli »uhrikukkuloilla ja kummuilla ja jokaisen viheriän puun alla» (2 Aikak. 28: 4). Ympäröivien lehtojen suojassa papit ja muut tämän viettelevän epäjumalanpalveluksen kannattajat harjoittivat turmiollisia menojaan, kunnes miltei koko Israel seurasi Baalia.” PK. s. 79,80.

2. Kun hän kulki yhä kauemmas oikealta polulta, minkä sanoman Herra lähetti profeetta Elian kautta Ahabile? Kuinka kauan Herran kuritus kesti?

1 Kun. 17:1 Tisbeläinen Elia, eräs Gileadiin asettuneita siirtolaisia, sanoi Ahabile: "Niin totta kuin Herra, Israelin Jumala, elää, jonka edessä minä seison: näinä vuosina ei tule kastetta eikä sadetta muutoin kuin minun sanani kautta."

Jaak. 5:17 Elias oli ihminen, yhtä vajavainen kuin mekin, ja hän rukoili rukoilemalla, ettei sataisi; eikä satanut maan päällä kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen.

”Gileadin vuorten keskellä, Jordanista itään, asusti Ahabin päivinä uskon ja rukouksen mies, jonka peloton tehtävä oli tarkkailla nopeasti levinnyttä lankeemusta Israelissa. Kaukana kaikista kuuluisista kaupungeista, viettäen vaatimatonta elämää Tisbeläinen Elia astui tehtäväänsä luottaen Jumalan tarkoitukseen valmistaa tietä ja antaa menestystä hänen tehtävässään. Uskon ja voiman sana oli hänen huulillaan, ja koko hänen elämänsä oli omistettu uskonpuhdistukselle. ... Ja kun hän tuli ihmisten luokse nuhdellen synnistä, hänen sanansa tarjosivat Gileadin balsamia synnin sairastuttamille sieluille, jotka halusivat parantua. ...Elialle oli annettu tehtäväksi julistaa Ahabile taivaan sanoma tuomiosta. Hän ei pyrkinyt Herran sanansaattajaksi; Herran sana tuli hänelle. Ja innokkaana Jumalan asian kunnian puolustajana hän ei epäröinyt totella jumalallista kutsua, vaikka sen totteleminen näytti johtavan nopeaan tuhoon pahan kuninkaan käsissä...” –*Conflict and Courage*, p. 205.

Profeetta kutsuu tapaamiseen

3. Minkä sanoman Herra antoi Elialle sen jälkeen, kun nälänhätä oli aiheuttanut tuhoa maassa? Kuinka Elia täytti Herran käskyn?

1 Kun. 18:1, 2 Pitkän ajan kuluttua, kolmantena vuotena, tuli Elialle tämä Herran sana: "Mene ja näyttäydy Ahabile, niin minä annan sateen maan päälle." Niin Elia

meni näyttäytymään Ahabille. Mutta Samariassa oli kova nälänhätä.

”Näin oli jouduttu siihen, että Jumala nyt antoi ankarimpien rangaistustensa kohdata kansaansa. Elian ennustus täyttyi hirvittäväällä tavalla. Kolmen vuoden ajan etsittiin tätä kärsimysten sanansaattajaa kaupungista kaupunkiin ja maasta maahan. Ahabin valta-alueella olivat monet hallitsijat vannoneet kunniansa kautta, ettei tuota outoa profeettaa tavattaisi heidän alueeltaan. Etsintää jatkettiin kuitenkin, sillä Iisebel ja Baalin profeetat vihasivat Eliaa niin katkerasti, että koettivat kaikin mahdollisin keinoin saada hänet käsiinsä. Ja sadetta ei vain tullut.” PK. s. 95.

”Koko nämä pitkät kuivuuden ja nälänhädän vuodet Elia rukoili vakavasti, että israelilaisten sydämet kääntyisivät epäjumalanpalveluksesta Jumalan alamaisuuteen. Kärsivällisesti profeetta odotti, kun Herran käsi oli raskaana kärsivän maan yllä... Lopulta, 'pitkän ajan kuluttua', Herran sana tuli Elialle: 'Mene, ja näyttäydy Ahabille, niin minä annan sateen maan päälle.' ...” –*Conflict and Courage*, p. 208.

4. Millä sanoilla Ahab kohtasi Elian? Mutta millainen tilanne todellisuudessa oli? Kuka oli vastuussa Israelin kärsimyksistä?

1 Kun. 18:17, 18 Ja nähdessään Elian Ahab sanoi hänelle: "Siinäkö sinä olet, sinä, joka syökset Israelin onnettomuuteen?" Tämä vastasi: "En minä syökse Israelia onnettomuuteen, vaan sinä ja sinun isäsi suku, koska te hylkäätte Herran käskyt ja koska sinä seuraat baaleja.

”Vihdoin kuningas ja profeetta seisovat kasvokkain. Kiihkeästä vihastaan huolimatta kuningas näyttää Elian läsnä ollessa menettäneen kaiken rohkeutensa ja voimansa. Hänen sopertavat alkusanansa: »Siinäkö sinä olet, sinä, joka syökset Israelin onnettomuuteen», paljastavat hänen sydämensä syvimmit tunteet. Ahab tiesi, että Jumala oli sanallaan saanut taivaan vasken kaltaiseksi, mutta silti hän koetti vierittää syyin maata kohdanneesta ankarasta rangaistuksesta profeetan niskoille.” PK. s. 96,97.

”Niin kauan, kuin Jumalalla on seurakunta, Hänellä on niitä, jotka huutavat eivätkä säästä, jotka ovat Hänen välikappaleitaan ja nuhtelevat itsekkyydestä ja synnistä eivätkä välttele julistaa Jumalan kaikkia neuvoja, kuuntelevat ihmiset sitten tai eivät.” –*Spiritual Gifts*, vol. 2, p. 284.

Ratkaisu Karmelin vuorella

5. Minkä voimallisen sanoman Elia suuntasi kansalle, joka oli kokoontunut Karmelin vuorelle? Mikä oli heidän vastauksensa tähän vakavaan vetoomukseen?

1 Kun. 18:19-21 Mutta lähetä nyt kokoamaan kaikki Israel minun luokseni Karmel-vuorelle, sekä neljäsataa viisikymmentä Baalin profeettaa ja neljäsataa Aseran profeettaa, jotka syövät Iisebelin pöydästä." Niin Ahab lähetti sanan kaikille israelilaisille ja kokosi profeetat Karmel-vuorelle. Ja Elia astui kaiken kansan eteen ja sanoi: "Kuinka kauan te onnutte molemmille puolille? Jos Herra on Jumala,

seuratkaa häntä; mutta jos Baal on Jumala, seuratkaa häntä." Eikä kansa vastannut hänelle mitään.

"On yhtä helppoa tehdä epäjumala vaalituista ajatuksista tai esineistä kuin muotoilla se puusta tai kivistä. Tuhansilla on väärä käsitys Jumalasta ja Hänen ominaisuuksistaan. He palvelevat yhtä oikeasti väärää jumalaa kuin Baalin palvelijat. Palvelemmeko me oikeaa Jumalaa sellaisena, kuin Hänet on ilmaistu Hänen sanassaan, Kristuksessa ja luonnossa, vai palvommeko jotain filosofista epäjumalaa Hänen paikallaan? Jumala on totuuden Jumala. Oikeamielisyys ja armo ovat Hänen valtaistuimensa ominaisuuksia. Hän on rakkauden, säälin ja hellän myötätunnon Jumala. Sellaisena Hän on ilmaistuna Pojassaan, meidän Vapahtajassamme. Hän on kärsivällisyyden ja pitkämielisyyden Jumala. Jos sellainen on se Olento, jota me palvomme ja jonka luonteen me pyrimme omaksumaan, me palvelemme oikeaa Jumalaa." –*Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 173, 174.

6. Mikä ihme tapahtui sen jälkeen, kun Elia oli uskossa rukoillut Jumalaa? Mitä kansa avoimesti tunnusti siinä tilanteessa? Onko mitään kertomusta siitä, että kuningas olisi tiedostanut syntinsä ja tehnyt samanlaisen tunnustuksen?

1 Kun. 18:37-39 Vastaa minulle, Herra, vastaa minulle, että tämä kansa tulisi näkemään, että sinä, Herra, olet Jumala ja että sinä käännät heidän sydämensä takaisin." Silloin Herran tuli iski alas ja kulutti polttouhrin, puut, kivet ja mullan sekä nuoli veden, joka oli ojassa. Kun kaikki kansa näki tämän, lankesivat he kasvoilensa ja sanoivat: "Herra on Jumala! Herra on Jumala!"

"Rukous on sielun hengitystä. Se on hengellisen voiman salaisuus. Mikään toinen armon väline ei korvaa sitä, niin että sielu pysyisi terveenä. Rukous tuo sydämen välittömään yhteyteen elämän Lähteen kanssa ja vahvistaa uskonnollisen kokemuksen lihaksia ja jänteitä. Jos laiminlyöt rukouksen harjoittamisen tai teet sen vain muodon vuoksi silloin tällöin, kun sinulle sopii, niin menetät otteesi Jumalasta. Hengelliset ominaisuutesi menettävät elinvoimansa, uskonnollisesta kokemuksesta puuttuu terveys ja into. Vain Jumalan alttarilla voimme sytyttää kynttilämme Jumalan tulella. Vain jumalallinen valo paljastaa meidän pienuutemme ja puutteellisuutemme kyvyissämme ja antaa selvän näkemyksen Kristuksen täydellisyydestä ja puhtaudesta. Vain katsomalla Jeesukseen haluamme tulla Hänen kaltaisikseen, vain katsomalla Hänen vanhurskauttaan me isoamme ja janoamme saada se itsellemme; ja vain, kun rukoilemme hartaasti, Jumala täyttää meidän sydämemme toiveen." –*Gospel Workers*, pp. 254, 255.

7. Kun tuli oli tullut taivaasta ja kuluttanut uhrin ja kaiken sen ympärillä, mitä Herra antoi kansalle ja kuninkaalle? Kuinka Hän antoi Elialle voiman palvella kuningasta?

Jaak. 5:17 Elias oli ihminen, yhtä vajavainen kuin mekin, ja hän rukoili

rukoilemalla, ettei sataisi; eikä satanut maan päällä kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen.

1 Kun. 18:44-46 Seitsemännellä kerralla palvelija sanoi: "Katso, pieni pilvi, miehen kämmenen kokoinen, nousee merestä." Niin Elia sanoi: "Nouse ja sano Ahabille: 'Valjasta ja lähde alas, ettei sade sinua pidättäisi!'" Ja tuossa tuokiassa taivas kävi mustaksi pilvistä ja myrskytuulesta, ja tuli ankara sade. Mutta Ahab nousi vaunuihinsa ja lähti Jisreeliin. Ja Herran käsi tuli Elian päälle, ja niin hän vyötti kupeensa ja juoksi Ahabin edellä Jisreeliin saakka.

"Meille on annettu tärkeitä opetuksia Elian kokemuksista. Kun hän Karmelin vuorella rukoili sadetta, hänen uskoaan koeteltiin, mutta hän kesti vieden pyyntönsä Jumalalle. Kuusi kertaa hän rukoili hartaasti, eikä vielä ollut merkkiäkään, että hänen pyyntöönsä olisi suostuttu, mutta suuressa uskossa hän esitti anomuksensa armoistumelle. Jos hän olisi luovuttanut masentuneena kuudennen kerran jälkeen, hänen rukoukseensa ei olisi vastattu... Meillä on Jumala, jonka korvat eivät ole suljetut meidän pyynnöiltämme; ja jos me koetellemme Hänen sanaansa, hän kunnioittaa meidän uskoamme. Hän haluaa, että kaikki meidän kiinnostuksen kohteemme ovat nivoutuneet Hänen kiinnostuksen kohteisiinsa, ja sitten Hän voi turvallisesti siunata meitä; sillä me emme ota kunniaa itsellemme, kun saamme siunauksen, vaan annamme kaiken ylistyksen Jumalalle. Jumala ei aina vastaa meidän rukouksiimme ensimmäisellä kertaa, kun käännyimme Hänen puoleensa; sillä jos Hän tekisi niin, me voisimme pitää kaikkia Hänen antamiaan siunauksia meille kuuluvina." –*Sons and Daughters of God*, p. 206.

Lisätutkisteluksi

"Kuinka rohkea ja menestyksenkäs ihminen onkin suorittaessaan erityistä työtä, jos hän ei jatkuvasti katso Jumalaan, kun olosuhteet koettelevat hänen uskoaan, hän kadottaa rohkeutensa. Vaikka Jumala olisi antanut hänelle selviä merkkejä voimastaan, kun häntä on vahvistettu Jumalan työhön, hän epäonnistuu, ellei täysin luota Kaikkivaltiaaseen." –*Sons and Daughters of God*, p. 206.

"Kysyttyäni enkeliltä, miksi ei Israelissa enää ole uskoa eikä voimaa, hän vastasi: »Te päästätte Herran käden liian pian irti. Antakaa anomuksenne tunkeutua aina valtaistuimelle saakka ja kestäkää loppuun asti vahvassa uskossa. Lupaukset ovat luotettavia. Uskokaa saavanne, mitä anotte, ja te saatte.» Sitten minulle osoitettiin Elija. Hän oli altis samoille haluille kuin mekin, mutta hän rukoili hartaasti. Hänen uskonsa kesti koetuksen. Seitsemän kertaa hän rukoili Herran edessä, ja vihdoinkin pilvi tuli näkyviin. Minä näin, että olimme epäilleet varmoja lupauksia ja haavoittaneet Vapahtajaa puuttuvalla uskollamme. Enkeli lausui: »Vyötydy sota-asuun ja ennen kaikkea ota uskon kilpi, sillä se on suojeleva sydäntä, itse elämää, pahan tulisilta nuolilta.» Jos vihollisen onnistuu kääntää epätoivoon joutuneitten katseet pois Jeesuksesta heihin itseensä, omaa arvottomuuttaan mietiskelemään, sen sijaan että ajattelisivat Jeesuksen arvollisuutta, hänen rakkauttaan, hänen ansiotaan ja suurta

armoan, saa hän temmatuksi heiltä uskon kilven päästen tarkoituksensa perille. He ovat silloin aivan suojattomia vihollisen tulisia kiusauksia vastaan. Heikkojen tulisi sen vuoksi katsoa Jeesukseen ja uskoa häneen. Siten he harjoittaisivat uskoa.” HK. s. 83,84.

Tänään luetaan lähetyskertomus Uruguaysta

9

Sapattina 29. helmikuuta 2020

Halveksittu profeetta

”Horjumattomat Jumalan palvelijat ovat yleensä kärsineet mitä katkerinta vainoa väärin profeettojen taholta. Mutta oikeat profeetat valitsevat mieluummin moitteen ja jopa kuoleman ennemmin, kuin ovat uskottomia Jumalalle. Ääretön silmä on jumalallisen nuhtelun välikappaleiden yllä, ja heillä on raskas vastuu. Mutta Jumala huomioi heille väärillä todistuksilla ja väärinkäytöksillä tehdyn vahingon, niin kuin se olisi tehty Häntä kohtaan, ja tekijät saavat siitä kuuluvan rangaistuksen.” – *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 167.

Suotuisalta näyttävä liitto

1. Mitä Ahab, Israelin kuningas, ehdotti Juudan kuninkaalle? Miten Joosafat vastasi?

1 Kun. 22:1-4 He olivat alallaan kolme vuotta: ei ollut sotaa Aramin ja Israelin välillä. Mutta kolmantena vuotena tuli Joosafat, Juudan kuningas, Israelin kuninkaan luo. Ja Israelin kuningas sanoi palvelijoillensä: "Tiedättehän, että Gileadin Raamot on meidän. Ja kuitenkin me olemme toimeettomat emmekä ota sitä pois Aramin kuninkaan käsistä." Ja hän sanoi Joosafatille: "Lähdetkö sinä minun kanssani sotaan Gileadin Raamotiin?" Joosafat vastasi Israelin kuninkaalle: "Minä niinkuin sinä, minun kansani niinkuin sinun kansasi, minun hevoseni niinkuin sinun hevosesi!"

”Kerran Joosafat vieraili Israelin kuninkaan luona Samariassa. Jerusalemissa tullutta kuninkaallista vierasta kestittiin erityisen kunnioittavasti, ja ennen vierailun loppua hänet suostuteltiin lähtemään Israelin kuninkaan kanssa sotaan syyrialaisia vastaan. Ahab toivoi, että hän omiensa ja Juudan joukkojen yhteisvoimin saisi vallatuksi takaisin Raamotin. Tämä oli vanhoja turvakaupunkeja, jonka Ahab väitti oikeuden mukaan kuuluvan israelilaisille.” PK. s. 134.

2. Mitä Joosafat kuitenkin pyysi Ahabia tekemään, ennen kuin etenisi tässä asiassa? Mikä oli väärin profeettojen vastaus?

1 Kun. 22:5, 6 Mutta Joosafat sanoi Israelin kuninkaalle: "Kysy kuitenkin ensin, mitä Herra sanoo." Niin Israelin kuningas kokosi profeetat, noin neljäsataa miestä, ja sanoi heille: "Onko minun lähdeittävä sotaan Gileadin Raamotia vastaan vai oltava

lähtemättä?" He vastasivat: "Lähde; Herra antaa sen kuninkaan käsiin."

"Vaikka Joosafat oli heikkona hetkenään häthätää luvannut lähteä Israelin kuninkaan kanssa sotimaan syyrialaisia vastaan, harkitsi hän kuitenkin myöhemmin viisaammaksi pyrkiä saamaan selville, mitä mieltä Jumala oli tuosta yrityksestä. »Kysy kuitenkin ensin, mitä Herra sanoo», hän ehdotti Ahabille. Tämä kutsui koolle neljäsataa Samarian valheprofeettaa ja kysyi heiltä: »Onko meidän lähdettävä sotaan Gileadin Raamotia vastaan, vai onko minun oltava lähtemättä?» Ja he vastasivat: »Lähde; Jumala antaa sen kuninkaan käsiin» (jakeet 4, 5)." PK. s. 134.

Oikea profeetta vastaan väärät profeetat

3. Kuinka tyytävinen Joosafat oli Ahabin koolle kutsumien profeettojen sanomaan? Millainen mielipide Ahabilla oli oikeasta Herran profeetasta?

Miksi hänellä ja muillakin Raamatussa on sellainen mielipide profeetasta?

1 Kun. 22:7, 8 Mutta Joosafat sanoi: "Eikö täällä ole enää ketään muuta Herran profeettaa, jolta voisimme kysyä?" Israelin kuningas vastasi Joosafatille: "On täällä vielä mies, jolta voisimme kysyä Herran mieltä, mutta minä vihaan häntä, sillä hän ei koskaan ennusta minulle hyvää, vaan aina pahaa; se on Miika, Jimlan poika." Joosafat sanoi: "Älköön kuningas niin puhuko."

"Mutta tämä ei tyydyttänyt Joosafatia, joka halusi saada varmuuden Jumalan tahdosta. »Eikö täällä ole enää ketään Herran profeettaa», hän tiedusteli, »jolta voisimme kysyä?» (jake 6). Ahab vastasi: »On vielä mies, jolta voisimme kysyä Herran mieltä, mutta minä vihaan häntä, sillä hän ei koskaan ennusta minulle hyvää, vaan aina pahaa; se on Miika, Jimlan poika» (1 Kun. 22:8)." PK. s. 134.

"Jokaisella, jonka Herra kutsuu, tulisi olla epäluottamus itseensä ja täysi luottamus Jumalaan. Mooses meni eteenpäin Hänen nimessään, joka on 'Minä olen se, joka minä olen', ilman ulkoista näyttävyyttä ja suuruutta; mutta sauva hänen kädessään oli Jehovan voiman vertauskuva, ja Mooses oli välikappale, jonka avulla Jumala vapauttaisi Israelin tyrannian orjuudesta."

4. Mitä väärä profeetta Sidkia ennusti, kun oli tehnyt rautasarvet? Mitä muut väärät profeetat sanoivat? Kun ihminen haluaa seurata omia ajatuksiaan, mitä todisteita hän silloin etsii ja löytää?

1 Kun. 22:10-12 Mutta Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, istuivat kumpikin valtaistuimellansa, puettuina kuninkaallisiin pukuihinsa, puimatantereella Samarian portin ovella; ja kaikki profeetat olivat hurmoksissa heidän edessänsä. Ja Sidkia, Kenaanan poika, teki itsellensä rautasarvet ja sanoi: "Näin sanoo Herra: Näillä sinä pusket aramilaisia, kunnes teet heistä lopun." Ja kaikki profeetat ennustivat samalla tavalla, sanoen: "Mene Gileadin Raamotiin, niin sinä saat voiton; Herra antaa sen kuninkaan käsiin."

"Ne, jotka pitäytyvät kapinallisella tiellä Herraa vastaan, löytävät aina vääriä profeettoja, jotka oikeuttavat heidän tekonsa ja imartelevat heidät tuohon. Valehdellut

sanat tuovat usein monia ystäviä, niin kuin näiden Israelin keskuudessa olevien väerien opettajien tapauksessa on kuvattu. Nämä niin kutsutut profeetat, teeskennellyssä innossaan Jumalan hyväksi, saivat paljon enemmän seuraajia kuin oikea profeetta, joka välitti Herran yksinkertaisen sanoman.” –(*Review and Herald*, March 14, 1907) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, p. 1158

”Jumala on siunannut käskyjä pitävää kansaansa, niin että kaikki vastustus ja valheet, joita voidaan esittää heitä vastaan, vain vahvistavat niitä, jotka puolustavat kerta kaikkiaan pyhille annettua uskoa. Mutta jos ne, jotka tunnustautuvat Jumalan lain säilyttäjäiksi, itse rupeavat rikkomaan tuota lakia, hän ottaa pois suojelevan kätensä, minkä jälkeen monet lankeavat turmelukseen ja hillittömyyteen. Siinä tilassa olemme todella kykenemättömiä kestämaan vihollistemme edessä. Mutta jos hänen lapsensa pysyvät erossa maailmasta, vanhurskautta tekevänä kansana, Jumala on oleva heidän puolustajansa, eivätkä mitkään heitä vastaan käytetyt aseet menesty.” Ta. 2 s. 244.

5. Mitä sanansaattaja, joka oli lähetetty kutsumaan oikea profeetta, käski hänen tekemään? Miksi? Mitä profeetan vastaus osoitti?

1 Kun. 22:9. 13, 14 Niin Israelin kuningas kutsui erään hoviherran ja sanoi: "Nouda kiiruusti Miika, Jimlan poika." ... Ja sanansaattaja, joka oli mennyt kutsumaan Miikaa, puhui hänelle sanoen: "Katso, kaikki profeetat ovat yhdestä suusta luvanneet kuninkaalle hyvää; olkoon sinun sanasi heidän sanansa kaltainen, ja lupaa sinäkin hyvää." Mutta Miika vastasi: "Niin totta kuin Herra elää, sen minä puhun, minkä Herra minulle sanoo."

”Lue varoitukset, joita on niin runsaasti annettu Jumalansa sanassa vääristä profeetoista, jotka tulevat harhaoppiensa kanssa ja jos mahdollista, eksyttävät valitutkin. Kaikkien näiden varoitusten jälkeen, miksi seurakunta ei erota väärää oikeasta? Niiden, jotka on jollain tapaa johdettu harhaan, täytyy nöyrytyä Jumalan edessä ja katua vilpittömästi, että ovat niin helposti atautuneet harhaan johdettaviksi. He eivät ole erottaneet oikean Paimenen ääntä vieraista äänistä. Katsokoon jokainen tätä lukua kokemuksestaan.” –*Selected Messages*, book 2, pp. 393, 394.

”Meillä on edessämme sota – elinikäinen taistelu Saatanaa ja hänen vietteleviä kiusauksiaan vastaan. Vihollinen käyttää jokaisen perusteen, jokaisen petoksen saadakseen sielun pauloihinsa; ja jos mielimme voittaa elämän kruunun, joudumme ponnistelemaan vakavasti ja kestävästi. Emme saa riisua sota-asua tai jättää taistelutannerta, ennen kuin olemme saaneet voiton ja voimme riemuita Lunastajan kanssa.” –*My Life Today*, p. 105.

Kieltäytyminen noudattamasta Herran neuvoa

6. Mitä profeetta sanoi, että seuraisi, jos nuo kaksi kuningasta menisivät yhdessä sotaan? Kuinka tyytyväinen Ahab oli profeetan sanoihin? Mitä hänen vastauksensa osoittaa?

1 Kun. 22:17, 18 Silloin hän sanoi: "Minä näin koko Israelin hajallaan vuorilla

niinkuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Ja Herra sanoi: 'Näillä ei ole isäntää; palatkoot he kukin rauhassa kotiinsa.'" Niin Israelin kuningas sanoi Joosafatille: "Enkö minä sanonut sinulle, ettei tämä koskaan ennusta minulle hyvää, vaan aina pahaa?"

”Profeetan sanojen olisi pitänyt riittää osoittamaan kuninkaille, ettei heidän hankkeensa ollut mieluinen Jumalalle, mutta kumpikaan hallitsija ei halunnut kuunnella varoitusta. Ahab oli laatinut suunnitelman ja tahtoi toteuttaa sen. Joosafat puolestaan oli luvannut kunniasanallaan: »Minä tulen sinun kanssasi sotaan» (2 Aikak. 18: 3), ja oli tuollaisen lupauksen annettuaan haluton viemään joukkojaan pois. »Niin Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, menivät Gileadin Raamotiin» (1 Kun. 22: 29).” PK. s. 135.

”Mitä enemmän Raamattua tutkitaan, sitä selvemmin ymmärrämme ajatustemme ja tekojemme oikean luonteen. Mutta tuhannet panevat Raamatun syrjään samasta syystä, kuin Ahab vihasi Miikaa. Koska se ennustaa huonoa synnintekijälle, he sanovat, että Jumalan sanassa on ristiriitoja. Samalla kun väittävät olevansa avoimia vakaumukselle, he antavat ennakkoluulojen vaikuttaa ja kieltäytyvät näkemästä totuutta, jonka sana paljastaa.” –(The Youth’s Instructor, June 10, 1897) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 2, p. 1036.

7. Mitä Jeesus sanoi niistä, jotka hylkäävät Herran profeettain neuvon? Kuka puhui Ahabilitylle profeetta Miikan kautta?

Matt. 13:57 Ja he loukkaantuivat häneen. Mutta Jeesus sanoi heille: "Ei ole profeetta halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja kodissaan."

2 Piet. 1:20, 21 Ja tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä; sillä ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.

”Jumala uskoi innoittamansa Sanan rajallisen ihmisen valmistettavaksi. Tänä sana, järjestettynä Vanhan ja Uuden testamentin kirjoiksi, on jätetty opaskirjana perinnöksi langenneen maailman asukkaille, jottei yksikään, joka tutkistelee ja noudattaa sen ohjeita, eksyisi tieltä matkalla taivaaseen. ... Jumala on tarkoittanut Raamatun koko ihmissuvun oppikirjaksi: lasten, nuorten ja täysi-ikäisten tutkittavaksi kaikkina aikoina. Hän antoi sanansa ihmisille oman itsensä ilmaisijaksi. - - Se on yhteyden välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä.” Päivästä päivään s. 14.

Lisätutkisteluksi

”Minulle on näytetty, että väärät paimenet ovat juopuneet, mutta ei viinistä. He horjuvat, mutta ei väkevästä juomasta. Jumalan totuus 'on heille lukittu; he eivät osaa sitä lukea. ... Minä näin, että nämä profeetat ovat erämaan kettujen kaltaisia. He eivät ole asettuneet muurin aukkoihin eivätkä ole korjanneet kiviaitaa, jotta Jumalan kansa saattaisi kestää sodassa Herran päivänä. Kun muutamien mielissä herää kysymyksiä,

ja he kääntyvät näiden paimenien puoleen totuutta koskevine kysymyksineen, koettavat nämä helpoimmalla ja tehokkaimmalla tavalla vaikuttaa kysyjiin ja rauhoittaa heidän mieliään, muuttaen vieläpä oman kantansakin tarkoitusperänsä saavuttamiseksi. Monillekin näistä paimenista on valo loistanut, mutta he eivät tahdo antaa sille tunnustustaan. He ovat jo monta monituista kertaa muuttaneet kantansa päästäkseen totuutta pakoon ja välttääkseen johtopäätökset, joihin olisivat pakosta tulleet, jos olisivat edelleenkin pysyneet entisessä vakaumuksessaan. Totuuden voima särki heidän oppinsa perustukset, mutta sen sijaan että olisivat antaneet perää totuudelle, pystyttivät he jonkun uuden mielipiteen, johon eivät kuitenkaan itsekään olleet tyytyväisiä.” HK. s. 141,142.

Lähetyskertomus Uruguaysta

Luettavaksi sapattina 29. helmikuuta 2020

”Myykää, mitä teillä on, ja antakaa almuja; hankkikaa itsellenne kulumattomat kukkarot, loppumaton aarre taivasiin, mihin ei varas ulotu ja missä koi ei turmele. Sillä missä teidän aarteenne on, siellä on myös teidän sydämenne.” Luuk. 12:33,34.

Terveisiä kaikille veljille ja sisarille siunatun rauhan kera Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa ja toivossa, että kaikki Hänen kallisarvoiset sanansa täytyisivät teille.

Uruguay, virallisesti Uruguayn Itäinen Tasavalta, sijaitsee Etelä-Amerikan itäisessä osassa. Se rajoittuu Brasiliaan koillisessa ja Argentiinaan lännessä ja lounaassa, ja Atlantin valtameri on etelässä ja idässä. Maan pinta-ala on 176 215 neliökilometriä, sen ollen toiseksi pienin Etelä-Amerikan maa Surinamin jälkeen. Viimeisimmän väestölaskennan mukaan (2011) Uruguayn väkiluku on 3 444 006 asukasta. Puhuttu kieli on espanja, mutta joillain rajaseuduilla puhutaan myös portugaliala sekä portuno riverenseä, joka on yksi portugalilainen murre.

Vuonna 2014 Latinobarometro Corporationin tekemä tutkimus osoittaa, että Uruguay on Latinalaisen Amerikan maallistunein maa; sen asukkaista on 38% ateisteja tai agnostikkoja, kun taas katolisia on 41%, protestantteja 8% ja 13% Afrikan metafyyysisiä uskontoja (macumbero, umbanda, kimbanda ym.).

Seitsemännen päivän adventistien lähetysseurakunnan uskonpuhdistusliike aloitti toimintansa Uruguayssa 1940 v. Carlos Kozelin välityksellä, joka auttoi perustamaan kentan 12. marraskuuta 1943 Rosario kaupunkiin Coloniaan, joka sijaitsee 130 kilometriä pääkaupungista. 3. toukokuuta 1989 päämaja myytiin ja tilalle ostettiin tontti pääkaupungista Montevideosta. Tontti on noin 500 neliometriä, ja sinne pääsee kahta katua pitkin; seurakuntatalo on kadun Calle Comercio varrella, ja siellä on Uruguayn kentan päämaja. Pieni huone palvelee seurakuntasalina 30 hengelle. Olemme Jumalalle kiitollisia, että se on nyt tullut liian pieneksi, koska kokouksissa käyvien uskovien määrä on kasvanut.

Työ Uruguayssa laajenee monista kärsimyksistä huolimatta. Siellä on sieluja,

joiden täytyy saada kuulla Jumalan sanaa ja tulla tuntemaan oikea Jumala. Meillä on monia projekteja Hänen työnsä edistämiseksi, sillä se on meidän suurin tarpeemme, kuten innoitettu kirjoittaja sanoo: ”Seurakuntien perustaminen ... on vain Jumalan rakkauden ilmaus, ja tähän työhön pitäisi koko Jumalan kansan osallistua. Kristus muodosti seurakuntansa tänne maan päälle tarkoituksenaan osoittaa Jumalan armoa sen jäsenten kautta. Kaikkialla maailmassa Hänen kansansa tulee korottaa Hänen sapattinsa muistomerkkiä – merkkiä Hänen ja Hänen kansansa välillä, että Hän pyhittää heidät. Siten heidän tulee osoittaa, että he ovat palanneet kuuliaisuuteen ja seisovat lujasti Hänen lakinsa periaatteiden puolella.” –*Counsels on Health*, p. 223.

Vuonna 1993 aloitettiin projekti seurakuntatalon rakentamiseksi 150 hengelle Governor Viana -kadulle. Valitettavasti emme ole saaneet rakennusta valmiiksi johtuen vähistä varoista ja pienestä jäsenmäärästä (53), sillä rakennuskustannukset ovat hyvin korkeat tässä maassa. Varat on kulutettu loppuun, ja seinät on rakennettu kolmeen metriin. Valitettavasti rakennelma on ollut monta vuotta avoimena ilman kattoa, joten se on mennyt huonoksi. Meidän suuri toivomme on nähdä valmis seurakuntatalo vihittyä hyvän Jumalamme palvelemiseen; se tosiasia, että huolimatta 26 vuoden rakentamisesta emme ole kyenneet saamaan sitä valmiiksi, tekee meidät hyvin surullisiksi. Meistä on sanottu se, mitä on kirjoitettu Luukkaan 14:30: ”... ryhtyi rakentamaan, mutta ei kyennyt saamaan valmiiksi.”.

Rakennuksen perustus on vahva, ja se voi kantaa toisenkin kerroksen, joka on suunniteltu saarnaajien asunnoiksi ja kentän päämajaksi, kun muutakaan paikkaa ei ole saatavilla, missä hallinnolliset tehtävät voidaan hoitaa.

Me kutsumme Jumalan kansaa auttamaan avokätisesti mukana, jotta tämä projekti saataisiin valmiiksi Jumalan kunniaksi ja Hänen työnsä edistämiseksi Uruguayssa. Palkitkoon Hän teitä satakertaisesti! Kiitämme teitä koko sydämestämme.

Pablo Ruiz, Uruguayn kentän johtaja

Erikoissapattikolehti Uruguaylle

Anna sen mukaan, mitä olet saanut Jumalan kädestä!

10

Sapattina 7. maaliskuuta 2020

Tottelemattomuuden seuraukset

”Sanomaan, joka on annettu ihmisille julistettavaksi näinä viimeisinä päivinä, ei tule liittää maailmallisia mielipiteitä. Näinä vaaran päivinä mikään muu kuin kuuliaisuus ei voi pitää ihmistä turvassa lankeemukselta. Jumala on antanut ihmiselle suuren valon ja paljon siunauksia. Mutta ellei tätä valoa ja näitä siunauksia oteta vastaan, ne eivät suojaa lankeemukselta ja tottelemattomuudelta. Mutta jos ne, jotka Jumala on korottanut korkeaan luottamusasemaan, kääntyvät Hänestä inhimilliseen viisauteen, heidän valonsa tulee pimeydeksi, ja kuinka suuri onkaan silloin pimeys! Heille

uskotut kyvyt ovat ansana heille... Aina on ollut, ja tulee aina olemaan, taistelun päättymiseen asti, Jumalasta erkanemista. Synneillä on läheinen yhteys. Yksikin tottelematon teko, jollei sitä ole kaduttu, johtaa toiseen. Se, joka vanhurskauttaa itsensä synnissä, joutuu askel askeleelta petokseen, kunnes hän tekee syntiä rankaisematta.” –*The Upward Look*, p. 318.

Haaste Jumalan palvelijoille

1. Kuinka Sidkia, itsensä profeetaksi julistanut, haastoi profeetta Miikan? Mitä Herran palvelija vastasi?

1 Kun. 22:24, 25 Silloin astui esille Sidkia, Kenaanan poika, löi Miikaa poskelle ja sanoi: "Mitä tietä Herran henki on poistunut minusta puhuakseen sinun kanssasi?" Miika vastasi: "Sen saat nähdä sinä päivänä, jona kuljet huoneesta huoneeseen piiloutuaksesi."

”Monet seisovat puhujapöytämme takana väärän profetian soihtu käsissään, joka on sytytetty Saatanan helvetillisestä soihdusta. Jos epäilystä ja epäuskoa vaalitaan, uskolliset saarnaajat siirretään pois kansan tyköä, joka luulee tietävänsä niin paljon. 'Jospa tietäisit sinäkin tänä päivänä', sanoi Kristus, 'mikä rauhaasi sopii! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu.'” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 409, 410

”Nämä väärät profeetat pitää kohdata. He yrittävät pettää monia saattamalla heidät hyväksymään väärä oppeja. Monia raamatunkohtia sovelletaan väärin, sellaisella tavalla, että petolliset opit näyttävät perustuvan sanoihin, jotka Jumala on lausunut. Kallisarvoisia totuuksia käytetään harhaoppien toteen näyttämiseen ja perustamiseen. Nämä väärät profeetat, jotka väittävät olevansa Jumalan opettamia, ottavat kauniita raamatunpaikkoja, jotka on annettu palvelemaan totuutta, ja käyttävät niitä vanhurskauden vaatteena peittämään väärä ja vaarallisia oppeja. Ja jopa jotkut niistä, joita Herra on menneisyydessä kunnioittanut, erkanevat niin kauas totuudesta, että puolustavat harhaanjohtavia oppeja, joissa on monia totuuskohtia, pyhäkkökysymys mukaan luettuna.” –*Evangelism*, p. 360.

2. Mikä oli kuningas Ahabin mielipide siitä, mitä Miika ennusti? Minkä jumalattoman käskyn hän antoi?

1 Kun. 22:26, 27 Mutta Israelin kuningas sanoi: "Ota Miika ja vie hänet takaisin Aamonin, kaupungin päällikön, ja Jooaan, kuninkaan pojan, luo. Ja sano: 'Näin sanoo kuningas: Pankaa tämä vankilaan ja elättäkää häntä vaivaisella vedellä ja leivällä, kunnes minä palaan voittajana takaisin.'"

”Niillä, jotka ovat uskollisia Jumalan laille, ei aina ole tasainen tie kuljettavana. Jumala ei ole luvannut kansalleen vapautusta koettelemuksista, mutta Hän on luvannut jotain paljon parempaa. Hän on sanonut: 'Niin kuin sinun päiväsi, niin on sinun voimasikin oleva'. 'Minun armoissani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa'. 'Kaiken lohdutuksen Jumala, joka lohduttaa meitä

kaikessa ahdistuksessamme.” –*Signs of the Times*, March 3, 1890.

”Kaikkina aikoina saatana on vainonnut Jumalan kansaa. Hän on kiduttanut heitä ja surmannut heitä, mutta he kuolivat voittajina. Kestävällä uskollaan he osoittivat, että saatanaa voimakkaampi olento on olemassa. Saatana saattoi kiduttaa heitä ja surmata ruumiin, mutta hän ei voinut koskea elämään, joka oli kätkeyty Jumalaan Kristuksessa. Hän voi sulkea ihmisen vankilan muurien sisään, mutta hän ei kyennyt sitomaan henkeä. He saattoivat nähdä pimeyden takana kirkkauden ja sanoa: »Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin» (Room. 8:18). »Sillä tämä hetkisen kestävä ja kevyt ahdistuksemme tuottaa meille iankaikkisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalttisesti» (2 Kor. 4: 17).” Vs. s. 39.

Oikea ennustus halveksittuna

3. Ollen varma ennustuksesta, jonka Herralta välitti kuninkaalle, mitä Miika sanoi? Mitä hänen vastauksensa osoittaa?

1 Kun. 22:28 ensin. osa Miika vastasi: "Jos sinä palaat voittajana takaisin, niin ei Herra ole puhunut minun kauttani."

”Kaikki, mitä Jumala on profeetallisessa historiassa sanonut täyttyvän, on täyttynyt, ja kaikki, mikä on ennustettu tulevaksi, tulee täyttymään. Daniel, Jumalan profeetta, seisoo paikallaan. Johannes seisoo paikallaan. Ilmestyskirjassa Juudan heimon Jalopeura on avannut ennustusten tutkijoille Danielin kirjan, ja siten Daniel seisoo paikallaan. Hän antaa todistuksen, että se, minkä Herra ilmaisi hänelle näyssä suurista ja vakavista tapahtumista, meidän täytyy tietää, kun seisomme niiden täyttymyksen kynnyksellä.” –*Selected Messages*, book 2, p. 109.

4. Mitä se tosiasia osoitti, että Ahab pitäytyi suunnitelmassaan, naamioi itsensä ja meni taistelutantereele?

1 Kun. 22:29, 30 Niin Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, menivät Gileadin Raamotiin. Ja Israelin kuningas sanoi Joosafatille: "Täytyypä pukeutua tuntemattomaksi, kun käy taisteluun, mutta ole sinä omissa vaatteissasi." Ja Israelin kuningas pukeutui tuntemattomaksi ja kävi taisteluun.

”Profeetan sanojen olisi pitänyt riittää osoittamaan kuninkaille, ettei heidän hankkeensa ollut mieluinen Jumalalle, mutta kumpikaan hallitsija ei halunnut kuunnella varoitusta. Ahab oli laatinut suunnitelman ja tahtoi toteuttaa sen. Joosafat puolestaan oli luvannut kunniasanallaan: »Minä tulen sinun kanssasi sotaan» (2 Aikak. 18: 3), ja oli tuollaisen lupauksen annettuaan haluton viemään joukkojaan pois. »Niin Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, menivät Gileadin Raamotiin» (1 Kun. 22: 29).” PK. s. 134,135.

Kapinan seuraukset

5. Minkä valtavan riskin Joosafat otti, kun hän astui taistelukentälle Syyriaa vastaan? Minkä lupauksen tämä uskollinen Juudan kuningas näki

täyttyvän?

1 Kun. 22:31, 33 Mutta Aramin kuningas oli käsenyt sotavaunujen päälliköitä, joita hänellä oli kolmekymmentä kaksi, sanoen: "Älkää ryhtykö taisteluun kenenkään muun kanssa, olkoon alempi tai ylempi, kuin ainoastaan Israelin kuninkaan kanssa." Kun sotavaunujen päälliköt näkivät Joosafatin, ajattelivat he: "Tuo on varmaankin Israelin kuningas", ja kääntyivät hyökkäämään häntä vastaan. Silloin Joosafat huusi. Kun sotavaunujen päälliköt näkivät, ettei se ollutkaan Israelin kuningas, vetäytyivät he hänestä pois.

Ps. 34:20, 21 Monta on vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa hänet niistä kaikista. Hän varjelee kaikki hänen luunsa: ei yksikään niistä murru.

"Meidän tulisi pitää mielemme Jumalan rakkaudessa, armossa ja laupeudessa... Se, että me koemme epäilyksiä ja masennusta, ei ole merkki siitä, että Jeesus olisi lakannut rakastamasta meitä. Koettelemus tulee meille Jumalan kaitselmuksesta, jotta me näkisimme, että Kristus on meidän Auttajamme, että Hänessä on rakkaus ja lohdutus. Me voimme saada armon, jonka avulla tulemme voittajiksi ja perimme elämän, joka on Jumalan elämän kaltainen. Meillä täytyy olla sellainen kokemus, että kun koettelemus tulee meidän yllemme, emme jätä uskoamme..." –*That I May Know Him*, p. 278.

6. Mitä tapahtui taistelun aikana? Mitä Ahabile tapahtui, mikä vahvisti ennustuksen, joka hänelle annettiin vähän aiemmin? Mikä on väistämätöntä, kun ihminen tahallisesti toimii vastoin Jumalan kaikkietävää tahtoa?

1 Kun. 22:31, 34 Mutta Aramin kuningas oli käsenyt sotavaunujen päälliköitä, joita hänellä oli kolmekymmentä kaksi, sanoen: "Älkää ryhtykö taisteluun kenenkään muun kanssa, olkoon alempi tai ylempi, kuin ainoastaan Israelin kuninkaan kanssa."... Mutta eräs mies, joka oli jännittänyt jousensa ja ampui umpimähkään, satutti Israelin kuningasta vyöpanssarin ja rintahaarniskan väliin. Niin tämä sanoi vaunujensa ohjaajalle: "Käännä vaunut ja vie minut pois sotarinnasta, sillä minä olen haavoittunut."

Sananl. 6:27, 28 Voiko kukaan kuljettaa tulta helmassaan, puvun häneltä palamatta? Voiko kukaan kävellä hiilloksella, jalkain häneltä kärventymättä?

Gal. 6:7 Älkää eksykö, Jumala ei salli itseänsä pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää.

"On liian myöhäistä pinnalliselle työlle. On aika nousta ja loistaa, sillä Jumalan kirkkaus on kohonnut sinun yllesi. On liian myöhäistä pelata vihollisen käsiin. Sateen täytyy mennä syväälle; kesantomaa täytyy läpäistä. Meillä täytyy olla särjetty sydän. Meidän täytyy ymmärtää, miten loukkaavaa synti on Jumalan edessä. Meidän täytyy tarkata sydäntämme kaikella ahkeruudella; sillä sieltä lähtee elämä." –*Review and Herald*, March 12, 1889.

7. Mitä tapahtui tässä taistelussa, kun Ahab oli toimissaan täysin välittämättä

Jumalan profetoista ja luotti väriin profetoihin? Mitä tapahtuu jokaiselle, joka uskoo valheeseen.”

1 Kun. 22:35-38 Mutta kun taistelu sinä päivänä yltyi yltymistään, jäi kuningas seisomaan vaunuihinsa, päin aramilaisia. Illalla hän kuoli; ja verta oli vuotanut haavasta vaununpohjaan. Ja auringon laskiessa kaikui kautta sotajoukon huuto: "Joka mies kaupunkiinsa! Joka mies maahansa!" Näin kuoli kuningas, ja hänet vietiin Samariaan; ja kuningas haudattiin Samariaan. Ja kun vaunut huuhdottiin Samarian lammikolla, nuoleskelivat koirat hänen vertansa, ja portot peseytyivät siinä, sen sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut.

”Benhadad, Aramin kuningas, oli lyönyt Israelin joukot taistelussa, jossa Ahab sai surmansa.” PK. s. 171.

”Seuranneessa taistelussa nuoli osui Ahabiin, ja illalla hän kuoli. »Ja auringon laskiessa kaikui kautta sotajoukon huuto: 'Joka mies kaupunkiinsa! Joka mies maahansa!« (jae 36). Näin täyttyi profetan sana.” PK. s. 135.

Jeesuksen esimerkki

8. Mitä Jeesus, Jumalan Poika, teki, mikä oli täysin vastakkaista kapinoivan, itsekeskeisen Ahabin toiminnalle? Seuraten Jeesuksen esimerkkiä, mikä on Jumalan uskollisten seuraajien toivona ja rukouksena?

Ps. 40:9 Sinun tahtosi, minun Jumalani, minä teen mielelläni, ja sinun lakisi on minun sydämessäni.”

Matt. 26:42 Taas hän meni pois toisen kerran ja rukoili sanoen: "Isäni, jos tämä malja ei voi mennä minun ohitseni, minun sitä juomattani, niin tapahtukoon sinun tahtosi.”

Ps. 143:10 Opetä minut tekemään sitä, mikä sinulle kelpaa, sillä sinä olet minun Jumalani. Sinun hyvä Henkesi johdattakoon minua tasaista maata.

”Hän astui alas valtaistuimeltaan, Hän jätti kruununsa ja kuninkaallisen valtikkansa, ja puki jumaluutensa inhimillisyyteen. Hän nöyrtyi hamaan ristin kuolemaan, jotta ihminen voitaisiin korottaa Hänen valtaistuimensa tykö. Hänessä meillä on täydellinen uhri, ääretön uhri, mahtava Vapahtaja, joka kykenee pelastamaan kaikki, jotka tulevat Jumalan tykö Hänen kauttaan. Rakkaudessaan Hän tulee ilmaisemaan Isän, sovittamaan ihmisen Jumalan kanssa, tekemään hänestä uuden luomuksen, uudistettuna Hänen kuvansa kaltaiseksi, joka loi hänet.” –*God's Amazing Grace*, p. 160.

”Vapaaehtoisesti ja iloiten Kristus antoi itsensä noudattamaan Jumalan tahtoa. Hän oli kuuliainen kuolemaan saakka, hamaan ristin kuolemaan. Onko meidän vaikea kieltää itseämme? Vetäydymmekö pois Hänen kärsimyksistään? ... Kun ajattelemme, mitä Hän on tehnyt meidän hyväksemme, meidän sydämemme tulisi täytyä rakkaudella.” –*Counsels on Stewardship*, p. 302.

Lisätutkisteluksi

”Tästä tappiollisesta taistelusta Joosafat palasi Jerusalemiin. Lähestyessään kaupunkia hän kohtasi profeetta Jeehun, joka nuhteli häntä: »Oliko sinun autettava jumalatonta, ja rakastatko sinä niitä, jotka vihaavat Herraa ? Sentähden on sinun päälläsi Herran viha. Kuitenkin on sinussa löydetty myös hyvää, sillä sinä olet hävittänyt asetat maasta ja kiinnittänyt sydämesi Jumalan etsimiseen» (2 Aikak. 19: 2,3).” PK. s. 135.

”Herra tietää kaiken uskollisista palvelijoistaan, jotka Hänen tähtensä viruvat vankiloissa tai ovat karkotetut yksinäisille saarille. Hän lohduttaa heitä omalla läsnäolollaan. Kun uskova totuuden tähden seisoo epävanhurskaiden oikeusistuinten edessä, Kristus seisoo hänen rinnallaan. Kaikki häneen kohdistetut herjaukset kohdistuvat Kristukseen. Kristus tuomitaan yhä uudelleen opetuslastensa hahmossa. Kun joku teljetään vankilan muurien sisäpuolelle, Jeesus lohduttaa hänen sydäntään rakkaudellaan. Kun joku kärsii kuoleman Hänen tähtensä, Kristus sanoo: »Minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet.» Ilm. 1: 18. Minun tähteni uhrattu elämä säilyy iankaikkiseen kirkkauteen.” AT. s. 647.

11

Sapattina 14. maaliskuuta

Mahdottomat olosuhteet

Uskomattomalta näyttävä ennustus

1. Mikä vakava ongelma uhkasi Samarian asukkaita (n. 844 eKr.), kun syyrialaiset piirittivät kaupunkia? Mitä Elisa ennusti, kun nälänhätä kosketti jokaista, ja pieni määrä ruokaa, mitä oli jäljellä, myytiin kohtuuttomaan hintaan?

2 Kun. 6:24, 25 Sen jälkeen Benhadad, Aramin kuningas, kokosi kaiken sotajoukkonsa ja tuli ja piiritti Samarian. Silloin syntyi Samariassa, heidän piirittäessään sitä, suuri nälänhätä, niin että aasinpää maksoi kahdeksankymmentä hopeasekeliä ja neljännes kab-mittaa kyyhkysensontaa viisi hopeasekeliä.

2 Kun. 7:1, 2 Mutta Elisa vastasi: ”Kuulkaa Herran sana; näin sanoo Herra: Huomenna tähän aikaan maksaa Samarian portissa sea-mitta lestyjä jauhoja sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin.” Niin vaunusoturi, jonka käsivarteen kuningas nojasi, vastasi Jumalan miehelle ja sanoi: ”Katso, vaikka Herra tekisi akkunat taivaaseen, kuinka voisi tämä tapahtua?” Hän sanoi: ”Sinä olet näkevä sen omin silmin, mutta syödä siitä et saa.”

”Tämän jälkeen [kun syyrialaiset, jotka lähetettiin vangitsemaan Elisaa, ja he sokeutuivat] aramilaiset eivät vähään aikaan hyökkäilleet Israeliin. Mutta myöhemmin, päättäväisen kuninkaansa Hasaelin tarmokkaasti johtaessa aramilaisten

joukot hyökkäsivät Samariaan ja piirittivät sen. Israel ei ollut koskaan ennen joutunut niin suureen ahdinkoon kuin tämän piirityksen aikana. Isien synnit tulivat tällöin todella heidän lastensa ja lastensa lasten päälle. Pitkällisen nälänhädän kauhut tekivät Israelin kuninkaan aivan epätoivoiseksi, mutta sitten Elisa ennusti tilanteen selviävän seuraavana päivänä.” PK. s. 180.

2. Mitä neljä nälkään nääntyvää pitaalista päätti tehdä? Mikä yllätys heidät kohtasi syylialaisten leirissä?

2 Kun. 7:3-7 Ja kaupungin portin oven edustalla oleskeli neljä pitalitautista miestä. He sanoivat toisilleen: "Mitä me istumme tässä, kunnes kuolemmme? Jos päätämme mennä kaupunkiin, jossa on nälänhätä, niin me kuolemmme. Jos jäämme tähän, niin me kuolemmme. Tulkaa, siirtykäämme nyt aramilaisten leiriin. Jos he jättävät meidät uloon, niin me jäämme uloon; jos he surmaavat meidät, niin me kuolemmme." Niin he nousivat hämärissä mennäkseen aramilaisten leiriin. Kun he tulivat aramilaisten leirin laitaan, niin katso: siellä ei ollut ketään. Sillä Herra oli antanut aramilaisten sotajoukon kuulla sotavaunujen, hevosten ja suuren sotajoukon töminää; ja niin he olivat sanoneet toisilleen: "Katso, Israelin kuningas on palkannut meitä vastaan heettiläisten kuninkaat ja egyptiläisten kuninkaat, että nämä hyökkäisivät meidän kimppuumme." Niin he olivat lähteneet liikkeelle ja paenneet hämärissä ja jättäneet telttansa, hevosensa, aasinsa ja leirinsä, niinkuin se oli; he olivat paenneet pelastaakseen henkensä.

”Ennen seuraavan aamun koittoa Herra antoi »aramilaisten sotajoukon kuulla sotavaunujen, hevosten ja suuren sotajoukon töminää», ja pelon valtaamina he pakenivat »hämärissä» ja jättivät »telttansa, hevosensa, aasinsa ja leirinsä, niinkuin se oli», runsaine ruokavaroineen. He pakenivat »pelastaakseen henkensä» ja pysähtyivät vasta ylitettyään Jordanin. Saman pakoaamun hämärissä oli neljä pitaalitautilta miestä kaupungin portin edustalla nälissään ja epätoivoissaan päättänyt lähteä aramilaisten leiriin ja jättäytyä piirittäjien armoille, toivoen näiden säälistä antavan heille ruokaa. Miten he hämmästyivätkään leiriin tullessaan, kun »siellä ei ollut ketään».” PK. s. 230.

Hyvä uutinen – ennustus täyttyi

3. Mitä he löysivät? Minkä he tiesivät velvollisuudekseen tehdä tämän ihmeellisen uutisen kanssa?

2 Kun. 7:8-10 Tultuaan leirin laitaan pitalitautiset menivät erääseen teltaan, söivät ja joivat, ottivat sieltä hopeata ja kultaa ja vaatteita, menivät pois ja kätkivät ne. Sitten he tulivat takaisin ja menivät toiseen teltaan ja ottivat sieltä saalista ja menivät pois ja kätkivät sen. Mutta sitten he sanoivat toisilleen: "Emme tee oikein. Tämä päivä on hyvän sanoman päivä. Jos olemme vaiti ja odotamme aamun valkenemiseen asti, niin me joudumme syyllisiksi. Tulkaa, menkäämme nyt ilmoittamaan tämä kuninkaan linnaan." Niin he tulivat ja kutsuivat kaupungin

portinvartijat ja ilmoittivat heille sanoen: "Me tulimme aramilaisten leiriin, ja katso, siellä ei ollut ketään eikä kuulunut ihmisääntä; siellä oli vain hevosia ja aaseja kytkettyinä kiinni, ja teltat olivat, niinkuin olivat olleet."

"Kenenkään hätyyttämättä tai kieltämättä he »menivät erääseen teltaan, söivät ja joivat, ottivat sieltä hopeata ja kultaa ja vaatteita, menivät pois ja kätkivät ne. Sitten he tulivat takaisin ja menivät toiseen teltaan ja ottivat sieltä saalista ja menivät pois ja kätkivät sen. Mutta sitten he sanoivat toisilleen: 'Emme tee oikein. Tämä päivä on hyvän sanoman päivä.'» He eivät voineet vaieta asiasta, vaan palasivat nopeasti kaupunkiin kertomaan iloista uutista." PK. s. 180.

"Jumalan toiminta kansansa kanssa vaikuttaa usein salaperäiseltä. Hänen tiensä eivät ole meidän teitämme, eivätkä Hänen ajatuksensa meidän ajatuksiamme. Usein Hänen toimintansa on niin vastakkaista meidän suunnitelmiiimme ja odotuksiiimme nähden, että olemme ihmeissämme ja hämmentyneitä. Emme ymmärrä kieroutunutta luontoamme; ja usein, kun me miellytämme itseämme ja seuraamme omia taipumuksiamme, imartelemme itseämme sillä, että toimimme Jumalan mielen mukaan. Ja niin meidän täytyy tutkia Raamattua ja rukoilla paljon, että Herra antaisi meille viisautta lupauksensa mukaan." –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 503.

4. Kenelle uutinen syyrialaisen lähdöstä vietii? Oliko hän täysin vakuuttunut, että syyrialaiset olivat jättäneet leirinsä?

2 Kun. 7:11-13 Portinvartijat huusivat ja ilmoittivat tämän kuninkaan linnaan. Silloin kuningas nousi yöllä ja sanoi palvelijoilleen: "Minä sanon teille, minkä aramilaiset meille tekevät. He tietävät meidän kärsivän nälkää, ja sentähden he ovat poistuneet leiristä ja piiloutuneet kedolle, ajatellen: kun ne lähtevät kaupungista, niin me otamme heidät elävinä kiinni ja menemme kaupunkiin." Mutta eräs hänen palvelijoistaan vastasi ja sanoi: "Otettakoon viisi tähteeksi jääneistä hevosista, jotka ovat vielä täällä jäljellä - niidenhän käy kuitenkin samoin kuin kaiken Israelin joukon, joka on täällä jäljellä, ja samoin kuin kaiken Israelin joukon, joka on hukkunut - ja lähettäkäämme katsomaan."

"Alituiset huolet kuluttavat heidän elinvoimaansa. Herra toivoisi heidän riisuvan tämän orjuuden ikeen. Hän kehottaa heitä ottamaan Hänen ikeensä, sanoen: »Minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormani on keveä.» Hän pyytää heitä etsimään ensin Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttaan, ja Hän lupaa, että heille sen lisäksi annetaan kaikki, mitä he tässä elämässä tarvitsevat. Huolet sokaisevat, niin ettei ihminen voi nähdä tulevaisuutta, mutta Jeesus näkee lopun alusta. Kaikissa vaikeuksissa Hänellä on keinonsa, joka tuo avun. Taivaallinen Isämme huolehtii meistä tuhansilla eri tavoilla, joista me emme tiedä mitään. Ne, joiden periaatteena on Jumalan palvelemisen ja kunnian asettaminen ensimmäiseksi, huomaavat huoliensa häviävän ja polkunsa tasoittuvan." AT. s. 310.

5. Mitä hän käski tehdä varmistaakseen, että tyhjä leiri ei olisi ansa? Minkä hämmästyttävän vahvistuksen nämä tiedustelijat toivat tullessaan?

2 Kun. 7:14, 15 Niin he ottivat kahdet sotavaunut hevosineen, ja kuningas lähetti ne aramilaisten sotajoukon jälkeen, sanoen: "Menkää ja katsokaa." He menivät heidän jälkeensä aina Jordanille asti; ja katso: koko tie oli täynnä vaatteita ja aseita, jotka aramilaiset olivat heittäneet pois rientäessään pakoon. Niin sanansaattajat tulivat takaisin ja ilmoittivat sen kuninkaalle.

”Jumala oli asettanut kansansa mahtavan rintavarustuksen tavoin estämään siveellisen turmeluksen leviämistä maailmaan. Jos Israel pysyisi uskollisena Jumalalle, hän soisi sille voiton toisensa jälkeen. Hän antaisi heidän valtaansa suurempia ja voimakkaampia kansoja kuin kanaanilaiset. Hän lupasi: »Jos te pidätte kaikki nämä käskyt, jotka minä teille annan, niin Herra karkottaa kaikki nämä kansat teidän tieltänne, ja te laskette valtanne alle kansoja, jotka ovat teitä suuremmat ja väkevämmät. Mihin paikkaan te jalkanne astutte, se on oleva teidän. Erämaasta ja Libanonista, virrasta, Eufrat-virrasta, aina Länsimereen saakka on teidän alueenne ulottuva. Ei kukaan kestä teidän edessänne. Kahuuun ja peljästykseen teidän edessänne on Herra saattava koko sen maan, johon te astutte, niin kuin hän on teille puhunut» (5 Moos. 11: 22—25).” PP. s. 529.

6. Mitä kansa sitten sai runsain mitoin? Mikä Elisan sanoma täyttyi tarkalleen?

2 Kun. 7:16 Silloin kansa lähti ja ryösti aramilaisten leirin. Ja niin sea-mitta lestyjä jauhoja maksoi sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin, Herran sanan mukaan.

”Saalista ja ruoka a saatiin niin valtavan paljon, että sinä päivänä »sea-mitta lestyjä jauhoja maksoi sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin», kuten Elisa oli edellisenä päivänä ennustanut. Jumalan nimi tuli jälleen korotetuksi pakanain edessä »Herran sanan mukaan» hänen profeettansa välityksellä, joka vaikutti Israelissa (ks. 2 Kun. 7:5—16).” PK. s. 180.

Epäuskon seuraukset

7. Mitä tapahtui miehelle, joka epäili ja pilkkasi Elisan ennustusta? Kuinka Jeesus varoittaa epäilemästä Herran lupauksia ja etsimästä niistä vikoja?

2 Kun. 7:18-20 Sillä kun Jumalan mies oli puhunut kuninkaalle näin: "Huomenna tähän aikaan maksaa kaksi sea-mittaa ohria Samarian portissa sekelin ja sea-mitta lestyjä jauhoja sekelin", oli vaunusoturi vastannut Jumalan miehelle ja sanonut: "Katso, vaikka Herra tekisi akkunat taivaaseen, kuinka tämä voisi tapahtua?" Silloin hän oli sanonut: "Sinä olet näkevä sen omin silmin, mutta syödä siitä et saa." Ja niin hänen myös kävi: kansa tallasi hänet kuoliaaksi portissa.

Joh. 20:29 Jeesus sanoi hänelle: "Sentähden, että minut näit, sinä uskot. Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!"

”Näin jatkoi Jumalan mies työtään vuodesta toiseen. Hän pääsi lähelle kansaa hoitaessaan uskollisesti palvelustehtäväänsä, ja ahdingon aikana hän avusti

kuninkaita viisailla neuvoillaan. Hallitsijoiden ja kansan lankeaminen vuosikausiksi palvelemaan epäjumalia oli tehnyt tuhoisaa jälkeä, ja luopumuksen synkkä varjo oli vielä kaiken yllä, mutta siellä täällä oli niitä, jotka järkkymättä kieltäytyivät kumartamasta Baalia. Elisan jatkaessa uudistustyötään saatiin monia kääntymään pakanuudesta, ja nämä oppivat ilokseen palvelemaan oikeaa Jumalaa. Nämä jumalallisen armon ihmeet ilahduttivat profeettaa ja herättivät hänessä syvän kaipauksen päästä kosketuksiin kaikkien niiden kanssa, jotka olivat sydämestään rehelliisiä. Hän koetti kaikkialla missä liikkui toimia vanhurskauden opettajana.” PK. s. 180,181.

Lisätutkisteluksi

”Inhimillisesti katsoen oli kansakunnan hengellinen uudistaminen yhtä toivotonta kuin niiden vastaava toiminta, jotka nykyään työskentelevät maan pimeillä kulmilla. Mutta Jumala käyttää Kristuksen seurakuntaa julistamaan totuutta ja on valtuuttanut sen suorittamaan erikoistehtävää. Ja jos se pysyy uskollisena Jumalalle ja kuuliaisena hänen käskyilleen, pysyy erinomainen jumalallinen voima sen keskuudessa. Eikä mikään mahti pysty vastustamaan sitä niin kauan kuin se pysyy uskollisesti Jumalalle antautuneena. Vihollisen voimat eivät kykene voittamaan sitä sen paremmin kuin ruumenet kykenevät vastustamaan tuulenpyörrettä. Seurakunnalle koittaa kirkas ja ihana päivä, jos se pukeutuu Kristuksen vanhurskauden viittaan ja lakkaa olemasta minkäänlaisessa liitossa maailman kanssa.” PK. s. 181.

12

Sapattina 21. maaliskuuta 2020

Jerusalem vapautus piirityksestä

”Ei mikään herätä niin nopeasti uskoa kuin sen osoittaminen käytännössä. Juudan kuningas oli valmistautunut tulevan myrskyn varalle, ja nyt hän turvasi Jumalaan luottaen siihen, että ennustus assyrialaisia vastaan täyttyisi. »Ja kansa luotti Hiskian, Juudan kuninkaan, sanoihin» (2 Aikak. 32:8). Mitä siitä, vaikka Assyrian joukot voitettuaan vastikään maan suurimmat kansakunnat ja kukistettuaan Samarian Israelissa siirtäisivät nyt joukkonsa hyökkäämään Juudaan? Mitä siitä, vaikka he kerskuivat: »Niinkuin minun käteni on saavuttanut epäjumalien valtakunnat, joiden jumalankuvat olivat paremmat kuin Jerusalem ja Samarian — niin enkö minä tekisi Jerusalemlle ja sen epäjumalankuville samoin kuin minä tein Samarialle ja sen epäjumalille?» (Jes. 10:10,11). Juudalla ei ollut mitään pelättävää, sillä se luotti Herraan.” PK. s. 244.

Assyrialaiden haaste

1. Minkä pelottavan sanoman Assyrian armeijan komentaja huusi lähellä

Jerusalemia? Ketä vastaan nämä röyhkeät ja halveksivat sanat olis suunnattu kuningas Hiskian lisäksi?

2 Kun. 18:28-31 *Sitten Rabsake astui esiin, huusi kovalla äänellä juudankielellä, puhui ja sanoi: "Kuulkaa suurkuninkaan, Assurin kuninkaan, sana. Näin sanoo kuningas: 'Älkää antako Hiskian pettää itseänne, sillä hän ei voi pelastaa teitä minun käsistäni. Älköön Hiskia saako teitä luottamaan Herraan, kun hän sanoo: Herra on varmasti pelastava meidät, eikä tätä kaupunkia anneta Assurin kuninkaan käsiin. Älkää kuulko Hiskiaa.' Sillä Assurin kuningas sanoo näin: 'Tehkää sovinto minun kanssani ja antautukaa minulle, niin te saatte syödä kukin omasta viinipuustanne ja viikunapuustanne ja juoda kukin omasta kaivostanne,*

"Menestystensä rohkaisemina niiniveläiset olivat jo kauan sitten hyljänneet Joonan sanoman ja ryhtyneet uhmaten vastustamaan taivaan suunnitelmia. Muutaman vuoden kuluttua Samarian kukistumisesta voittoisat joukot ilmaantuivat uudelleen Palestiinaan ja suuntasivat tällä kertaa hyökkäyksensä Juudan varustettuja kaupunkeja vastaan saaden jonkin verran menestystäkin. Mutta heidän valtakuntansa muissa osissa syntyneet vaikeudet saivat heidät sitten vetäytymään pois joksikin aikaa. Vasta joitakin vuosia myöhemmin, Hiskian hallituksen lopulla, saivat maailman kansakunnat nähdä, tulisivatko pakanain jumalat lopulta voittamaan." PK. s. 235.

"Varmoina voitostaan päälliköt jakoivat joukkonsa kahtia; toisen puolen tuli käydä etelässä Egyptin joukkoja vastaan ja toisen oli määrä piirittää Jerusalemia." PK. s. 245.

2. Minkä hän väitti olevan hyödyllistä Juudan kansalle, vaikka hän yritti kiusata heitä hyväksymään Assyrian vallan ylemmäksi kuin Jumalan valta?

2 Kun. 18:32-35 *kunnes minä tulen ja vien teidät maahan, joka on teidän maanne kaltainen, vilja-, viini- ja leipämaahan, viinitarhojen, jalon öljypuun ja hunajan maahan; ja niin te saatte elää ettekä kuole. Mutta älkää kuulko Hiskiaa; sillä hän viettelee teidät, kun sanoo: Herra pelastaa meidät. Onko muidenkaan kansojen jumalista yksikään pelastanut maatansa Assurin kuninkaan käsistä? Missä ovat Hamatin ja Arpadin jumalat? Missä ovat Sefarvaimin, Heenan ja Ivvan jumalat? Ovatko ne pelastaneet Samariaa minun käsistäni? Onko muiden maiden kaikista jumalista ainoakaan pelastanut maatansa minun käsistäni? Kuinka sitten Herra pelastaisi Jerusalemin minun käsistäni?"*

"Tähän kerskuvaan uhkaukseen liittyi vielä viesti: »Älä anna Jumalasi, johon sinä luotat, pettää itseäsi äläkä ajattele: Jerusalem ei joudu Assurin kuninkaan käsiin. Olethan kuullut, mitä Assurin kuninkaat ovat tehneet kaikille maille, kuinka he ovat vihkineet ne tuhon omiksi. Ja sinäkö pelastuisit! Ovatko kansain jumalat pelastaneet niitä, jotka minun isäni ovat tuhonneet: Goosania, Harrania, Resefiä ja Telassarin edeniläisiä? Missä on Hamatin kuningas ja Arpadin kuningas, Sefarvaimin kaupungin, Heenan ja Ivvan kuningas?» (2 Kun. 19: 10—13). PK. s. 247.

Neuvoja ja apua etsitty Jumalalta

3. Sen sijaan, että olisi reagoinut samassa hengessä kuin karkea assyrialainen, kenen puoleen Hiskia, joka oli suorittanut monia uskonpuhdistuksia Jumalan nimessä, vetosi koko sydämeästään?

2 Kun. 19:1-4 Kun kuningas Hiskia sen kuuli, repäisi hän vaatteensa, pukeutui säkkiin ja meni Herran temppeliin. Ja hän lähetti palatsin päällikön Eljakimin ja kirjuri Sebnan sekä pappien vanhimmat, säkkeihin puettuina, profeetta Jesajan, Aamoksen pojan, tykö. Ja he sanoivat hänelle: "Näin sanoo Hiskia: 'Hädän, kurituksen ja häväistyksen päivä on tämä päivä, sillä lapset ovat tulleet kohdun suulle saakka, mutta ei ole voimaa synnyttää. Ehkä Herra, sinun Jumalasi, kuulee kaikki Rabsaken sanat, joilla hänen herransa, Assurin kuningas, on lähettänyt hänet herjaamaan elävää Jumalaa, ja rankaisee häntä näistä sanoista, jotka Herra, sinun Jumalasi, on kuullut. Niin kohota nyt rukous jäännöksen puolesta, joka vielä on olemassa.'"

”Sanansaattajia lähetettiin Jesajan luo ilmoittamaan hänelle neuvottelun tuloksesta. »Hädän, kurituksen ja häväistyksen päivä on tämä päivä», lähetti kuningas sanomaan. »Ehkä Herra, sinun Jumalasi, kuulee Rabsaken sanat, joilla hänen herransa, Assurin kuningas, on lähettänyt hänet herjaamaan elävää Jumalaa, ja rankaisee häntä näistä sanoista, jotka Herra, sinun Jumalasi, on kuullut. Niin kohota nyt rukous jäännöksen puolesta, joka vielä on olemassa» (jakeet 3,4).” PK. s. 246.

2 Aikak. 32:20 Mutta kuningas Hiskia ja profeetta Jesaja, Aamoksen poika, rukoilivat tämän tähden ja huusivat taivaan puoleen.

”Jumala oli nyt Juudan ainoana toivona. Kaiken mahdollisen avun saaminen Egyptistä oli nyt katkaistu, eikä lähistöllä ollut mitään muita kansoja tarjoamassa heille ystävällistä apuaan.” PK. s. 245.

4. Olosuhteissa, jotka saisivat voimakkaimmankin johtajan epätoivon valtaan, mitä Herra käski Jesajan luvata ahdingossa olevalle kansalleen?

2 Kun. 19:5-7 Kun kuningas Hiskian palvelijat tulivat Jesajan tykö, sanoi Jesaja heille: "Sanokaa näin herrallenne: 'Näin sanoo Herra: Älä pelkää niitä sanoja, jotka olet kuullut ja joilla Assurin kuninkaan poikaset ovat häväisseet minua. Katso, minä annan häneen mennä sellaisen hengen, että hän kuultuaan sanoman palaa omaan maahansa. Ja minä annan hänen kaatua miekkaan omassa maassansa.'"

Jer. 33:3 Huuda minua avuksesi, niin minä vastaan sinulle ja ilmoitan sinulle suuria ja salattuja asioita, joita sinä et tiedä.

”Jumala vastasi palvelijainsa rukouksiin. Jesaja sai kerrottavakseen Hiskialle sanoman:...” PK. s. 245.

”Meitä saatetaan koetella, sillä Jumala näkee parhaaksi panna meidät kurin oppitunnille, joka on välttämätön, jotta voimme saada sen siunauksen, minkä kovin haluamme. Me emme saa lannistua emmekä alkaa epäillä, ettei meidän rukouksiamme kuultais. Meidän tulisi luottaa enemmän Kristukseen ja jättää

rukouksemme Jumalan vastattavaksi omalla tavallaan. Jumala ei ole luvannut antaa siunauksiaan niitä kanavia pitkin, mitkä me olemme valinneet. Jumala on liian viisas erehtyäkseen ja liian huolissaan meidän hyvinvoinnistamme, että antaisi meidän itse valita.” –*The Upward Look*, p. 109.

5. Minkä viimeisen yrityksen assyrialaiset tekivät koettaakseen lannistaa Hiskian ja hänen neuvonantajiansa rohkeuden?

2 Kun. 19:10-13 "Sanokaa näin Hiskialle, Juudan kuninkaalle: 'Älä anna Jumalasi, johon sinä luotat, pettää itseäsi äläkä ajattele: Jerusalem ei joudu Assurin kuninkaan käsiin. Olethan kuullut, mitä Assurin kuninkaat ovat tehneet kaikille maille, kuinka he ovat vihkineet ne tuhon omiksi. Ja sinäkö pelastuisit! Ovatko kansain jumalat pelastaneet niitä, jotka minun isäni ovat tuhonneet: Goosania, Harrania, Resefiä ja Telassarin edeniläisiä? Missä on Hamatin kuningas ja Arpadin kuningas, Sefarvaimin kaupungin, Heenan ja Ivvan kuningas?'"

”Poistuttuaan Juudan päämiesten luota Assyrian edustajat menivät suoraan kuninkaansa luo, joka oli oman joukko-osastonsa kanssa torjumassa egyptiläisten mahdollista lähestymistä. Kuultuaan heidän raporttinsa Sanherib »kirjoitti myös kirjeen herjatakseen Herraa, Israelin Jumalaa, ja puhuakseen häntä vastaan; siinä sanottiin näin: 'Niinkuin muiden maiden kansain jumalat eivät ole pelastaneet kansojansa minun käsistäni, niin ei Hiskiankaan Jumala ole pelastava kansaansa minun käsistäni'» (2 Aikak. 32: 17).” PK.s. 247.

6. Kenen puoleen Hiskia jälleen kääntyi hartaasti ja täysin luottaen? Mitä tämän päivän Jumalan kansa voi oppia tästä kokemuksesta?

2 Kun. 19:14-17, 19 Kun Hiskia oli ottanut kirjeen sanansaattajilta ja lukenut sen, meni hän Herran temppeliin; ja Hiskia levitti sen Herran eteen. Ja Hiskia rukoili Herran edessä ja sanoi: "Herra, Israelin Jumala, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat, sinä yksin olet maan kaikkien valtakuntain Jumala; sinä olet tehnyt taivaan ja maan. Herra, kallista korvasi ja kuule; Herra, avaa silmäsi ja katso. Kuule Sanheribin sanat, kuinka hän lähetti tuon miehen herjaamaan elävää Jumalaa. Se on totta, Herra, että Assurin kuninkaat ovat hävittäneet kansat ja heidän maansa... Mutta pelasta nyt meidät, Herra, meidän Jumalamme, hänen käsistäänsä, että kaikki maan valtakunnat tulisivat tietämään, että sinä, Herra, yksin olet Jumala."

”Kun Juudan kuningas sai tuon solvaavan kirjeen, hän vei sen temppeliin ja »levitti sen Herran eteen» (jae 14). Sitten hän rukoili vahvasti uskoen apua taivaasta, että maan kansat saisivat tietää, että heprealaisten Jumala vielä eli ja hallitsi. Nyt oli kyseessä Herran kunnia, ja hän yksin saattoi vapauttaa kansansa.” PK. s. 247.

Jumalan lupaus ja assyrialaiden tappio

7. Minkä vakuutuksen Herra vielä antoi ahdingossa olevalle kansalleen profeetta Jesajan kautta?

2 Kun. 19:31-34 *Sillä Jerusalemissa lähtee kasvamaan jäännös, pelastunut joukko Siionin vuorelta. Herran kiivaus on sen tekevä. Sentähden, näin sanoo Herra Assurin kuninkaasta: Hän ei tule tähän kaupunkiin eikä siihen nuolta ammu, ei tuo sitä vastaan kilpeä eikä luo sitä vastaan vallia. Samaa tietä, jota hän tuli, hän palajaa, ja tähän kaupunkiin hän ei tule, sanoo Herra. Sillä minä varjelen tämän kaupungin ja pelastan sen itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden."*

"Se mitä Hiskia rukoili Juudan ja heidän ylimmän Hallitsijansa kunnian puolesta, oli Jumalan mielen mukaista. ... Herra oli osoittava suosiotaan varsinkin sodan aikoina tai vihollisjoukon ahdistaaessa, jolloin Israelin päämiesten tuli käydä sisälle Herran rukoushuoneeseen ja anoa vapautusta (jakeet 33, 34). Hiskiaa ei jätetty toivottomaksi. Jesaja lähetti hänelle sanan: »Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Mitä sinä olet minulta Sanheribin, Assurin kuninkaan, tähden rukoillut, sen minä olen kuullut. Ja tämä on sana, jonka Herra on puhunut hänestä: »Neitsyt, tytär Siion, halveksii ja pilkkaa sinua; tytär Jerusalemissa nyökyttää ilkkuen päätänsä sinun jälkeesi." PK. s. 249.

8. Mikä oli lopputulos tässä äärimmäisessä koetuksessa? Ennemmin tai myöhemmin, mikä on niiden loppu, jotka uhkaavat Jumalaa ja Hänen kansaansa? Mikä opetus tässä kokemuksessa on Jumalan uskollisille seuraajille?

2 Kun. 19:35. *Ja sinä yönä Herran enkeli lähti ja löi Assurin leirissä sata kahdeksankymmentä viisi tuhatta miestä, ja kun nousiin aamulla varhain, niin katso, ne olivat kaikki kuolleina ruumiina. Silloin Sanherib, Assurin kuningas, lähti liikkeelle ja meni pois; hän palasi takaisin ja jäi Niiniveen. Mutta kun hän oli kerran rukoilemassa jumalansa Nisrokin temppelissä, surmasivat Adrammelek ja Sareser hänet miekalla; sitten he pakenivat Araratin maahan. Ja hänen poikansa Eesarhaddon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.*

"Vielä samana yönä saatiin kokea vapautus. ... Silloin saivat surmansa »kaikki sotaurhot, ruhtinaat ja päälliköt Assurin kuninkaan leirissä» (2 Aikak. 32:21). Sanherib, joka yhä oli ehkäisemässä Egyptistä Juudeaan kohdistuvaa hyökkäystä, sai pian kuulla tästä Jerusalemiin lähetetyn valta-armeijan hirvittävästä kohtalosta. Se järkytti Assyrian kuningasta siinä määrin, »että hän häpeä kasvoillaan palasi takaisin maahansa» (Jae 21). Mutta hän ei saanut hallita enää kauan. Hänen oli ennustettu kuolevan äkisti, ja sen mukaisesti hänen oma kotiväkensä surmasi hänet. »Ja hänen poikansa Eesarhaddon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa» (Jes. 37:38). Heprealaisten Jumala oli voittanut ylpeän assyrialaisen. Ympärillä olevat kansat antoivat jälleen kunnian Herralle, ja pyhä ilo valtasi Jerusalemin asukkaiden mielen. Anoessaan hartaasti vapautusta he olivat samalla monin kyynelin tunnustaneet syntejään. Suuressa hädässään he olivat täysin luottaneet Jumalan pelastavaan voimaan, eikä hän jättänyt heitä pulaan. Juhlavat kiitoslaulut kaikuivat nyt temppelin piholla." PK. s. 250,251.

Lisätutkisteluksi

”Assurin joukot hyökkäsivät kerran toisensa jälkeen Juudaa vastaan, ja Jerusalemin joutuisi ahdistavaan piiritykseen, joka ilman Jumalan ihmeellistä väliintuloa olisi merkinnyt sen antautumista. Etelävaltakunnan rauha oli jo vakavasti uhattuna. Jumalallinen varjelus oli väistymässä pois, ja Assurin joukot olivat levittäytymäisillään yli Juudan alueen. Mutta niin ylivoimaisilta kuin ulkoiset vaarat näyttivätkin, ne eivät kuitenkaan olleet niin vakavia kuin sisäiset. Oman kansan turmelus aiheutti Herran palvelijalle suurinta huolta ja syvimmän masennuksen. Ne joiden olisi pitänyt olla valonkantajina kansojen joukossa, olivat luopumuksensa ja kapinallisuutensa vuoksi joutumassa Jumalan rangaistusten alaisiksi. Monet niistä epäkohdista, jotka jouduttivat pohjoisvaltion pikaista tuhoutumista ja joita Hoosea ja Aamos olivat äskettäin jyrkästi arvostelleet, turmelivat nopeasti myös Juudan valtakuntaa.” PK. s. 211,212.

13

Sapattina 28. maaliskuuta 2020

Varoitus Jesajalta Hiskialle

”Ne joiden kanssa seurustelemme päivästä toiseen, tarvitsevat apuamme ja ohjaustamme. He voivat olla sellaisessa mielentilassa, että ajallaan lausuttu sana voi merkitä heille aivan ratkaisevaa apua. Sen päivän jälkeen emme ehkä milloinkaan enää tavoita heitä. Millainen on vaikutuksemme näihin matkakumppaneihimme? Jokaisella päivällä on omat tehtävänsä, jotka meidän on suoritettava. Joka päivä jättävät sanamme ja tekomme vaikutuksensa niihin, joiden kanssa olemme tekemisissä. Miten tärkeää onkaan, että panemme vartijan suullemme ja vartioitsemme tarkoin askeleitamme! Vain yksi hillitön liike tai varomaton askel, ja jonkin väkevän kiusauksen kuohahtavat aallot saattavat suistaa poloisen sielun lankeemuksen alamäkeen. Emme voi enää peruuttaa ajatuksia, joita olemme istuttaneet ihmisten mieleen. Jos ne ovat olleet pahoja, olemme saattaneet panna liikkeelle pahuuden vyöryn, jota emme kykene pysäyttämään.” PK. s. 241,242.

1. Noin vuonna 721 eKr, kenestä tuli Juudan hallitsija? Mitä Raamattu kertoo hänen hallituskaudestaan?

2 Kun. 18:1, 3-5 Israelin kuninkaan Hoosean, Eelan pojan, kolmantena hallitusvuotena tuli Hiskia, Juudan kuninkaan Aahaan poika, kuninkaaksi... Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan niinkuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt. Hän poisti uhrikukkulat, murskasi patsaat, hakkasi maahan asera-karsikon ja löi palasiksi vaskikäärmeen, jonka Mooses oli tehnyt; sillä niihin aikoihin asti israelilaiset olivat polttaneet uhreja sille; sitä kutsuttiin nimellä Nehustan. Hän turvasi Herraan, Israelin Jumalaan, niin ettei kukaan ollut hänen kaltaisensa

kaikista hänen jälkeisistään Juudan kuninkaista eikä niistä, jotka olivat olleet ennen häntä.

”Tultuaan kuninkaaksi Hiskia päätti tehdä kaiken voitavansa pelastaakseen Juudan siltä kohtalolta, jonka alaiseksi pohjoinen valtakunta oli joutumassa. Profeettain sanomat eivät mitenkään rohkaisseet puolinaisia toimenpiteitä. Uhkaavat rangaistustuomiot voitiin välttää vain tarmokkailla uudistustoimilla. Tässä ahdingossa Hiskia osoittautui tilanteen vaatimaksi mieheksi. Tuskin hän oli noussut valtaistuimelle kun hän jo alkoi suunnitella ja panna toimeksi. Hän keskittyi ensin temppelelpalvelusten palauttamiseen ennalleen niin pitkän laiminlyönnin jälkeen. Tähän työhön hän pyysi hartaasti avukseen niitä pappeja ja leeviläisiä, jotka olivat pysyneet uskollisina pyhälle kutsumukselleen. Luottaen heidän uskolliseen tukeensa hän kertoi heille avoimesti, mitä välittömiä ja kauaskantoisia uudistuksia hän halusi aikaansaada. »Meidän isämme ovat olleet uskottomia», hän tunnusti, »ja tehneet sitä, mikä on paha Herran, meidän Jumalamme, silmissä, ja hyljänneet hänet. He käänsivät kasvonsa pois Herran asumuksesta. Nyt minä aion tehdä liiton Herran, Israelin Jumalan, kanssa, että hänen vihansa hehku kääntyisi meistä pois» (2 Aikak. 29: 6,10).” PK. s. 230.

Kuninkaan sairaus ja palava rukous

2. Hiskian Juudan kansan hyväksi tekemän toiminnan huipulla, mitä hänelle tapahtui? Minkä palavan rukouksen Hän esitti Herralle?

Jes. 38:1-3 Niihin aikoihin sairastui Hiskia ja oli kuolemaisillaan; ja profeetta Jesaja, Aamoksen poika, tuli hänen tykönsä ja sanoi hänelle: "Näin sanoo Herra: Toimita talosi; sillä sinä kuolet etkä enää parane." Niin Hiskia käänsi kasvonsa seinään päin ja rukoili Herraa ja sanoi: "Oi Herra, muista, kuinka minä olen vaeltanut sinun edessäsi uskollisesti ja ehyellä sydämellä ja tehnyt sitä, mikä on hyvää sinun silmissäsi!" Ja Hiskia itki katkerasti.

”Kesken menestyksellistä hallituskauttaan kuningas Hiskia sairastui äkkiä vakavasti. Hän »oli kuolemaisillaan» eikä ihmisvoimista ollut enää apua. Lopulta toivon rippeetkin näyttivät häviävän, kun profeetta Jesaja toi hänelle sanoman: »Näin sanoo Herra: Toimita talosi; sillä sinä kuolet etkä enää parane» (Jes. 38:1). Tulevaisuus näytti täysin synkältä, mutta kuningas saattoi silti rukoilla Häntä, jonka hän siihen asti oli kokenut olevan »meidän turvamme ja väkevyysme, apumme hädässä aivan vahva» (Ps. 46:2).” PK. s. 236.

3. Kuinka Herra vastasi hänen anomukseensa profeetta Jesajan kautta?

Jes. 38:4, 5 Mutta Jesajalle tuli tämä Herran sana: "Mene ja sano Hiskialle: 'Näin sanoo Herra, sinun isäsi Daavidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukouksesi, olen nähnyt sinun kyyneleesi. Katso, minä lisään sinulle ikää viisitoista vuotta;

”Hän, jonka laupeus »ei ole loppunut» (Välit.v. 3:22), kuuli palvelijansa rukouksen. »Jesaja ei ollut vielä lähtenyt keskimmäiseltä esipihalta, kun hänelle tuli tämä Herran

sana: 'Palaja takaisin ja sano Hiskialle, minun kansani ruhtinaalle: »Näin sanoo Herra, sinun isäsi Daavidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukouksesi, olen nähnyt sinun kyyneleesi. Katso, minä parannan sinut: jo kolmantena päivänä sinä menet Herran temppeleihin. Ja minä lisään sinulle ikää viisitoista vuotta. Ja minä pelastan sinut ja tämän kaupungin Assurin kuninkaan käsistä. Minä varjelen tätä kaupunkia itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden»» (2 Kun. 20:4—6). Iloissaan profeetta palasi ilmoittamaan nämä vakuuttavat ja toivoa herättävät sanat. Jesajan ohjeen mukaan oli kipeän paikan päälle pantava viikunakakku, ja kuninkaalle hän esitti sanoman Jumalan armosta ja huolenpidosta.” PK. s. 237.

Inhimillinen ylpeys

4. Kuka teki vierailun Hiskian tykö hänen ihmeellisen parantumisensa ja Herran antaman merkin johdosta? Mitä hän näytti näille ulkomaalaisille vierailijoille?

Jes. 39:1, 2 Siihen aikaan Merodak-Baladan, Baladanin poika, Baabelin kuningas, lähetti kirjeen ja lahjoja Hiskialle, kun oli kuullut hänen olleen sairaana ja parantuneen. Ja Hiskia iloitsi lähettiläistä ja näytti heille varastohuoneensa, hopean ja kullan, hajuaineet ja kalliin öljyn ja koko asehuoneensa ja kaikki, mitä hänen aarrekammioissansa oli. Ei ollut mitään Hiskian talossa eikä koko hänen valtakunnassaan, mitä hän ei olisi heille näyttänyt.

”Heidän [Babylonian] kuninkaansa Merodak-Baladan, ... lähetti matkaan lähettiläitä onnittelemaan Hiskiaa parantumisesta ja saamaan, mikäli mahdollista, lisätietoja Jumalasta, joka kykeni suorittamaan moisen ihmeen. Hiskia sai näiden kaukaisen maan hallitsijan luota tulleiden lähettiläiden käynnistä hyvän tilaisuuden ylistää elävää Jumalaa. Miten helppoa hänen olisikaan ollut kertoa heille Jumalasta, koko luomakunnan ylläpitäjämästä, joka niin suosiollisesti oli jättänyt hänet henkiin kaiken muun toivon pettäessä! Mitä merkittäviä muutoksia olisikaan tapahtunut, jos nämä Kaldean tasangoilta tulleet totuuden etsijät olisi johdettu tunnustamaan elävä Jumala korkeimmaksi Valtiaaksi! Mutta ylpeys ja turhamaisuus valtasivat Hiskian mielen, ja tämä itsekorotuksen mieliala sai hänet tuomaan ahnaiden silmien katseltaviksi ne aarteet, joilla Jumala oli rikastuttanut kansaansa.” PK. s. 239, 240.

5. Kun vieraan lähtivät, mitä profeetta Jesaja tuli kysymään kuninkaalta? Mitä Raamattu sanoo tämän kokemuksen syystä ja seurauksista?

Jes. 39:3, 4 Mutta profeetta Jesaja tuli kuningas Hiskian tykö ja sanoi hänelle: "Mitä nämä miehet ovat sanoneet, ja mistä he ovat tulleet sinun tykösi?" Hiskia vastasi: "He ovat tulleet minun tyköni kaukaisesta maasta, Baabelista." Hän sanoi: "Mitä he ovat nähneet sinun talossasi?" Hiskia vastasi: "Kaiken, mitä talossani on, he ovat nähneet; aarrekammioissani ei ole mitään, mitä en olisi heille näyttänyt."

2 Aikak. 32:31, 25 Niinpä Jumala ainoastaan koetellakseen häntä ja tullakseen tuntemaan kaiken, mitä hänen sydämessään oli, jätti hänet Baabelin ruhtinasten

lähettiläiden valtaan, jotka olivat lähetetyt hänen luokseen tiedustelemaan ihmettä, joka oli tapahtunut maassa... Mutta Hiskia ei palkinnut hyvää hyvällä, vaan hänen sydämensä ylpisty; sentähden hänen ja Juudan ja Jerusalemin osaksi tuli viha.

”Lähettiläiden käynnillä Hiskian luona koeteltiin hänen kiitollisuuttaan ja hurskauttaan. ... Jos Hiskia olisi käyttänyt tämän saamansa tilaisuuden todistaakseen Israelin Jumalan voimasta, hyvydestä ja armahtavaisuudesta, olisi lähettiläiden selostus matkastaan vaikuttanut pimeyden läpi tunkevan valon tavoin Mutta hän korotautui Herraa Sebaotiakin mahtavammaksi. Hän »ei palkinnut hyvää hyvällä, vaan hänen sydämensä ylpisty» (jaa 25).” PK. s. 240.

Katastrofin siemenet tulevaisuuteen

6. Mitä ennustettiin tapahtuvaksi seurauksena pakanavierailijoiden sydämessä ja mielessä nousseen ahneuden tähden, koska Hiskia epäonnistui kunnian antamisessa Jumalalle?

Jes. 39:5-7 Niin Jesaja sanoi Hiskialle: "Kuule Herran Sebaotin sana: Katso, päivät tulevat, jolloin kaikki, mitä sinun talossasi on ja mitä sinun isäsi ovat koonneet tähän päivään asti, viedään pois Baabeliin; ei mitään jää jäljelle, sanoo Herra. Ja sinun omia poikasi, jotka sinusta polveutuvat, jotka sinulle syntyvät, viedään hovipalvelijoiksi Baabelin kuninkaan palatsiin."

”Miten tuhoisia olivatkaan tämän menettelyn seuraukset! Jesajalle ilmoitettiin, että maahansa palanneet lähettiläät kertoivat näkemistään aarteista ja että Baabelin kuningas ja hänen neuvonantajansa aikoivat rikastuttaa omaa maataan Jerusalemin aarteilla. Hiskia oli pahoin tehnyt syntiä; »sentähden hänen ja Juudan ja Jerusalemin osaksi tuli viha» (jaa 25).” PK. s. 240.

7. Miten Hiskia otti vastaan tämän sanoman? Vaikka Jumala viivytti ennustuksen täyttymistä, mitä tapahtui Juudalle? Mitä kansan täytyi oppia vaikean koetuksen kautta, ja kuinka tätä kokemusta voidaan soveltaa Jumalan seurakuntaan nykyään?

Jes. 39:8. Hiskia sanoi Jesajalle: "Herran sana, jonka olet puhunut, on hyvä." Sillä hän ajatteli: "Onpahan rauha ja turvallisuus minun päivinäni."

2 Aikak. 32:26 Mutta kun Hiskia nöyryty sydämensä ylpeydestä, hän ja Jerusalemin asukkaat, ei Herran viha kohdannut heitä Hiskian päivinä.

2 Kun. 24:11, 13 Ja Nebukadnessar, Baabelin kuningas, ryntäsi kaupunkiin, hänen palvelijainsa saartaessa sitä... Ja hän vei pois sieltä kaikki Herran temppelin ja kuninkaan linnan aarteet, ja hän rikkoi kaikki kultakalut, jotka Israelin kuningas Salomo oli teettänyt Herran temppeliin. Tapahtui, niinkuin Herra oli puhunut.

2 Kun. 25:13-15 Vaskipylväät, jotka olivat Herran temppelissä, altaiden telineet ja vaskimeren, jotka olivat Herran temppelissä, kaldealaiset särkivät ja veivät vasen Baabeliin. Ja kattilat, lapiot, veitset, kupit ja kaikki vaskikalut, joita oli käytetty jumalanpalveluksessa, he ottivat pois. Samoin otti henkivartijain päällikkö

hiilipannut ja maljat, jotka olivat läpeensä kultaa tai hopeata.

”Kun Hiskia syvästi katuen »nöyrytyi sydämensä ylpeydestä, hän ja Jerusalemin asukkaat, ei Herran viha kohdannut heitä Hiskian päivinä» (2 Aikak. 32:26). Mutta pahan siemen oli tullut kylvetyksi, ja aikanaan se nousisi oraalle ja kypsyyisi hävityksen ja kärsimysten sadoksi. Jäljellä olevina vuosinaan Juudan kuningas menestyisi huomattavasti, koska hän pyrki päättävästi hyvittämään tekemiään virheitä ja tuottamaan kunniaa palvomansa Jumalan nimelle. Kuitenkin hänen uskonsa joutuisi kovalle koetukselle ja hän saisi oppia, että vain täysin Herraan luottamalla hän voisi toivoa saavansa voiton niistä pimeyden valloista, jotka pyrkivät vehkeilyillään tuhoamaan hänet ja tyystin hävittämään hänen kansansa.” PK. s. 241.

Lisätutkisteluksi

”Kertomus siitä, miten Hiskia lähettiläiden käynnin aikana petti saamansa luottamuksen, sisältää kaikille tärkeän opetuksen. Meidän tulisi nykyistä paljon enemmän puhua kallisarvoisista kokemuksistamme, Jumalan armosta ja laupeudesta sekä Vapahtajan rakkauden verrattomasta syvällisyydestä. Kun Jumalan rakkaus täyttää mielen ja sydämen, ei ole vaikea kertoa toisille oman hengellisen elämän asioista. Suuret ajatukset, jalot pyrkimykset, selkeät käsitykset totuudesta, epäitsekäät tarkoitukset sekä hurskauden ja pyhyiden kaipuu ilmenevät sanoina, jotka ilmaisevat sydämen aarteen luonteen. ... Jos taas autamme esimerkillämme toisia kehittämään hyviä periaatteita, vahvistamme heitä tekemään hyvää. He jättävät vuorostaan toisiin saman hyväatekevän vaikutuksen. Näin koituu vaikutuksemme satojen ja tuhansien avuksi. Kristuksen tosi seuraaja lujittaa kaikkien niiden hyviä pyrkimyksiä, joiden kanssa hän joutuu kosketuksiin. Epäuskoiselle ja paheelliselle maailmalle hän ilmentää Jumalan armon voimaa ja hänen luonteensa täydellisyyttä.” PK. s. 241, 242.

Erikoissapattikolehti
lähetystyöhön Uruguayssa

Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälisen lähetyksseurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.imssda.org Toimituspaikka
Suomessa: Mastotie 10, 37800 Akaa www.spaup.org info@spaup.org
